

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 12
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 25 МАРТ 2025 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Галина Захарова – председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ няма

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен
секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.38 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добро утро, колеги! Честит празник
на всички.

Имаме необходимия кворум. Днес сме в пълен състав –
11 от членовете на Съдийската колегия участват в заседанието.

Има постъпили предложения за включване на
допълнителни точки в дневния ред – всички са на Комисията по
атестирането и конкурсите.

Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Добро утро и от мен.

Уважаеми колеги, четирите точки са на Комисията по атестирането и конкурсите. Те касаят периодично атестиране на колеги, които са с върната част X, без възражения от колегите. Точките са бързоликвидни и ги внасяме като извънредни, защото част X е дошла подписана от магистратите след изготвянето на дневния ред. По традиция ги приемаме за съвместно разглеждане. Моля да го направим и сега.

Точка 18 е лично мое предложение. Уважаеми колеги, след като в предишното заседание беше взето решение за определяне на дати за изслушване на кандидати за административни ръководители, разговарях с множество колеги – членове на Съдийската колегия, които ме информираха, че евентуално на 15 април ще имат служебни ангажименти (не съм питал какви) и може би няма да могат да участват в заседанието на колегията, и за да не се проваля изслушването на кандидатите за Административен съд София-област и Административен съд-Сливен, си позволих да направя предложение да бъде преместена датата за друг ден, но това ще бъде след решение на членовете на Съдийската колегия днес.

Това са допълнителните точки. Моля да ги приемем за разглеждане. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Изказвания, колеги, становища, възражения ще има ли? Не. Гласуваме тогава включването на допълнителните точки в дневния ред.

Всички 11 членове на Съдийската колегия са „за“. Включени са точките в дневния ред.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

17. Проект на решение за периодично атестиране на Христина Запрянова Жисова – заместник на административния ръководител – заместник-председател на Районен съд-Хасково.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

18. Проект на решение за определяне на нова дата за изслушване на кандидатите в процедури за избор на административен ръководител на Административен съд София-област и Административен съд-Сливен.

Внася: Драгомир Кояджиков – член на Съдийската колегия

19. Проект на решение за периодично атестиране на Евелина Торос Папазян-Ангелова – съдия в Софийския градски съд.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

20. Проект на решение за периодично атестиране на Полина Андонова Хаджимаринска – съдия в Софийския районен съд.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

21. Проект на решение за извънредно атестиране на Димитринка Емилова Купринджийска – съдия в Районен съд-Исперих.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: **Точка 1.** Връчване на отличие на основание чл. 303 от Закона за съдебната власт.

Може ли да поканите г-жа Георгиева?

(Галя Георгиева влиза в залата)

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Добър ден!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Георгиева!

С решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 18.02.2025 г. Съдийската колегия е гласувала поощрение, на основание чл. 304, ал. 1 от Закона за съдебната власт, във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 1, т. 1 от ЗСВ – отличие по отношение на Галя Иванова Георгиева – бивш съдия в Апелативен съд-София, „личен почетен знак първа степен – златен“ и парична награда в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Колега Георгиева, от името на Съдийската колегия Ви връчвам отличията, ведно с поздравленията на Висшия съдебен съвет. Това е гласуваното Ви отличие „личен почетен знак първа степен – златен“.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Пожелаваме Ви да сте здрава!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Благодаря Ви!

Може ли и аз да кажа съвсем накратко няколко думи? Бях приготвила една по-обширна реч, но после реших, че... (Не довършва.)

Колеги, ще приема наградата с благодарност към тези, които ме подкрепиха и повярваха в това, че аз през целия си съзнателен трудов път с нищо не съм навредила на авторитета на съдебната системата.

Виждам, че г-жа Дишева излезе демонстративно. Много исках да ѝ кажа, че тя се изказа неподготвена в заседанието, когато гласувахте наградата ми. Същото искам да кажа и на госпожа Керелска. Съдиите имаме нужда от подкрепата на Висшия съдебен съвет. Имаме нужда да знаете нашите проблеми. Имаме нужда тогава, когато някой несправедливо ни обвинява, Вие твърдо да застанете зад нас и да ни защитите, особено когато това са политици и когато се правят атаки срещу съдии, защото атаката срещу един съдия от политиците е атака срещу цялата съдебна система.

В последната една година Вие сте свидетели и донякъде участвахте в тази сага, която се разигра, и която беше организирана от политическите сили. Искам да Ви помоля да защитавате съдиите на всяка цена, да вниквате в техните проблеми, защото съдиите са хора, защото работят една тежка работа, която изтощава и която отнема много от човека.

Смятам, че съм си изпълнила достойно задълженията като съдия и не съм се поддавала на никакви, ама на никакви влияния – нещо, което и Вие констатирахте в крайна сметка, когато гласувахте тази награда.

Още веднъж благодаря на присъстващите. Благодаря на тези, които ми гласуваха доверие. Пожелавам Ви на днешния ден да бъдете живи, здрави и да изпълнявате с желание Вашите ангажменти към съдебната система. Пожелавам Ви успех! Не се притеснявайте от това, че дълго време продължи Вашият мандат (изключвам решението на Конституционния съд), но така или иначе за всичко, което се е случило в тази държава, не сте виновни Вие. Има други, които трябваше да приемат съответните закони, да изберат, ако трябва, нов Висш съдебен съвет. Но не поемайте техните грехове. Работете така, че съдиите да могат да работят спокойно.

Между другото, искам да кажа едно голямо благодаря на Прокурорската колегия чрез Вас, защото тези хора, които са наши колеги, ме приеха на изслушване миналата година на втория ден, след като подадох заявлението. Останах малко огорчена, че при Вас изслушването стана след няколко месеца, но така или иначе нещата са приключили. Пак казвам, благодаря на прокурорите, че въпреки тази ситуация, в която беше поставена съдебната система – на пълна бъркотия и административни проблеми във връзка с така наречената „съдебна реформа“, която се провали с гръм и трясък, намериха време да ме изслушат като колеги.

Още веднъж – бъдете живи и здрави и, както се казва, грижете се за съдиите. Желая Ви лека работа! (Ръкопляскания.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

(Галя Георгиева напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: **Точка 2.** Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, **точка 2** е процедура за избор на административен ръководител – председател на Апелативен съд-Пловдив. Единствен кандидат: Миглена Тенева Тянкова – съдия в Окръжен съд-Хасково.

Положително становище на Комисията по атестирането и конкурсите за нейните професионални качества.

Положително е становището и от Комисията по професионална етика за притежаваните от нея нравствени качества.

Налице е протоколът от Общото събрание по процедурата за изслушване на кандидата. Същият е депозиран повече от 7 дни преди днешното заседание на Съдийската колегия.

Съдия Тянкова е своевременно уведомена за изслушването ѝ днес. Ако е пред залата, можем да продължим, според мен, по процедурата и изслушването на единствения кандидат.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля да поканите съдия Тянкова.

(Миглена Тянкова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Здравейте, съдия Тянкова! Заповядайте!

Съгласно приетия регламент имате възможност в рамките на 20 минути, до 20 минути да изложите основните акценти от Вашата концепция. Имате думата.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря Ви!

Уважаема г-жо Председателстващ днешното заседание на Съдийската колегия, уважаеми членове на Съдийската колегия,

Миглена Тянкова съм и съм днес пред Вас в качеството си на кандидат за длъжността „административен ръководител – председател“ на Апелативен съд-Пловдив в откритата конкурсна процедура.

Представила съм концепция пред Вас, която няма как да представя изцяло в рамките на 20 минути, затова ще маркирам най-важните неща, според мен.

Накратко ще се представя. Към настоящия момент съм съдия в Окръжен съд-Хасково. Имам повече от 25 години съдийски стаж, като последователно съм била съдия в Районен съд-Хасково, съдия в Окръжен съд-Хасково, както и административен ръководител на Районен съд-Хасково, и два мандата председател на Окръжен съд-Хасково. Изпълнявала съм и функциите „председател“ на Окръжен съд-Хасково в рамките на около две години и четири месеца. Имам ранг „съдия във ВКС и ВАС“ от 2015 г.

От 2019 г. съм временен преподавател към Националния институт по правосъдието в тематична област „Съдебна администрация, устройство и управление на съдебната система“.

И като съдия не съм била безразлична към проблемите на съдебната система. Аз съм посочила в концепцията си – има го в кадровата ми справка, в автобиографията – била съм участник в редица работни групи и проекти както към Висшия съдебен съвет, така и към Министерството на правосъдието.

Държа да отбележа – няма да се спирам подробно, няма да имам тази възможност, разбира се, че като административен ръководител на органите на съдебната власт, които съм ръководила, наред с цялата административна работа, която е свързана с обезпечаване на съдийски щатове, както и на съдебни

служители, включително на районните съдилища от съдебния район, провеждането на конкурси, на процедури по Закона за обществените поръчки, мотивиране на екипи, съм била и в двата си мандата с натовареност 90% като съдия – по мое настояване, с решение на Общото събрание на Окръжния съд.

Към концепцията си съм приложила, извън задължителните документи, актове и доклади от проверките на Окръжен съд-Хасково – не всички, защото те ще станат томове, разбира се, но тези, които са извършени през 2012 г., към момента, когато съм заела длъжността, на Инспектората към Висшия съдебен съвет на граждански, търговски и наказателни дела, проверките на Апелативен съд-Пловдив, както и докладите на Инспектората към Висшия съдебен съвет, от които явно се вижда как съм поела този орган на съдебната власт. Приложила съм и последните такива. Вярвам, че сте прочели всички документи. В тях е отразено, че в Окръжен съд-Хасково е създадена отлична организация на работа – не само в докладите от проверките на Апелативния съд, няма препоръки, включително в актовете от проверките на Инспектората към Висшия съдебен съвет.

Като ръководител на Окръжен съд-Хасково смея да твърдя, че това е един от тежките съдебни райони – това се дължи на местоположението на ГКПП „Капитан Андреево“, който е единствената външна граница, и остава такъв и в района на Апелативен съд-Пловдив, което характеризира и делата с трансгранична престъпност.

Ще бъда кратка. Само ще кажа, че съм била от инициаторите на законодателни изменения, в това число на Закона за СРС, Закона за защита на класифицираната информация. Бяхме на стъпка да изменим и Закона за финансовите санкции през 2024 г.

Едно от големите ни постижения, според мен, това е форумът на районните съдилища, който прерасна във форум на съдилищата в страната, където бяха приети като решение на Висшия съдебен съвет унифицирани стандарти, които се прилагат и към настоящия момент както по отношение на случайното разпределение на делата, така и за публикуването на съдебните актове.

Няма да се спирам подробно на анализа на съдебния орган, за който кандидатствам, защото всички сме наясно, че данните са в годишните доклади на Апелативния съд. Ползвала съм, разбира се, статистиката на Висшия съдебен съвет, докладите на Върховния касационен съд, както и на Окръжен съд-Пловдив. Само ще кажа, че в Апелативен съд-Пловдив по щатното му разписание има щатове за 29 съдии, които са разпределение в три отделения – 11 в наказателното, 9 – в гражданско и в търговско; 36 съдебни служители. Считам, че съдът е обезпечен кадрово, с изключение само и единствено, по мое виждане, абсолютно е необходим щат за съдебен помощник за Наказателно отделение. Многократно са отправяни предложения от г-жа Иванова в тази насока. Изцяло поддържам мотивите – описала съм ги в концепцията, няма време да ги преповтарям в момента.

В съдебния район на Апелативния съд има 6 окръжни съдилища, както и 27 районни. Направила съм цялостен анализ на натовареността. Само ще отбележа, че става въпрос за натовареността за 2023 г., тъй като статистиката и към настоящия момент за 2024 г. знаем, че не е изнесена и не е официално публикувана. Но това, което прави впечатление, е един от най-големите проблеми – дисбалансът в натовареността, най-вече на районните съдилища. И ако обърнете внимание, Районен съд-Харманли например е с натовареност 75 дела на съдия средно

месечно към 13 например на Районен съд-Ардино – проблемът, който все още не можем да решим, с натовареността, и е един от основните, който стои пред Висшия съдебен съвет.

Засегнала съм бюджета, материалното и информационното осигуряване на съда. Няма да се спирам, осигурено е всичко, което е могъл да осигури председателят и цялото ръководство в това отношение.

Ще се спра на медийната политика в целите, защото смятам, че това е най-важното. Какви са приоритетите, които съм заложила, в случай че ми бъде гласувано доверие от Вас, както и целите и мерките за тяхното постигане?

На първо място. Като заключение мога да кажа, че Апелативен съд-Пловдив е един отлично организиран орган на съдебната власт. Имах зададен въпрос от БИПИ – като външен кандидат как съм установила, че е отлично организиран орган. Ами, въз основа на всички годишни доклади, на които съм присъствала в продължение на 12 години като председател на Окръжен съд, в които са отразени всички проверки, които са извършвани от различните институции; от статистическите отчети, които са на разположение на всички нас и са качени на сайта на Висшия съдебен съвет. Разбира се, тази организация на работата се дължи на всяко едно от предходните ръководства. Затова и един от основните ми принципи на работа това е приемственост. Аз съм убедена, че всеки един от предишните ръководители на Апелативния съд е положил максимални усилия и е дал всичко от себе си – според възможностите си, разбира се, за да постигне това съотношение, това качество на работа, като, разбира се, високите резултати в пряката правораздавателна работа се дължат на всички съдии и на всички съдебни служители. Това няма как да се отрече.

Винаги съм отстоявала основните принципи в работата и, както казах, един от тях това е приемственост, запазване, надграждане на добрите резултати и постигнатите практики в съда; пълна прозрачност и информираност при администрирането на съдилищата, които съм ръководила; зачитане на мнението както на съдиите, така и на съдебните служители във връзка с всички решения, които следва да бъдат взети и които касаят пряката организация на работа, както и условията на труд; еднакво отношение към всички служители, тяхната взаимозаменяемост, както и спазване на всички правила и норми на поведение, като винаги съм считала, че ръководството и ръководният екип най-вече – като най-видимата част от колектива, трябва да спазва тези правила и норми на поведение. Понасяла съм управленската отговорност за всички предприети мерки за взетите решения, както и за постигнатите резултати в годините.

Последната и най-важна част, според мен, а именно приоритетите и целите, които съм поставила за постигане, ако ми гласувате доверие, разбира се. В рамките на една концепция няма как да бъдат изтъкнати всички проблеми, с които всеки един ръководител се сблъсква ежедневно – с това сме наясно всички. Но моето разбиране е, че съдът като институция е длъжен да се стреми да осигурява независимо, качествено, ефикасно, достъпно правораздаване, което да бъде осъществявано в разумни срокове и при... (Не се разбира.) на процеса на електронно правосъдие. Считам, че това са и основните европейски стандарти, които са заложили във връзка с правораздаването. В тази част са и моите основни цели, които съм заложила.

На първо място, това е уеднаквяването на съдебната практика – проблем, който стои пред всички съдилища в цялата

страна. Наясно сме, че противоречивата съдебна практика създава, за съжаление, усещането у обществото и за корупционна такава, като е необходимо противоречивата, доколкото тя поражда съмнения в обществото, е необходимо да се намери правилният път и да бъдат предприети конкретните мерки за намиране на правилната формула в тази насока, като всички, които работим в съдебната система, сме наясно, че част от противоречивата съдебна практика се дължи на прибързаните и необмислени законодателни решения, за съжаление, които, докато се създаде една единна практика, води до противоречива такава в съдилищата. Но категорично считам, че уеднаквяването на съдебната практика е необходимо и в отговор на обществото, а именно правосъдието да бъде предвидимо.

По Закона за съдебната власт в правомощията на председателя на Апелативния съд е да анализира и да обобщава практиката както на Апелативния съд, така и на окръжните съдилища в съдебния район. За постигането на тази цел съм посочила конкретно в концепцията си. На първо място е необходимо обсъждане, анализиране и обобщаване на съдебната практика по отделения в самия Апелативен съд, и, разбира се, крайната цел – уеднаквяването на тази практика; периодично обсъждане на съдебната практика по отделения с участието на окръжните съдилища, като считам, че е абсолютно необходимо тяхното участие на общите събрания, които се провеждат в Апелативния съд, за да може да се чуе тяхната гледна точка като първоинстанционен и основен.

На следващо място. Въвела съм в Окръжния съд повече от 12 години така наречената „система за активност“, т.е., когато е налице противоречива практика – например в Апелативния съд, да

можем да бъдем сезирани от редовите съдии и председателя и съответно заместник-председателите, които са ръководители на съответните отделения, за тази практика, за да могат да се вземат необходимите мерки. Анализ е необходимо да бъде направен както от окръжните съдилища, така и от Апелативния съд по отделения на всички отменени от ВКС актове, на всички отменени от Апелативния съд и върнати за ново разглеждане, в това число тези, които са възобновени, отменени, обезсилени, за да можем в крайна сметка да установим къде са проблемите, и ако има повтарящи се такива, да могат да бъдат предприети съответните мерки, както и да идентифицираме нуждите от обучения в апелативния район. Тези анализи следва да бъдат правени поне два пъти годишно на общи събрания на съдиите с участието на председатели и заместник-председатели на окръжни съдилища, а защо не и председатели на районните съдилища, когато това касае пряко тяхната дейност.

На следващо място съм поставила като втори приоритет, който важи за цялата система, разбира се, и това са мерки за намаляване на продължителността на съдебните производства – отново основен проблем на съдилищата. Трябва да признаем, че има обективни пречки за това и една от тези пречки – това са например проблемите с вещите лица. Този проблем трябва да намери своето разрешение на национално ниво. Наясно сме, че има недостиг на вещи лица по голяма част от делата, особено специални знания – към момента виждаме големи проблеми с автотехническите експертизи. Намирането на вещи лица, включването в състава, последващи отводи, месеци наред за изготвяне на експертизи, отделно от това заседания, в които да може да изслушаме вещите лица по комплексните експертизи, води до редица отлагания на съдебните заседания. Нямам съмнение

никакво, че съдиите в Апелативен съд-Пловдив управляват делата и дават всичко от себе си, за да бъдат разгледани в разумни срокове. Категорично застъпвам тезата, че в никакъв случай бързината не трябва да бъде за сметка на качеството на работата. Все пак пред Апелативен съд-Пловдив, а и всички апелативни съдилища, делата, които се разглеждат, са с фактическа и правна сложност. Първата инстанция са окръжните съдии. Но въпреки това в тази връзка считам, че е необходимо да се извършва преглед на определени видове дела – такива, които са с продължимост над 6 месеца, спрените производства и причините за това. Необходимо е да се направят и необходимите анализи – в случай че има (защото аз не съм установила) забавяне на изготвяне на съдебните актове, по съдии и причините за това, което отново трябва да бъде поставено на анализ. Необходимо е, разбира се, на всеки 6 месеца да се изготвя и справка на неприключените съдебни производства и причините за това, които да може да коментираме по отделения.

Друг основен проблем, който виждам с продължителността на съдебните производства, това са отводите на съдиите. Знаем, че има дела, които се образуват, макар да не отговарят по никакъв начин на изискванията – например на ГПК, които водят до отводи на цели съдебни райони. Годици наред не може да се получи правосъдието, което очаква страната.

На следващо място съм заложила съдийското самоуправление, което е изключително важна част, според мен. Личното ми убеждение е, че независимостта на съдебната система започва от независимостта на всеки един от нас – работещите в съдилищата, като самият ръководител няма особени правомощия в тази връзка и по тази тема, но разбирам независимостта на съда като недопускане на намеса в работата му от всякакви вътрешни и

външни за системата фактори, в това число политически и обществен натиск. За съжаление, все по-често работим под обществен натиск – и това е видно за всички, което създава определено напрежение, както и под политически натиск. Това е истината. Съдийското самоуправление считам, че е една изключително важна част от независимостта на съда, поради което същото е необходимо да бъде развивано, надграждано, в това число, според мен, и нормативно. Намирам за важна част от съдийското самоуправление при организационни или други проблеми в някои от отделенията в Апелативен съд-Пловдив. На първо място, те да се разглеждат и да се обсъждат в самото отделение; да се представят решенията на тези проблеми от самите съдии в отделението, а тогава, когато е необходимо да бъде взето решение от Общото събрание на Апелативния съд, да се представят от съответния заместник-председател, защото считам, че това е най-краткият и най-бързият път да се получи подкрепа от останалите съдии от другите отделения на съда. При необходимост например от командироване на съдии в Апелативния съд също считам, че изборът и обсъждането на конкретните съдии, които трябва да бъдат командировани от по-долните инстанции, трябва да бъде избор на съдиите от съответното отделение, те трябва да предлагат кои съдии трябва да бъдат командировани в съответния съд.

Заместник-председателите на отделенията трябва да проследяват периодично индивидуалната натовареност на съдиите, за да може да бъдат предприемани съответните административни мерки, ако бъде установена неравномерна такава. Всички сме наясно, които работим в системата, че новопостъпилите съдии са изключително натоварени, защото ЕИСС им разпределя дела и в

сравнение с останалите съдии се получава едно натрупване и затова е необходимо, според мен, категорично да бъдат предприемани административни мерки. Този проблем, между другото, е обсъждан и от ВКС – ние получихме от съдия Захарова съответните указания и ни бяха дадени съответните правомощия какви мерки можем да предприемем. Всички административни заповеди, месечни отчети, справки, всички писма от институции, които касаят пряката правораздавателна работа на съда, считам, че трябва да бъдат публикувани на вътрешната страница на Апелативен съд-Пловдив, за да имат всички съдии и съдебни служители информация за тях, да са запознати и да могат при обсъждане, когато се налага, на общо събрание, да се взимат информирани решения по тях.

При провеждане на общи събрания на съдиите категорично считам, че трябва винаги да бъдат канени председателите на окръжните съдилища, съответно заместник-председателите, освен ако не касае никакви чисто организационни въпроси, които касаят само Апелативен съд-Пловдив.

Считам, че съдиите трябва да имаме активна роля. Активна роля казвам, включително и в законодателния процес, защото ние сме тези, които се сблъскваме ежедневно с проблемите със законите. Наясно съм, че нямаме законодателна инициатива. Както казах, ние сме били инициатори на доста законодателни изменения, знам как се случват нещата с подкрепата на съдиите от цялата страна, как се организираме, как се изготвят предложения, как се съгласуват и т.н.

Ще се спра на взаимодействието между окръжните съдилища.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Някак неусетно мина времето. Ако искате, след това под формата на отговори на въпросите... (Говорят едновременно.), да маркирате областите, в които... (Прекъсната.)

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, може би за общественото доверие е по-важно. Готова съм да отговарям на всякакви въпроси както в публичното, в това число и в медийното пространство, така на и всякакви други.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря много за изложението!

Предполагам под формата на отговори на въпросите ще можете да засегнете и останалите сфери, които считате за приоритетни.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към съдия Тянкова?

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Съдия Тянкова, аз имам няколко въпроса към Вас. В концепцията си Вие сте констатирила, че общественото доверие към съдебната система е критично ниско. Бихте ли анонсирала пред нас какви мерки може да предприеме един административен ръководител за издигане на авторитета на съда, на съдиите и на съдебната власт? И във връзка с този въпрос още един. Каква е ролята на административния ръководител при отстояване, защита на независимостта на съда и съдиите, особено при налични атаки, опит за натиск във връзка с правораздавателната дейност? Това е първият ми въпрос с подвъпрос.

Освен това на Общото събрание са коментирани проблеми, свързани с отношенията между съдиите и противопоставянето между съдии в Районен съд-Пловдив. Ако Ви

бъде гласувано доверие, какво може да направи административният ръководител съответно на Окръжен съд, на Апелативен съд, тъй като Районен съд-Пловдив е в апелативния район на Апелативен съд-Пловдив, за подобряване на атмосферата, която е необходима предпоставка за спокойна работа на съдиите?

И ще Ви задам още един, малко неудобен въпрос, но ми се струва, че следва да бъде изяснен. В медийна публикация на 5 март тази година, преди датата на изслушване, беше замесено Вашето име във връзка с промяна на една мярка за неотклонение на кмета на Хасковски бани. Може ли да дадете някакво разяснение и да коментирате каква е Вашата съпричастност при разглеждането на това дело?

Засега това са въпросите ми.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ще започна от общественото доверие, което, между другото, е пряко свързано, според мен, с медийната политика, която се води от съдилищата, както и от Висшия съдебен съвет. Наясно сме, че има комуникационна стратегия, която ние спазваме, медийна политика и взаимодействие с медиите. Да, продължавам да твърдя, за жалост, че общественото доверие към съдебната система е критично ниско. То е такова, между другото, към всички институции, не само към съдилищата, не само към съдебната система. За съжаление, у обществото се създава едно усещане, че съдът не може да бъде гарант за справедливост. И пак казвам, това се дължи както на обществен, според мен, така и на политически натиск. Подкопава се увереността на гражданите в независимостта на съдебната система.

Моето становище е, че е необходимо да имаме активна роля – както Висшият съдебен съвет, така и всички

административни ръководители, защото медийните публикации (аз ще взема дума отделно за това, разбира се) по отношение на колегите са доста нелицеприятни. Всеки административен ръководител, според мен, трябва да защитава и е длъжен – това е едно от основните му правомощия, да защитава независимостта не само на съда като институция, а независимостта на всеки един съдия и всеки служител. Ние все по-често, за съжаление, изпадаме както в институционални, така и в имиджови кризи. В тази връзка медийната политика, която аз поне виждам за Апелативен съд-Пловдив, считам, че е необходимо да се направи първоначално, още от самото начало, ако бъде избрана от Вас, разбира се, една среща между всички служители „връзки с обществеността“ – не само от Апелативния съд, но и от окръжните съдилища, които отговарят за техните съдебни райони. Трябва да се използва техният капацитет, категорично, който е експертен такъв и с който ние не разполагаме, за да можем да обсъдим какъв е начинът и как трябва да се подобри медийната политика. Защото основните комуникационни канали на Апелативен съд-Пловдив са официалният сайт, както и Фейсбук страницата на Апелативния съд. Но трябва да признаем, че медийната политика не само трябва да се използва за отправяне на конкретни послания, а трябва чрез медийната политика да се промотира каузата на системата. И смятам, че сме длъжни да предприемем мерки в тази насока.

Отделно от това е необходимо към всички медии да се отправя изпреварваща информация по дела, еднаква за всички, не конкретно към определена медия само да се подава информация по дела. Трябва да имаме активната роля и имаме грижата наистина за подобряване на общественото доверие. Медийната политика на всеки съд е на Вас, на Висшия съдебен съвет, защото моето лично

мнение е, че декларациите, които приемате, нямат никакъв резултат. Съжалявам, че го казвам, но това е истината. Не се защитава така независимостта на съдиите. Пак казвам, бих подпомагала всички съдии и съдилища не изборително и не по неясни критерии, без изключение. Като, разбира се, в такива моменти трябва да призная, че ние разчитаме на експертния капацитет на Висшия съдебен съвет. Това е истината.

Засегнах, между другото, каква е ролята и на административния ръководител. И ще дам конкретен пример – например предстои изменение в Закона за медиацията. Смятам, че този способ би разтоварил до голяма степен съдилищата, но на първо място трябва да се получи общественото доверие, трябва да се разясни на обществото какви са ползите от медиацията. И това – като пример го давам само – би означавало една много широка медийна кампания на всички нас, в цялата страна, ако искаме да има успех медиацията.

По отношение на противопоставянето. Ами, аз съм го казвала и преди – Вие знаете, че... (Не се разбира.) бях избрана за член на Висшия съдебен съвет от професионалната квота. И с много болка трябва да призная, че противопоставянето, за съжаление, е на ниво районни срещу окръжни, окръжни срещу апелативни, общи съдилища срещу административни съдилища, съдилища от София срещу съдилища от страната. Трябва да предприемем всички възможни мерки, да извървим всички възможни стъпки, за да можем да преодолеем това противопоставяне, защото в крайна сметка нашите интереси, ако искаме да се обединим за реална промяна в съдебната система, можем да го направим само и единствено, ако бъдем обединени.

Ако бъда избрана от Вас за председател на Апелативен съд-Пловдив, едно от първите неща, които ще направя, е да направя лични срещи по места с председателите на окръжните и районните съдилища, както и със съдиите от съдебните райони. Искам да чуя от първо лице проблемите им по места, за да е ясно каква подкрепа мога аз да им окажа. И може би някои от Вас ще си зададат въпроса: Какви са правомощията в крайна сметка на председателя на Апелативния съд по отношение, да речем, на кадровата обезпеченост на окръжните и на районните съдилища в апелативния район? И ще Ви дам един пример. Още 2012 г., когато встъпих като председател на Окръжен съд-Хасково, извън всички мерки, които предприех във връзка с организацията на работата в този съд, направих сама анализ на натовареността на всички районни съдилища от съдебния район, при който констатирах, че има изключително висока натовареност на съдиите в Районен съд-Харманли, след като, разбира се, прецених натовареността на всички останали съдилища, и лично изготвих предложение до Висшия съдебен съвет за намаляване на щатната численост на Районен съд-Хасково със съгласие на председателя на Районен съд-Хасково и увеличаване на щатната численост на съдии за Районен съд-Харманли. Тоест, има възможност, има подкрепа по отношение на ръководителите.

Отдавам напрежението в Районен съд-Пловдив на конкурсната процедура донякъде, на противопоставянето, което се получава – и това се случва във всички съдилища, ако има повече от един кандидат. Лично бих направила среща със съдиите от Районен съд-Пловдив именно заради това, защото за да върви работата и да не рефлектира това противопоставяне на колегите, трябва да се обединим в името на промяната. Знам, че е насрочен

конкурсът за май месец за Районен съд-Пловдив и наистина се надявам да има избор измежду двамата кандидати – разбира се, който Вие прецените. Но бих оказвала всякаква подкрепа на колегите без значение от нивото на съдилищата. На това го отдавам. Да, обсъждаше се този въпрос.

По отношение на медийните публикации. Вие споменахте само публикациите, които бяха в ПИК и БЛИЦ, но всъщност като под команда на 5 март имаше четири публикации в четири различни медии – в ПИК и в БЛИЦ, както и в Клуб 'Z', „Съдебни репортажи“. Много накратко ще взема отношение по тях.

По отношение на мярката на г-н Искендер, който е кмет на община Минерални бани – нося дори и разпечатки от самото дело, така бях определена за докладчик по тази мярка, по-скоро молбата за изменение на мярката за неотклонение от „домашен арест“ в по-лека такава – искаше се парична гаранция. Аз бях дежурна тогава. Само ще отбележа, че молбата за изменение на мярката е постъпила в Окръжен съд-Хасково на 11.02.2025 г. Още в същия ден колегата Петева, която изпълнява функциите „председател“ на съда, е разпоредила да се изпрати на прокурор от Софийската градска прокуратура, доколкото делото се наблюдава от Софийската градска прокуратура, за администриране и за доставяне на досъдебното производство по делото, 11 февруари. На 28 февруари постъпи досъдебното производство – три седмици след постъпване на молбата. Нося протокола за разпределение, разбира се. Аз съм готова да Ви ги предоставя, ако искате да се запознаете с тях. Тридневен е, както знаете, срокът за насрочване на исканията, които постъпват в съда за изменение на мерки за неотклонение. Още на същата дата, на която е разпределено делото – 28 февруари, в 15.42 ч. ми е разпределено, протоколът за

избор е пред мен, аз съм издала разпореждане, с което съм насрочила разглеждането на постъпилите молби за изменение на мярката за неотклонение, и електронният подпис... (Не се разбира.) ...16 минути същия ден. На деня, в който съм насрочила делото, а това е 04.03.2025 г., от 11 ч., сутринта на същата дата в 08.57 ч. постъпи молба от обвиняемия Мюмюн Али Искендер, с която се иска моя отвод. Няма да чета цялата, само ще подготвя едно изречение, в което пише, че подходът всъщност, който е предприет от прокуратурата, оставя у него убеждението, „че се цели делото да бъде образувано пред точно определен състав, в случая Вашия“ – т.е. моя. Пише: „Наясно съм, че към момента участвате в процедура за избор на председател на Апелативен съд-Пловдив, и тъй като не мога да посоча изрични доказателства, за мен и за страничния наблюдател е налице основателно съмнение за Вашата пристрастност. С цел гаранция за справедливост следва да се отстранят всички съмнения в тази насока, поради което моля за Вашия отвод.“.

В същия ден с определение аз се отведох от разглеждане – не защото съм предубедена и не защото съм заинтересована от изхода на делото. Достатъчно е това, че има създадени такива съмнения у страните. След моя отвод, който... (Не довършва.), имам и определението от същата дата, делото беше преразпределено съгласно Вътрешните правила, които са утвърдени от Окръжен съд-Хасково, от колегата Петева на друг съдия, който разгледа мярката за неотклонение.

Това е, което мога да кажа. Само да искам да обърна внимание, тъй като се споменава името на г-н Аталай, че не познавам г-н Аталай и не виждам повод, при който бих могла да се запозная с него. Но, както казва синът ми: *„хората, които ги пишат*

тези статии, може би не знаят и цената на парите“. Но не съм гледала нито една от мерките. Това е, което мога да кажа в тази връзка.

По отношение на другата публикация, ако мога да взема също отношение – разбира се, беше препечатана освен в „ПИК“, и в „Блиц старс“.

Другите публикации, които са в „Съдебни репортажи“ и в „Клуб Z“, мога да ги оставя, между другото, всички документи, ако искате, да се запознаете. Същата е от 5 март. В рамките на няма и два часа излязоха тези статии. Аз нямам съмнение, че това е с цел изборът, който беше насрочен за 11 март. Виждам, че, между другото, има име на репортери в „Блиц“, има име на автор на статията в „Съдебни репортажи“, госпожа Галина Гиргинова, като основно всъщност се акцентира върху това, както и заглавието „Вечен шеф в съда и единствен кандидат за поста на председател на Апелативен съд-Пловдив“.

Подробно са обсъдени, между другото, статии и то адекватни такива, защото аз наистина... (Не довършва.) Те са от концепцията ми, както и от изслушването ми на общо събрание пред Апелативен съд-Пловдив. Акцентира се, разбира се, върху вечните началници, с което се визира мен и няма как да подмина последната част от статията: „СРС-та и скандали“, в която изрично се посочва, че моето име попада в два скандала и се връща преди 15 години - 2011 г., като изрично се правят внушения, за съжаление, че независимо, че съм замесена в СРС-та, наред с господин Румен Боев, господин Ситнилски, лека му пръст, господин Ванчев, господин Георчев. Нито един от нас не сме понесли съответната отговорност за това, тъй като винаги, когато стане въпрос за моята

личност, се изкарва този скандал от 2011 г., ще си позволя да кажа две неща само.

На първо място, да - така е, в 2011 г. всички знаем, че имаше такъв проблем. Аз съм запозната с абсолютно всички материали, включително и ВДС-ите, които са изготвени въз основа на прилаганите специални разузнавателни средства, тъй като имах качеството на пострадало лице по смисъла на НПК. Делото беше образувано за изнудване. И тъй като няма да навлизам в подробности, разбира се, но се преекспонираха, включително и личните ми отношения, само ще си позволя да цитирам господин Велчев, който към онзи момент беше главен прокурор - господин Борис Велчев.

На заседанието на 23 февруари 2012 г., след изслушването ми като кандидат за председател на Окръжен съд - Хасково, господин Велчев казва следното. А, между другото, съм го разпечатила от архива на Висшия съдебен съвет. Заседанието е от 23 февруари 2012 г. Цитирам дословно, то е кратко:

Уважаема госпожо Министър, уважаеми колеги! Нямах намерение да се изказвам днес. Признавам си, но госпожа Тянкова маркира един проблем и това, което имам да кажа по него, ще го кажа пред нея, а не когато тя е навън и тече вътрешно обсъждане. Тя напомни наистина, че се е случило нещо много неприятно, в което съм длъжен да потвърдя, съвършено незаслужено беше замесено нейното име. Съвършено незаслужено. Ако има човек, който няма от какво да се срамува в тази история, това е госпожа Тянкова. Държа да го кажа пред всички Вас. Благодаря.

Това е дословно изказването на главния прокурор към 2012 г. господин Велчев. И ще Ви кажа: аз наистина няма от какво да се срамувам във връзка с тази ситуация.

Няма да продължавам повече по статиите само ще кажа, че нямам никакви съмнения, че те бяха насочени срещу избора. Цитирана е и госпожа Дишева в двете статии, разбира се, но съм готова да отговарям на всякакви други въпроси. Смятам, че е достатъчно във връзка с медийните публикации, които са, но ако имате и други въпроси - готова съм. И да не навлизам в подробности. Наясно съм срещу какво съм изправена всъщност. И, разбира се, всичко стига... (Предава документи на Галина Захарова.) Ето и тази статия. Оставям Ви протоколите за разпределение, както и при съдебните актове.

Аз съм наясно срещу какво съм изправена. Нямам политически сили зад гърба си - това е ясно; нямам бизнес, който е зад гърба ми - това е ясно; нямам съсловни организации - това е ясно, защото в секция, за нас, например, „Съдебни репортажи“ ясно се вижда кои са хората, които ги издават. Зад мен е семейството ми и децата ми. Имам тяхната подкрепа и на една не малка част от колегите, в това число съдии от целия съдебен район, както и съдебни служители.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Госпожа Имова, след това, госпожо Керелска, ще имате и Вие думата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, съдия Захарова.

Съдия Тянкова, не мога да не Ви задам въпроса, свързан с избора Ви за член на Висшия съдебен съвет от съдийската квота, който, за съжаление, не видя реализация с оглед на закона, съгласно който беше прекратен този избор.

Как виждате сегашната регламентация в Закона за съдебната власт и във вътрешните правила на Висшия съдебен съвет във връзка с избора на членове на Висшия съдебен съвет от

квотата на съдиите, прокурорите и следователите? Считате ли, че има недостатъци в тази регламентация? Следва ли тя да бъде променена, в какви насоки с оглед способите за провеждане на избора, тоест за реализиране вота на магистратите, както и с оглед самата организация на провеждане на изборите - по съдебни райони, например?

Предстои ни, в момента Вие знаете, че съгласно задължението, което Висшият съдебен съвет има по закон, както и с оглед последното изменение на ЗСВ от 21 януари 2025 г. мисля, че беше, ние сме задължени в 6-месечен срок да проведем този избор, така че има много гласове, които коментират недостатъците и несъвършенствата в системата - дали само с хартиена бюлетина, дали едновременно с хартиени бюлетини и по електронната система или пък чрез машини, това е третият способ, или смесена система на осъществяване вота на колегите? Тоест, стоят много въпросителни пред нас с оглед усъвършенстване, доколкото ние можем да инициираме чрез обектите за законодателни промени, ние ще го сторим, но е много важен гласът на магистратите, мнението на магистратите. Вие с Вашия дългогодишен административен опит, а и като участник в този процес и избрана от колегите си, много е ценно за нас да придобием Вашето мнение за Вашия опит в този процес.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря Ви, госпожо Имова.

На първо място искам да Ви поздравя за взетото решение да се допитате до всички съдии в страната какво е виждането ни за провеждане на процедурата за избор на членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота.

Аз бях избрана за член на ВСС - избор, който беше отменен със закон, което считам, че това е част от политическия натиск върху системата всъщност и го изразявам открито.

Едно от големите предизвикателства пред всички кандидати за членове на Висш съдебен съвет бяха срещите, които ние сами организирахме със съдиите от различни съдебни райони. Не съжалявам, че бях навсякъде. Не съжалявам, че се срещнах с всички съдии, защото това ме обогати много. Аз съм наясно с очакванията на колегите и какво биха искали да се случи, в това число, между другото, сме обсъждали и законодателни изменения, но трябва да призная, че това продължава много дълго време - по два съдебни района на ден, което е изключително изтощително!

Отделно от това аз имах насрочени редица наказателни дела, в това число със задържани лица, тоест налагаше се да пътувам, да се връщам да разглеждам дела, да проверявам протоколи и т.н., но аз ще изразя личното си становище.

На първо място ще взема отношение във връзка с електронното гласуване. Според мен Вие сами ще се убедите, че голяма част от съдиите искат да има алтернативно както гласуване на хартия, така и гласуване електронно.

Аз съм страна по делото, което се разглежда от смесения състав на съдии от ВКС и ВАС във връзка с обжалване на нашия избор и трябва да Ви кажа, че никъде в заключенията на вещите лица по изготвените експертизи, както и в разпитите им, имам протоколите, разбира се, и от съдебните заседания, никой от тях не казва, че е манипулирана система. Няма такова искане. Те са имали достъп включително до архива на системата. Между другото, и настоящият състав на Софийската колегия, доколкото знам, са избрани със същата система.

Това, което чрез медиите се наложи и в общественото пространство, за съжаление, с определени представители, и внушения, смея да твърдя, е, че е била манипулирана система. Не съм съгласна с това, но ще го кажа така: очаквам съдиите да искат да гласуват с електронна система и личното ми становище е, че, за да не даваме отново поводи да бъде атакуван изборът на следващия състав, е добре да го обмислите това, защото дали да е само на хартиени бюлетини или да се допусне алтернативно и с електронна система - да, много е по-лесно; да - през телефона може да се гласува.

Ако знаех, че ще имам такъв въпрос, щях да Ви представя дори как го организирахме ние в Окръжен съд-Хасково електронното гласуване за колегите, които имаха нужда от това. Събрахме се колегите и се разбрахме, тъй като системен администратор решихме, че трябва да бъде осигурен в съда, за да подпомогне колегите, които имат нужда при гласуването. Събрахме се и се разбрахме, за да не е цял ден, защото все пак се плаща и извънреден труд, между 11,00 ч. и 13,00 ч. в дните на гласуване, който от колегите има нужда и не може да се справи чрез телефона си или чрез компютъра в къщи, да отиде в съда и ако има нужда, да бъде подпомогнат от системния администратор. Някои са гласували чрез компютрите в кабинетите си, други са гласували от компютъра на системния ни администратор, но нека е ясно едно - всеки един административен ръководител знае, че всъщност е без значение от кой компютър си гласувал в съда, след като той е в мрежата на съответния съд има един и същи ай пи адрес. Един единствен ай пи адрес и с това е добре да не се спекулира.

Но, за да бъде изработена една система нова за гласуване, аз слушах едно от заседанията Ви и мисля, че точно

господин Новански го каза, трябва да бъдем откровени - откриване на процедура за обществена поръчка, разработване на система, съвсем нова, тестване на тази система, съгласуване, докато стигнем до внедряване и да гласуваме. Не го виждам как ще стане за настоящите избори. Пак казвам, това е лично мое мнение.

Ние в сряда, утре, имаме насрочено общо събрание, на което ще обсъждаме този въпрос, всички колеги от окръжния съд. Знам, че искат електронното гласуване, защото е по-лесно и може би отново ще се приеме такова решение - да има алтернатива, но крайното решение е Ваше и Вие трябва да оцените всичко това.

По отношение на хартиените бюлетини - слушах интервю на съдия Дишева, мисля, че беше по БНТ-1, както и на едно от изказванията на заседание на Съдийската колегия госпожа Керелска взе думата в тази връзка. Колеги, не смятам, че трябва да се гласува на хартия само в София и ще кажа защо.

На първо място, ще Ви върна преди 13 години, когато беше само на хартиени бюлетини и само в София. Тогава обаче няхаме право да гласуваме всички съдии, а гласуваше един делегат на 10 съдии. Аз бях един от тези делегати, които тръгнахме сутринта в 5,00 ч. от Хасково, участваха сме, гласуваха сме, чакахме до 01,30 ч., колеги, за крайните резултати и не ги дочакахме. Да! Да, ние не можахме да ги дочакаме, защото на следващия ден имаме заседания. Беше изключително унизителна гледка! Съдии по на 60 години от апелативни и окръжни съдилища по стълбите на НДК - не го допускате! Не го допускате! Няма как близо 2400 съдии да гласуваме на хартия в София! Няма как да го осигурите това на съдиите от Варна, от Малко Търново, от Ивайловград, от Ардино или откъдето и да било!

Вашето основно задължение, според мен, е да дадете равна възможност на всеки един съдия да упражни правото си на глас. Според мен, не ни противопоставяйте пак съдиите от София и съдиите от страната. Не го правете! Според мен, трябва да има секции по места.

От това, което каза съдия Керелска как, ако има по окръжни съдилища секции избирателни, това би довело до съмнения в манипулиране на вота от административните ръководители. (Реплики на изключени микрофони.) В този смисъл беше, затова след това го коментирахме. Добре, в смисъл на манипулиране на вота. В такъв смисъл беше, ако е по окръжните съдилища. Не нося протокола, съжалявам. Но, добре, извинявам се, ако не са точно така. Но, все пак тези административни ръководители за седем години почти всички са избрани от Вас. Това е обидно за колегите.

Винаги, когато правим такива изказвания, включително по медиите и на заседанията на Съдийската колегия, замислете се колко обидно е за съдиите същите тези съдии, които имат смелостта да четат доживотни присъди, имат смелостта да решават дела за милиони лева и едва ли не са подложени на административен натиск. Никога не съм си позволявала административен натиск! И ако дойдете на място, всеки един ще Ви го каже. Никога!

Дори, когато аз самата бях кандидат за член на Съвета. Единственото, което си позволих да кажа на колегите е да гласуват. Да гласуват и не да гласуват за мен, да гласуват, защото е от изключителна важност съставът на Висшия съдебен съвет. От това се предопределя политиката на системата, така че аз смятам, че трябва да има секции. За колегите ще е много по-лесно, разбира се.

И това вече сме го обсъждали, няма какво да се лъжем. Мнозинството иска да е по окръжни съдилища, където да могат да гласуват и районните от съдебния район, а например в апелативните да могат да гласуват съдиите от апелативен, окръжен, районните, от административните и, примерно, Военен съд-Пловдив. Ако дам за пример секционната изборителна комисия в Окръжен съд-Пловдив. Като пример само я давам.

Също считам, че трябва да бъде в работен ден и ще Ви кажа защо. Защото, ако предварително са ясни датите, на които ще може да се гласува, ние ще можем да се организираме така, че да нямаме заседание. В почивните дни винаги има дежурни съдии във всички съдилища и ние автоматично ги лишаваме от правото да гласуват.

Когато е в работен ден можем да се организираме да се пътува, да се гласува и да се върнеш в рамките на същия работен ден. Тогава и бюджетът на Висшия съдебен съвет, който ще се отпусне няма да е това, което би трябвало да е, ако всички пътуваме до София, а ние няма да можем да пътуваме всички до София. Няма как събота и неделя съдиите да дойдат до София. Казвам Ви го откровенo. Има съдии с малки деца, които няма на кого да ги оставят. Разбрах, че съдия Керелска е казала: ще се поемат всички пътни, нощувки, командировъчни. Не знам дали сте направили сметка за бюджета всъщност. Направихте ли я? (Реплики на изключени микрофони.) Добре.

Искате моето мнение - казвам Ви моето, но много е важно да обедините становищата на колегите от цялата страна. Не е необходима работна група за това. Това можете да го възложите дори на администрацията на ВСС. И пак Ви казвам, ако настрана са съдиите от софийските съдилища, защото те не се замислят върху

проблемите, които ние бихме имали при пътуванията и по колко часа, примерно, бихме били тук, за да гласуваме, които имаме желание и които имаме възможността. Не го правете, защото все повече се чуват гласове, че всъщност целта е все по-малко съдии от страната да могат да гласуват.

Пак казвам, длъжни сте да осигурите възможността всеки да упражни правото на глас. Това е Ваше правомощие. Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Първо искам да се възползвам от факта, че имам вече микрофон, за да взема отношение във връзка с това, което казва съдия Тянкова по отношение на моето изказване. Предполагам, че тя визира изказването, което направих на Пленума на Висшия съдебен съвет, който Пленум беше посветен на тази тема, на който Пленум присъстваше и министърът на правосъдието.

Госпожо Тянкова, в никакъв случай не съм включвала в моето изказване изречение в смисъл на това, че административните ръководители по места ще манипулират избора. Казах това, че има вероятност и възможност да се оформят различни практики при гласуването в отделните секции, които са разположени в страната, и че има предпоставки, които биха повлияли на свободата на гласуването свързани, примерно, с уговорки, създаване на определени организации и т.н. Това беше моето изказване. Мисля, че го цитирам абсолютно точно.

Това - по този въпрос. Тук изобщо нямам намерение да влизам в никакви спорове по този въпрос.

Благодаря за мнението, което изказахте. Ние неслучайно сме направили това допитване до съдиите в цялата страна и естествено ще се съобразим с техните отговори, когато дойдат, когато ги обобщим, ще ги съобщим и ще обосновем едно или друго

наше решение. Аз не мисля, че гласуването в София обаче би било израз на някаква неравнопоставеност при гласуването. Всички съдии ще имат еднакъв достъп по еднакъв начин да гласуват. Но, както и да е. Повече няма да коментирам тази тема по причината, която посочих преди малко, тоест изпратени са писмата. Очакваме отговорите на съдиите от съдилищата.

Аз исках във връзка с участието ми в днешната процедура да Ви задам няколко въпроса.

Първият ми въпрос е, защото тук цитирахте и една статия. В интерес на истината, аз не съм ги чела тези статии, малко съм изненадана. По принцип ние и в Комисия по професионална етика преди да приемем становището за етичните качества, извършваме проверка по отношение на публикации. Към онзи момент заявявам, че нашият технически сътрудник не беше установил такива по отношение на Вас. Очевидно те са излезли впоследствие, поради което не сме имали възможност да се запознаем. Преди това не сме имали знанието, че има такива публикации, не сме се запознали с тях и съответно те не са отразени по никакъв начин в етичното становище или съпровождащите други документи, но в една от статиите Вие казахте, че Ви наричат вечен „началник“. Поне аз така го разбрах.

Та, първият ми въпрос: считате ли се вече началник?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Само искам да кажа още две думи, ще отговоря на този въпрос.

Извинявам се, ако неправилно съм била разбрана. Да, този Пленум имам предвид, когато си правех изказванията. Съжалявам, ако съм Ви засегнала. Така съм го разбрала. Един вид... (Прекъсват я.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, моля Ви се! Не съм се засегнала! Аз малко... (Прекъсват я. Говорят едновременно.)

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Добре, ние не трябва да влизаме в конфронтация сега. По повод, само ще кажа, на публикациите - ами, към момента - да, на изготвяне на становището на комисията, тези статии ги нямаше. Те излязоха, пак казвам, като под команда, в един и същи ден, в рамките на час и половина, два дни преди избора ми, който беше... (Не довършва.) На 5 март, а на 11-ти беше насрочена датата, когато се отложи не по моя вина изборът, а поради липса на кворум, затова не са докладвани мерките, няма... (Не довършва.) ... На служители от администрацията.

Сега по повод на този въпрос за вечните началници. Аз си давам много добре и много ясно сметката, че основният аргумент срещу мен това е, че съм съдебна номенклатура, така ще го кажа, защото това се говори, това се пише, това е от години наред и не е само срещу мен. Може би, за да отговоря на този въпрос, ще кажа, че зависи от гледната точка.

Нека на първо място всички си отговорим на въпроса кога, от кои среди и с каква цел се въведе в публичното обръщение понятието „съдебни номенклатури“. Всеки един от нас съм убедена, че има отговор на този въпрос. И, за съжаление, не само в НПО-та, а и от (израз на английски), вътрешни за системата, от същите тези, които години наред бяха ръководители, председатели и зам.-председатели на най-големите съдилища в страната, както и членове на Висш съдебен съвет и то тогава, когато нямаше мандатност. Мандатността се въведе 2004 г. Председателите имаме до два мандата максимум. Само председателите ли сме съдебни номенклатури? Заместниците, които са част от ръководството, не носят управленска отговорност. И това в крайна

сметка, с налагането на това понятие постоянно от медиите, от определени медии не представлява ли „ноговоора“, така наречения, по Оруел от романа „1984 година“, с които определени наши почтени колеги лепят етикети и боравят с клише? Това е. Нека да наречем нещата с истинските им имена.

И ще продължа - някой замислил ли се е върху това защо основната оперативна програма, по която се получават средства за всички държавни институции, в това число за съдебната система, се нарича „Административен капацитет"? Ами, ще Ви кажа защо - защото в нормалните държави на това, което ние наричаме „съдебни номенклатури" се казва „административен капацитет". И в нормалните държави инвестират в административен капацитет, а ние сами си чукаме главите в стените. Ето това е!

Ако това се влага в понятието „съдебна номенклатура" - да, съдебна номенклатура съм, госпожо Керелска. Аз имам необходимия административен капацитет, така си мисля.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, Вие сте съдебна номенклатура, но не се считате вечен началник, доколкото разбрах. Доколкото разбрах понятието „съдебна номенклатура" е измислено и пуснато в публичното пространство от едни вражески групи, не разбрах кои са точно те.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ако искате, ще Ви ги назова.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Както и да е. Достатъчно по този въпрос.

Нещото, което прави впечатление в настоящата процедура, госпожо Тянкова, е това, че всъщност Вие кандидатствате за председател на Апелативен съд-Пловдив, бидейки съдия в Окръжен съд-Хасково към настоящия момент.

Аз искам да Ви попитам: считате ли, че е налице в случая изключението по чл. 169, ал. 1, изр.2 от Закона за съдебната власт? Това ми е първият въпрос и подвъпрос.

Следващият подвъпрос в тази насока е: дали предварително се запознахте с настроенията на съдиите от Апелативен съд-Пловдив, защото аз внимателно прочетох протокола на общото събрание и не останах с впечатление, че там има изразено някакво общо становище на тези съдии? Та, имахте ли възможност и какъв беше Вашият подход да проверите по отношение на това какво е тяхното становище във връзка с Вашето участие в тази процедура? Считате ли, че те Ви подкрепят?

Другият ми подвъпрос, пак в тази връзка, е: имахте ли някакви предварителни разговори с членове на Висшия съдебен съвет, които да Ви подкрепят в тази Ваша идея, да Ви вдъхнат някаква увереност, че участието Ви в тази процедура би могло и има голяма вероятност да завърши успешно?

Това са ми трите въпроса засега. Ако възникнат други, си запазвам правото да ги задам. Става въпрос за други въпроси в тази насока. Иначе имам още няколко въпроса.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: На първо място, дали отговарям на изключението по смисъла на чл. 162 от Закона за съдебната власт - Вие ще дадете отговор на този въпрос. Това е от правомощията на Софийската колегия, да каже дали е налице изключението по смисъла на закона.

Това е втора процедура за административен ръководител. Аз съм го казвала на изслушването пред общото събрание.

Да, колеги, аз имам контакт с голяма част от колегите в апелативния съд и със съдебните служители. Аз си признавам, че

изобщо не съм обсъждала тази възможност да се кандидатирам. Да, бяха проведени разговори с мен от колеги съдии, както и от председателя на окръжен съд. Не беше лесно да го взема това решение. Няма да спомена имената и ще Ви кажа защо. Защото всеки един ръководител винаги е пазил съдиите и съдебните служители и в случай, че аз днес не събера необходимите гласове и не бъда избрана, не желая никой от тях да носи негатива от моята кандидатура. Но, да. Имала съм такива разговори.

Ще кажа и друго. Аз не присъствам на обсъждането на правилата изслушването, защото беше свикано общо събрание, бяха изпратени едни уведомителни писма до председателите на окръжните съдилища, но тъй като по дневен ред имаше две точки преди моето изслушване, ние не бяхме в залата, ние бяхме отвън и чакахме да бъдем поканени. Това, което ни беше казано, е, че в рамките на 20 минути трябва да си представя концепцията и вижданията, но няма как да не кажа и друго, че тъй като много бързо приключи точката и се премина към точка „Разни“, колегите знаят, защото ние в коридора, когато излизахме от залата и други колеги заявиха пред колеги от апелативния съд, че са искали да се изкажат в моя подкрепа. Имаше и други, които ми се обадиха по телефона, че са искали да се изкажат, но много бързо приключи точката.

Не виждам нито едно изказване против мен. Да, няма гласуване, но в апелативния съд никога не е имало гласуване за кандидатите за председатели. Ако нямах подкрепата, нямаше да... (Неясен израз.) Откровено Ви го казвам и искам да видите, всички документи са пред Вас, които са задължителните документи. Всички носят дата 30 декември не случайно, точно защото в последния момент беше взето това решение. И защото зная от колеги, които са

водили разговори със заместник-председатели, че не желаят да се кандидатира; със съдии, които имат административен опит, че не желаят повече да се занимават с административна дейност.

Завърших концепцията в последния момент, така е. Всички документи са с дата 30-и. Не съм си позволявала да звъня на никого от Вас независимо, че с голяма част от Вас ние сме работили в работна група, само и единствено, за да не Ви създавам на Вас каквото и да е напрежение или да има каквото и да е съмнения за натиск от моя страна и Вие го знаете всички. Никакъв контакт не съм имала с Вас.

Единственият, единственият човек и член на Съдийската колегия, на който се обадох на 30 декември, това е съдия Захарова. И тя може да го потвърди и аз ѝ се обадох не за да искам подкрепа, а за да я уведомя, че подавам документи в процедурата и смятам, че това е дължимото поведение институционално такова. Нито съм се срещала с някой, нито съм говорила по темата. Това е истината.

Ако имате конкретни съмнения в хора, ги назовете. Това твърдя. Съдия Захарова е тук, пред мен и може да го потвърди, аз не си измислям.

Ние сме работили много в редица работни групи. Аз съм изразявала много често становища и несъгласия. Казвам откровено и Вие го знаете, но се надявам всеки един от Вас да си даде ясно сметка, че няма нищо лично в това. Няма. Това е било винаги в ... (Неясен израз.) Благодаря.

Надявам се, че отговорих на въпроса.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами, да, отговорихте на въпроса, така както считате за необходимо. Благодаря за което. Също, да, не би трябвало да възприемате моите въпроси по някакъв по-специален начин. Те са в рамките на тази процедура. Нищо лично, така да се

каже. Ние с Вас също се познаваме, контактували сме в различни случаи, били сме на посещение в окръжния в Хасково и т.н., така че бих могла да Ви уверя в моята пълна обективност при преценката на това как бих гласувала.

Не трябва да имате никакви притеснения във връзка с една или друга по-критична позиция изразена в един предишен момент или в настоящия момент. Лично аз също съм човек, който обича да изразява или да поддържа и изразява собствена позиция тогава, която е различна от общоприетата, да речем. И дотук приключвам с личните обяснения, ако мога така да кажа, защото се наложиха очевидно.

Другите въпроси, които искам да Ви задам... (Не довършва.) А, още един във връзка с Вашето кандидатстване и евентуално Вашият избор: Вие как смятате да ръководите Апелативен съд-Пловдив, в случай че получите доверие на Съдийската колегия и по-конкретно искам да Ви попитам: с какъв ръководен екип считате да работите? Бихте ли запазили досегашните заместници или бихте предложили на други колеги? От изслушването на общото събрание разбрах, защото там са Ви задавали подобен въпрос, че всъщност няма да назначавате заместници отвън, така да се каже, но моят въпрос е малко по-различен. Да, това ми е въпросът.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, благодаря.

Да, това беше един от въпросите на изслушването и което ме доведе до извод, че това е проблем за колегите от апелативния съд, тоест тяхното притеснение е, че в случай, че бъда избрана да бъдат назначени съдии от други съдилища, така наречените „бонусни заместници“.

Според мен е напълно обяснимо това притеснение, тъй като в предишния мандат, Вие знаете много добре, двама от заместник-председателите са от външни, те не са съдии от апелативния съд, след, разбира се, да се включат в ръководството на съда на всички съдии от съответните отделения, както наказателно, така и търговско.

Това, което казах и поддържам и пред Вас, го заявявам най-отговор: аз, ако бъда избрана, ако ми бъде гласувано доверие, едно от първите неща, които бих направила - ще подам ръка на настоящите заместници. Да, ще им предложа да останат част от ръководния екип. Знам какви са причините, за да откажат да се кандидатираат. Знам, че има обективни такива, ама няма да ги коментирам, разбира се, защото те са лични, но считам, че трябва да бъдат вътре от съдии от съответните отделения. Ще го обсъдя и с колегите от съответните отделения. Това е част от приемствеността. Това би създало и спокойствието на колегите от отделенията, когато се запазят заместник-председателите.

Аз никога не бих избрала заместник-председатели хора, които ще ми обясняват колко съм добра и колко съм велика. Не. Аз искам хора, които ще ми казват в прав текст, когато имам грешна преценка за неща. Нека си го признаем - няма безгрешни. Аз никога не съм била с усещането, че съм безгрешна. Няма такива, но ангажиментът, който поех пред тях, който поемам пред Вас е, че ще направя всичко възможно и заместниците ще бъдат част от съдиите от този съд. Имам конкретно предвид дори, но никога не съм си позволила да водя такива разговори, защото не съм в позицията да ги водя досега, но имам поглед върху работата на колегите. Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам още един-два допълнителни въпроса.

Казахте, че ще полагате специални усилия във връзка с уеднаквяване на практиката в съдилищата от района на Апелативен съд-Пловдив. Считате ли, че това е нивото или че това са нивата, защото става въпрос за уеднаквяване на практиката на ниво районни съдилища, окръжни съдилища, апелативен съд? Считате ли, че това е начинът за уеднаквяване на практиката? И това всъщност проведено по този начин, тоест правене на едни общи събрания, доколкото разбирам, с излагане на едната или другата теза, вероятно някакво гласуване коя теза е правилната и трябва да бъде подкрепена, не считате ли, че това по този начин и в този формат би представлявало накърняване на независимостта на съдиите, които мислят по друг начин? Защото друг е начинът за задължително уеднаквяване на практиката, само това ще загатна, за да Ви подсказа в каква посока ми е въпросът. Това е единият въпрос - за уеднаквяване на практиката.

Другият ми въпрос е и това за мен действително представлява интерес, Вие споменахте, че ние сме започнали една реформа относно мястото на съдебните помощници, че сме приели една концепция във връзка със съдебните помощници по съдилища, която, така или иначе, не е била доведена докрай. Бихте ли казали, според Вас, какви трябва да бъдат правомощията на съдебните помощници, след като имате идея, че това е необходимо да се регулира и може би сте права. Това ми е следващият въпрос.

Последният ми въпрос е - тук Ви беше зададен въпрос във връзка с медийната политика и доверието в съдебната система по-скоро беше въпросът и Вие отидохте на това, че нашата медийна политика трябва да бъде по-различна, изпреварващо да

уведомяваме съдилищата и т.н. Считате ли, че това е основното средство за повишаване доверието в съдебната система? Това непрекъснато да обясняваме какво сме постановили, как сме го постановили, защо сме го постановили, едва ли не. Не считате ли, че обществото има друг компас, въз основа на който проверява справедливостта и законосъобразността на нашите решения и оттам изгражда доверието или пък липсата на доверие в съдебната система? Това са ми въпросите.

Благодаря предварително за отговорите.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, съдия Керелска.

Само ще кажа, че, аз при изложението си го казах, но чл. 196, ал. 1, т. 10 от Закона за съдебната власт изрично предвижда - изрично, че правомощие на председателя на апелативен съд е да анализира и обобщава съдебната практика на апелативния съд и на окръжните съдилища в апелативния район. Това е нормативно заложено. Това не съм си го измислила аз.

Да, смятам. Смятам, че трябва да се анализира практиката по отделения, да се обсъжда с първоинстанционните съдии, тоест окръжните, да се анализира, да се обобщава с районните съдии и ще Ви дам конкретен пример от последните месеци. Измененията, които бяха предвидени от Наказателния кодекс, става въпрос за отнемането на моторни превозни средства от водачи, които са употребили наркотици или след употреба на алкохол. В момента, в който влезнаха в сила установих, че в целия съдебен район на Хасковския окръжен съд районните съдилища имат абсолютно разнопосочна практика. Ако е съпругеска имуществена общност, например, някои отнемат една втора идеална част, което означава, че държавата става съсобственик с другия съпруг. Други отнемат целия автомобил. Трети присъждат

цялата равностойност, която е по експертизата за стойността на автомобила. Има такива, които са на юридически лица. И ще Ви кажа какво направих.

Организирахме семинар със съдии от ВКС – съдия Лада Паунова, съдия Красимир Шекерджиев. Не само от нашия съдебен район, взеха участие колеги от Старозагорския съдебен район, от Пловдивския, в това число от апелативния съд. Те също не се ангажираха да кажат кое е правилното и няма как да се ангажират при положение, че сме наясно, че има висящо дело пред Конституционния съд.

Целта ми беше да уеднаквим практиката в съдебния район, защото това се използва от страните и от медиите, за да се внушава, че на едни се взима една втора идеална част, на други се отнема целия автомобил, на трети се присъжда левовата равностойност, което е свързано всъщност с корупционни практики в съдилищата. Да, ние уеднаkvихме практиката в целия съдебен район без да мога да кажа дали сме прави или не сме. Не знам, докато не излезе решението на Конституционния съд.

Предстоят сега да се приемат още закони във връзка с Плана за възстановяване и устойчивост. Ние с всяко ново изменение имаме все по-големи проблеми в практиката си. Това е истината.

Това, което се обсъжда по Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест да се издават европейски заповеди за арест дори за деяния, които не съставляват престъпление, да се промени Наказателният кодекс и за юридически лица да се носят имуществени санкции и редица други. Те ще влязат в сила и никой няма да се замисли от законодателната власт как ние ще започнем да ги прилагаме. Отново ще стигнем до противоречиви практики, за

съжаление, но това е неизбежно. Пак казвам, голяма част от законодателните изменения са недомислени и не се чува и становището на съдиите, за съжаление.

Аз смятам, че съдиите трябва да имат активна роля в този процес. Нека се чуят нашите притеснения. Това е по отношение на уеднаквяването. По този начин могат отново да се канят съдии от върховния съд, без значение наказателни, граждански, търговски. Аз казах не случайно, когато правим този анализ да видим къде са повтарящите се пропуски, защото това би ни дало в крайна сметка и би било индикатор за нуждите от обучения, ако имаме такива. Не е случайно.

По отношение на съдебните помощници аз – да, имам малко по-различна визия за тях. Всъщност аз казах, че има нужда от един съдебен помощник в наказателно отделение на апелативния съд, тъй като той е само един, а наказателните съдии, за съжаление, работим и това е напоследък голяма тежест, в интерес на истината, с много европейски директиви и регламенти. Имаме нужда от международно правно сътрудничество постоянно. Само един на 11 съдии - категорично не е достатъчен, като се има предвид, че другите две отделения, макар да са по 9 съдии, те имат по двама съдебни помощници.

Аз считам, че съдебните помощници имат юридическия капацитет. Те са достатъчно подготвени, почти всички подготвят делата ни и администрират още при образуването дали трябва да се остави без движение или не трябва, държавни такси, има формуляри, които сме изготвили предварително, но аз смятам, че е възможно и законодателно изменение в тази връзка, за да можем да се възползваме изцяло от капацитета и потенциала на тези хора - млади, амбициозни, подготвени. Дори е възможно част от

администрирането на делата да им бъде възложено, но пак казвам, че това е само при положение, че има законодателни изменения и техните функции се разширят, но това иска много внимателно обсъждане предварително, преди да се пристъпи към тази функция, към тези разширявания на техните функции, за да могат да се освободят съдиите от именно администрирането на делата. То пак ще е под контрола на съдиите, неизбежно, но да могат да се съсредоточат върху наистина делата с фактическа и правна сложност, които не са малко.

Това е по повод на правомощията им. Казвам, че това е лично мнение, но то е обсъждано във времето. Това не е моя идея и това го знаем всички. (Реплики на изключени микрофони.)

Аз пак казвам... (Прекъсват я.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Непрекъснато приемаме правила за това, за друго, за трето.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Не. Не, говоря за законодателни изменения, не за правила.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Дори още по-сериозна би била регламентацията. Не считате ли, че това действително е била една свръхрегламентация по един въпрос, който би могъл да се решава персонално за всеки съд, в който има съдебни помощници с оглед нуждите на самия съд, защото съдилищата, дори от едно ниво, са доста различни и като щат, и като потребности, и като персонал?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, това е безспорно. Това е безспорно, че е така. Между другото, именно Съдийската колегия е приела и то Комисия „Съдебна администрация“, че по принцип на петима съдии е добре да има съдебен помощник, но това си давам сметка, че не е възможно. Това е свързано с един огромен бюджет, с много щатове, които трябва да се отпуснат. Бюджетът ни е над 1

милиард, няма какво да се лъжем! Няма как да продължат да растат щатовете и за съдии, и за съдебни служители в съдилищата, но Вие ме питайте за лично становище и аз го изразих. Това е моето лично становище. Със сигурност се различава от това на останалите или поне не с всички. (Задават въпроси на изключени микрофони.)

За доверието в съдебната система... (Не довършва.) За медийната политика аз казах, че определено, според мен, е необходима промяна в медийната политика на апелативния съд. Това, между другото, става ясно от общото събрание, от изказвания на колеги. Например, Вие казвате, че, как се изразихте, аз не можах да го запиша точно, по повод на стратегиите, които са утвърдени от Висшия съдебен съвет. Да, всеки съд има утвърдени стратегии за медийната политика и взаимодействие с медиите. Те, разбира се, са отражение на тези, които са приети от Вас, от Съдийската колегия. В крайна сметка смятам това, което трябва да се промени, например, аз не знам дали го казах при изказването си, но например има длъжност „Връзки с обществеността“. В същото време на сайта на Апелативен съд-Пловдив за цялата 2024 година има само 60 прессъобщения, които касаят само мерките на отклонение и само присъди и дела, които са с висок обществен интерес.

Според мен е необходимо служителят, който е „Връзки с обществеността“ да се възползва от възможността и да се изгради като един единен пресофис на апелативния район. Не го казах случайно. С подкрепата и експертния капацитет на служителите „Връзки с обществеността“ на окръжните съдилища да се направи работна група, да се правят периодични срещи.

Как се достига до младото поколение всички сме наясно - чрез социалните мрежи вече и най-вече. Аз нямам Фейсбук, защото съм от старото поколение, но истината е, че има посещения в

страниците на Фейсбук, че това е един от основните канали. Това са социалните медии. И пак казвам, посланията към тях трябва да се отправят по този начин.

А по отношение на медийната политика, аз подробно съм го развила в концепцията си. В същото време и това какви са инициативите, които се работят от Апелативен съд-Пловдив, а той е много активен съд в това отношение. И до 2020 г., между другото, по „Дарик радио“ под формата... (Не довършва.) Имаше излъчване на една рубрика „Темида“, в която и самата аз съм участвала и не само аз, колеги от целия съдебен район на апелативния съд имам предвид. Тя беше много интересна, защото запознаваше обществото с конкретни проблеми в системата, например, какви са изискванията за съдебни заседатели, как се кандидатства за съдебен заседател и не само. Като казвам „съдебни заседатели“ само ще отворя една скоба, като казвам, че проблемите на съдилищата в София и на тези в страната не са едни и същи.

Преди около месец прочетох в някоя от медиите, не си спомням вече коя, че Районен съд-София е открил процедура за подбор на 250 съдебни заседатели. Колеги, в Районен съд-Ивайловград сме определили квота - 8 съдебни заседатели, и в три процедури не можеш да изберем съдебни заседатели.

Давайте ли си сметка колко е различно, всъщност? Колко са различни проблемите в София и колко са различни проблемите на по-малките съдилища? Това го давам само като един пример, а много мога да давам, но едва ли е тук моментът за това. Аз и затова, когато стана въпрос, госпожа Имова като каза, аз знам, че имам противници на теза по повод на членовете на Висшия съдебен съвет от професионалната квота.

Да, аз продължавам да бъда поддръжник на това, че трябва да има представители във Висш съдебен съвет от професионалната квота, на съдии от различните нива, защото проблемите са различни, както и трябва да има регионално представителство, колеги. Приемам критиките по отношение на това мое становище. Така че не Вашата стратегия, Вашите стратегии ни дават основата, съдия Керелска, ние ги доразвиваме на място със срещи със съдебните репортери, обсъждане на конкретните проблеми. Необходимо е, когато има медиен и обществен интерес делото да се отразява от всички, включително и във Фейсбук страниците и социалните медии от първата до последната инстанция, не само на апелативния съд, например, съдебният акт, и да могат тези прессъобщения, всъщност да стигат до всички медии в съответния регион.

Отделно от това лично аз считам, че трябва да се публикуват и прессъобщения по граждански и търговски дела, отново които са такива с обществен интерес. Няма какво да се лъжем, има много такива дела с обществен интерес, но би следвало и заместник-председателите да се включат в тази роля, защото те са тези, които разпределят делата обикновено, те са тези, които могат да сложат стикера „дело с обществен интерес“, за да може да се следи и от служителя, който е „връзки с обществеността“. Това не е решение, което може да вземе само и единствено служителят, който осъществява тази функция.

Това е моето становище. Но че трябва да имаме обща медийна политика, е безспорно и трябва да се борим за общественото доверие. Това е.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря за отговорите.

Само искам да отбележа във връзка с текста от Закона за съдебната власт, който цитирахте като правомощие и задължение на председателя на апелативния съд, там става въпрос за обобщаване и анализиране на практиката, а не за уеднаквяване в задължителен смисъл на тази практика. Това исках да отбележа.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Само да кажа в тази връзка. Колега Керелска, уеднаквяването на съдебна практика е национален проблем. Той не е проблем само на апелативни, районни и окръжни съдилища. Това е проблем и на ВКС. Това е истината, само че докато бъдат произнесени тълкувателните решения по образуваните тълкувателни дела, докато се произнесе Конституционният съд, дайте си сметка, че минават години и ние не можем да произнасяме по всяко дело различни съдебни актове. Трябва да се обобщава, трябва да се анализира, трябва да обсъждаме, трябва поне в съдебните райони да уеднаквяваме, доколкото е възможно, разбира се. И това не означава намеса във вътрешното убеждение в никакъв случай. Ето, аз Ви казах, ще излезе решението на Конституционния съд, дали сме прави.., във връзка с отнемането на МПС-тата, никой от нас не знае и никой не може да каже, но поне е уеднаквена практиката в съдебния ни район - петте районни съдилища и окръжният съд. Оттам нататък не мога да предвидя какво ще се случи в Конституционния съд.

Това е. Искам правилно да бъде разбрана.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Напълно Ви разбирам. И аз също си давам сметка, че противоречивата практика, в рамките на един районен, окръжен, апелативен съд, действително е най-прекият път до това гражданите, които са потърсили правосъдието в съдебната система, да считат, че са налице корупционни практики или други

влияния и т.н., но може би трябва да се търси някакъв друг механизъм това да става по задължителен начин. Давам си сметка, че действително пътят до образуване на едно тълкувателно дело и до неговото приключване е изключително дълъг. Може би там трябва да се търси някакъв коректив.

Иначе съм абсолютно съгласна с Вас, че различните решения по сходни казуси действително дават основание да се мисли за нещо нередно, което се случва в системата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Тянкова, друг път някога ще говорим на темата „съдебни помощници“. Тази идея е много отдавна, 2002 г. възникна и знам как възникна. Заимствахме я от Федералния върховен съд на Щатите. Идеята беше друга, а не това, което сега в момента се предлага - да проверява съдебният помощник дали е подписана исковата молба или е събрана държавната такса. Това е работа на служителя там, който приема документите и нищо повече. Но това е..., ще я оставим настрана темата.

Аз имам към Вас един по-кратък въпрос и ще чакам по-кратък отговор, разбира се. Вие сте административен ръководител били на Районен съд-Хасково, два мандата на Окръжен съд-Хасково. Хасковският окръжен съд е граничен съд непосредствено до гръцката граница. Отделно от това там се намира и митницата в Свиленград. Предполагам, че сте имали дела, които се занимавате в наказателното производство с контрабандата на стоки. В тази връзка въпросът ми е - по силата на разпоредбата на чл. 242, ал. 8, която впоследствие е обявена за противоконституционна, се отнема превозното средство, което е използвано за стоките, превозвали контрабанда. В тази връзка има ли образувани впоследствие дела

срещу съда по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по отношение на отнетите превозни средства и ако има дела - практика ли са били, осъждан ли е съдът? Това е малко чисто финансов въпрос, който аз го поставям по повод на други случаи, но те заемат много сериозен финансов ресурс и затова Ви питам. Искам по-кратък отговор.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, господин Магдалинчев.

Разбираемо е, Вие сте председател на Комисия „Бюджет и финанси“. ...(Реплика от залата без микрофон, не се чува.)... А-а, бяхте председател, точно така. Аз го казах, да, ГКПП „Капитан Андреево" има огромен пътничопоток и Окръжен съд-Хасково..., да, на първо място в Европа и на второ място в света след границата Мексико - Щатите с претенции да стане пръв след реконструкция. Но това характеризира и наказателните производства, ние имаме много дела за контрабанда и на стоки, и на наркотици. Да, проблемът, Вие сте запознати с него. След произнасянето на СЕС се промени тотално практиката на окръжен съд, а и не само на нашия, а и на всички, които разглеждат дела за контрабанда по чл. 242 и не се отнемат МПС-тата, които не са собственост на дееца или ако се докаже, че собственикът е добросъвестен такъв. Имаме образувани дела. Ние сме отнели редица моторни превозни средства, в това число тежкотоварни автомобили, ремаркета, полуремаркета, които са на стойност милиони лева. Няма нито едно влязло в сила съдебно решение към настоящия момент. Ние ги обжалваме до Върховен съд, защото така смятаме че трябва. Нашата теза, нашата теза на окръжния съд като страна е, че имуществена отговорност следва да носи Народното събрание, а не само ние съдилищата. Да. (Говори се без микрофони, не се чува.) Така. Има обаче, имаме пробив. Имаме решения. Нашата теза от

самото начало е такава. Да, по-голямата съдебна практика е, че Народното събрание не носи извъндоговорна отговорност, само че ние сме наясно с мотивите на решението на СЕС, то е, че всъщност третите лица, които са собственици на моторните превозни средства, които отнемат, не могат да се защитят от наказателното производство, тъй като не са страна и това е факт. Защо да не носи Народното събрание имуществена отговорност при положение, че това е законодателният орган, който е длъжен да приведе националното законодателство в синхрон с европейското такова? И трябва да Ви кажа, че ние вече имаме такива решения. Осъдени сме солидарно окръжният съд с Народното събрание. Разбира се, нямаме влязло в сила на Върховния касационен съд. Но, казвам, това е практика, която..., за която се борим от самото начало. Няма влязло в сила решение, очакваме такива. Не са малки сумите, за съжаление.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ (без микрофон): Защото Върховния касационен съд и Върховния административен съд са осъждани, но Народното събрание, дотогава практиката..., допреди известно време, винаги ... и се отхвърляха исковете в частта по отношение на...(не се чува)

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Знам. Но имаме пробив в тази насока. Даже едно от тези решения е на Апелативен съд-Пловдив от май месец миналата година. И не, че обслужвам нашата теза, която застъпвам, но според мен е много обосновано.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: И аз.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси?

Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Имам няколко въпроса и ще ги задавам последователно.

Преди да започна да ги задавам бих искала да направя едно уточнение. В изказването си, както в представянето, така и впоследствие, госпожа Тянкова на няколко пъти посочи, че моето име е било цитирано в две, тя каза, медийни публикации. Прегледах това, което тя носи и бих искала изрично да уточня, че аз никога по никакви обстоятелства не съм изразявала публично становище по отношение на нейната личност, нито по отношение на професионалните и нравствените ѝ качества. Аз в представените публикации, тук ми бяха дадени от госпожа Тянкова, намерих едно място с цитирано моето име и то е от едно интервю, което съм дала пред медия и то е свързано с принципният въпрос относно предстоящите избори за членове на Висшия съдебен съвет и провеждането на процедура за председател на Апелативен съд - Пловдив, в която няма кандидатура от същия съд. Бих искала да направя това изрично уточнение, за да не остане някаква неяснота по въпроса.

Първият ми въпрос е свързан с измерване на натовареността в съдилищата. Аз периодично задавам този въпрос на кандидати за председатели на съдилища. Ще го задам и на съдия Тянкова, защото тя, ако получи подкрепата на Съдийската колегия, би била председател на голям апелативен съд с много околени съдилища. Въпросът ми е следният - как считате, че следва да се измерва натовареността в съдилищата по принцип и какво считате по отношение на работата на сега съществуващия модул „натовареност“ към Единната информационна система на съдилищата?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Аз не го казах в смисъл..., за публикациите, госпожа Дишева, за да Ви засегна...(Ат. Дишева: Не,

не, няма смисъл, дайте да не изместваме дебата.) ... в никакъв случай. Ами, защото Вие започвате.

Така. По отношение на натовареността, един от огромните проблеми в момента, защото неравномерната натовареност..., това го говорим повече от 15 години, че трябва да се намери механизъм за уеднаквяване натовареността на съдилищата и ще Ви върна малко назад. Аз съм била съдия в районния съд, говоря за края на 90-те години, когато сме гледали граждански и наказателни дела, наказателните всички по общия ред, без да има съкратено съдебно следствие, без да има институт на споразумението. Когато сме разглеждали граждански дела не е имало заповедни производства. Всички дела се гледаха по общия ред. Ние сме влизали в заседание с между 45 – 50 дела на ден. Имали сме по над 1100 дела, решени по същество, на година. Била съм редови съдия в окръжния съд, когато е нямало специализация и съм гледала всякакъв вид дела - граждански, наказателни, административни, докато не бяха създадени съдилищата. Според мен един от основните проблеми във връзка с натовареността това е начинът на образуване на делата в съдилищата. Смятам, че трябва да се вземат мерки от Вас, от Съдийската колегия, трябва да има абсолютно единни критерии за образуване на делата. Всеки един административен ръководител може да борави съвсем спокойно със статистика и още моментът, в който погледне броя на делата, без значение граждански, търговски, наказателни и т.н., броя на прекратените, да си даде сметка за какво става въпрос. Докато не понасяме отговорност, според мен, всички, казвам „ние“, защото и аз съм била ръководител на съд, който е разпределял дела, да се образуват делата, тези които отговарят на изискванията, а не да се образуват с ясното съзнание, че те никога няма да станат

редовни искиви молби, на които примерно, на постановление от прокуратура или на определение от който и да било съд между редовете се изписват основания, дори не можеш да разбереш срещу кого е образувано. Не трябва да се образуват такива дела. Големият проблем е, че все още натовареността се отчита по количествени критерии. Това е факт. Брой дела. Това е едно от първите неща според мен. Начинът на образуване на делата, което трябва да се унифицира, във всички съдилища от Съдийската колегия. Да се прави проверка, ние го искаме от години наред, за начина на образуване на делата от Инспектората, когато прави плановете проверки по съдилищата. И по този начин да се уеднаквят критериите, а не само на брой дела. Натовареността, ето, предприети са мерки. Например от началото на юли ние очакваме да влязат в сила измененията в заповедните производства. Те да почнат да се разпределят ..., да, между всички районни съдии в страната. Предстои предприемане, доколкото разбирам дори това е едно от условията за Закона за медиацията, за отпускане на средствата по Плана за възстановяване и устойчивост. Пак казвам, ние трябва да предприемем една медийна кампания за обществото, за да им разясним ползите от медиацията, за да имат доверие в този способ. Друг способ такъв ..., не знам как ще прозвучи, съдебна карта...(Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, госпожо Захарова, да уточня. Извинявайте, че Ви прекъснах, госпожо Тянкова, но не ми беше в този смисъл въпросът. Аз Ви попитах и съжалявам, че не сте ме разбрала правилно. Попитах Ви как считате, че следва да се измерва натовареността на съдиите и на съдилищата, и какво мислите по отношение на сега действащия модул „натовареност“ към Единната информационна система на съдилищата?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Колега Дишева, Вие не сте съгласни, че натовареността се отчита по количествени критерии и затова казвам, че това е изключително важно - начинът на образуване на дела. Това е проблем. Това е проблем, ако не го вижда Съдийската колегия, а ние го говорим 15 години и не се предприемат мерки. Има проблем с натовареността по отделните видове дела. Виждаме как се определя, но когато се определя от самите съдии, например административните съдилища, си признавам, че имат много завишени коефициенти за натовареност по делата. Искам правилно да бъде разбрана. Има недоволство от съдиите по тези коефициенти, които са определени. Това е, факт е, но въпреки това всички сме наясно, че ...(Намесва се Ат. Дишева без микрофон: Че са много ниски или че са много високи?) Някои високи, други ниски, в такъв смисъл, по конкретни видове някои са твърде високи, други са ниски. (Намесва се Б. Новански: Е, ама те тези работи се определят от работни групи.) Естествено, това казвам, това казах. Така че ние се съобразяваме изцяло с това, което е определено от работните групи и съдиите, които са включени към тях. Факт.

Само да кажа за съдебната карта, може ли, защото и това е едно от нещата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нямам въпрос свързан със съдебната карта, извинявайте. (М. Тянкова: Добре.) Аз знам освен това какво ще кажете.

МИЛЕНА ТЯНКОВА: Дали?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Считате ли, това е продължение на въпроса, защото не получих, мисля, отговор, това е продължение на този въпрос, как считате, че следва да се отчита фактическата и правна сложност на делата? Доколкото разбрах, Вие считате, че

трябва натовареността да се измерва по брой дела като се държи сметка за това как са образувани делата, т.е. да има единни критерии за образуване на делата, което между другото аз напълно споделям. И в тази връзка, и като продължение, ако приемем тази хипотеза, как считате, че може и следва да се отчита фактическа и правна сложност на делата? При измерване на натовареността имам предвид.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Пак не сте ме разбрали. Не казах, че трябва да е количествен критерий, напротив, казах, че към момента критерият за натовареност на съдилищата е количествен. Не казах, че това трябва да се случва. И затова казах, че трябва да се уеднакви начинът на образуване на делата. Има значение, например, едно наказателно производство, защото аз разглеждам наказателни дела от 2001 г. Дали протича като споразумение, дали протича като съкратено съдебно следствие по точка първа, точка втора, колко вещи лица са разпитани, колко свидетели са разпитани, ние имаме по две колички като в „Кауфланд“ томове на едно наказателно дело. Нали си давате сметка за какво става въпрос? Едно е да изпишеш едно дело.., даже преди няколко седмици влязох в сайта на ВКС, търсех практика, признавам си, и виждам цитират се страници от мотиви на Апелативен съд-Пловдив – 602-ра, 612-та, 618-та. Даваме ли си сметка за какво става въпрос? Тоест, дело с фактическа и правна сложност, да се изпишат мотиви.., и това не е единственото дело на този съдия, който е бил докладчик и е изписал мотивите, когато говорим за натовареността му, трябва да се отчита и истината е, че към момента, да, съобразяваме със заложените критерии от работните групи, това е, поне това е уеднаквено, поне това, защото критериите са едни и същи по ЕИСС между всички съдилища и това е факт.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан с Вашето становище относно уеднаквяване на практиката. Знам, че много говорихте в отговор на въпрос на госпожа Керелска, но аз едно допълнение ще направя. Как считате, помня и слушах внимателно всичко, което казахте по въпроса, как смятате да накарате един съдия да възприеме практиката, която, да речем, на общо събрание е прието, че е правилната към съответния момент?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ние към настоящия момент имаме такава практика в окръжния съд и ще Ви кажа. Когато има кампанийни дела винаги преди да се стигне до решаването на делата съответното отделение се събира и обсъжда, и се чува мнението на всеки един от колегите. Това се прави и с районните съдилища именно с тази цел. Едва ли не излиза, че ние по този начин влияем върху вътрешното убеждение на съдиите. Нали така прозвуча? (Ат. Дишева: Да и на мен така ми изглежда.) Да, да. Ами, никой не може да задължи определен съдия да се произнася по определен тип дела по един и същи начин с колегите. Да, мнозинството.., и мога да дам и пример например от последните години, сега даже ще го разглеждаме въпроса в сряда. Двама от колегите от гражданско отделение не бяха съгласни със становището, което е на всички останали съдии от отделението. Всички останали бяха единодушни. Ние нямаме гражданско и търговско, тъй като нямаме ...(не се разбира) Нали не очаквате, че по някакъв начин със заповед или с други способности ги задължаваме. Не! Не се е случвало. Не, не, категорично такова нещо не се е случвало! И пак казвам, конкретно, тези двама например.., въпрос, който утре ще обсъдим, те са се произнасяли като докладчици по начина, по който смятат, че е редно. Това е. Така се уеднаквява

практиката. Не можеш да задължиш съдия по никакъв начин. И няма спор за това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И само, за да приключим тази тема, аз ще Ви споделя, защото тук така тръгна обсъждането, че докато тече производството по едно тълкувателно решение или производството пред Конституционния съд за обявяване на противоконституционност или също тълкувателно, казахте, че е важно да има единна практика, за да са спокойни хората, обществото, само че моето становище е, ако по някакъв принудителен, под каквато и да е форма, начин практиката се уеднаквява, твърде вероятно е това да направи неправилните съдебни актове повече отколкото биха били ако всеки съдия по вътрешно убеждение постановява актовете, но разбрах Вашето становище, че нямате намерение да принуждавате никой съдия да пише актове в смисъл, който не съответства на вътрешното му убеждение въпреки решението на общото събрание. (М. Тянкова: Категорично.)

Следващият ми въпрос е свързан с това - какви проблеми Вие констатира в работата и в организацията на Апелативен съд-Пловдив и, съответно, като кажете проблемите да кажете и евентуално какви разрешения считате, че следва да бъдат предприети, приложени?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Това, което казах е, че Апелативен съд-Пловдив е отлично организиран орган на съдебна власт. Това се дължи на предходните председатели. Това се дължи на съдиите и на съдебните служители като резултатност от пряката правораздавателна работа. Конкретни проблеми, с които се сблъсква всеки административен ръководител, съдия Дишева, не могат да бъдат изброени, защото на един административен

ръководител работният ден започва в 8 и обикновено приключва след не по-малко от 12 часа, и тези проблеми са невидими за колектива, те са и битови, те са проблеми и здравословни, и със служителите, и със съдии, с конкретни инициативи, които са поети, ако щете, ако иска съответният административен ръководител да прави това. Казвам, защото съм имала постоянен контакт, не само аз, всички председатели на окръжни съдилища в съдебния район, с председателя на апелативния съд. Ние сме решавали заедно и сме обсъждали всички административни проблеми, т.е. проблемите, които са свързани с администрирането на съдилищата, а ние се сблъскваме ежедневно с тях. И в тази връзка казвам най-отговорно, че в Апелативен съд-Пловдив не са необходими каквито и да било резки движения във връзка с реорганизацията и администрирането на съда. И смятам, че правилно ме разбирате.

Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Защо считате, че няма кандидат от съда за председател на Апелативен съд-Пловдив? И защо считате, че на общото събрание при Вашето изслушване един съдия е заявил, че най-вероятно няма да има кандидат за председател на наказателното отделение и съответно заместник-председател на съда? Това е продължение на предишния ми въпрос.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ами, няма как да дам оценка, аз знам какво имате предвид, съдия Рангелова ...(А. Дишева без микрофон: Не помня името...) Да, да, няма значение, но как да дам отговор защо според нея така се е изказала, че няма да има желаещи. Може би защото при предишния мандат на госпожа Иванова нямаше кандидати от наказателни отделения, които желаеха да станат заместници и да станат част от ръководния екип.

Допускам, че е това. Казвам „допускам“, защото не съм разговаряла след това с нея, за да я питам защо смята по този начин. А защо няма кандидати? Прави ли Ви впечатление, че все по-рядко има кандидати за председатели? И дали си задаваме въпроса защо е така? Защото за съжаление с годините се насложи становището, според мен съвсем неслучайно, колко всеки един председател на съд е недобросъвестен, едва ли не „председател“ стана мръсна дума, за съжаление. Един председател трябва да може и да е наясно, че личният му комфорт остава на последно място след комфорта на всички работещи в съда - и съдии, и съдебни служители. Това е истината. Трябва да може да има време за всички да изслушва, да мотивира. А защо никой не се кандидатира, аз знам за част от хората, знам, защото с тези хора съм разговаряла и аз не го казах случайно на изслушването - хора с административен опит, колеги, с които сме се борили за общи каузи за системата, не желаят, искат да работят по-спокойно и да живеят по-спокойно. Това е истината. Тоест, дали, ако нямаше, ако аз не бях кандидат в тази втора поредна процедура в третата би имало от съда, не мога да кажа, няма как да го предвидя, но знам какви са мотивите на една не малка част от тях.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Лични, вероятно, имате предвид?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Има и лични, да, има и лични мотиви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан с едно Ваше изказване по повод произнасянията на Съдийска колегия в случаите на засягане на независимостта на съдии. Вие казахте, почти цитат съм си записала - така не се защитава независимостта на съдиите, и и визирахте декларациите, които ние или

становищата, които ние приемаме. Бихте била много полезна на Съдийската колегия, защото ни предстои след тази точка обсъждане на такъв въпрос, как според Вас трябва да реагира, как според Вас се защитава от кадровия орган, в случая Съдийска колегия, съдийска независимост?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, така смятам. Че декларациите, които се приемат, нямат никакъв ефект, не подпомагат, включително и не защитават независимостта на съдиите. И ще ме извините, но ще дам един пример от последните месеци. Става въпрос за колегата Петров - съдия от Районен съд-Пловдив, и колегата Петров - прокурор от Софийска градска прокуратура. Разбира се, Прокурорската колегия първи излязоха с декларация в подкрепа на колегата Петров – прокурор от Софийска градска прокуратура. Както винаги по-организирани и по-бързи. (Намесва се А. Дишева: Помните, че кворум не събрахме.) Помня, помня, но нали си давате сметка, че пред обществото и по медиите не стана ясно, че няма кворум, а по-скоро стана ясно, че вече е налице декларацията за колегата от прокуратурата. Нямам против. Да Ви кажа ли какво, изразявам лично становище, Вие ме питате, по всички въпроси това правя - изразявам само и единствено лично становище. Смятам, че трябваше да се съберете пленум, а не двете колегии поотделно да излизате с декларация, Прокурорската колегия да защитава, разбира се, колегата, който е прокурор, Съдийската колегия, който е съдия. Първо, защото става въпрос за неприключил съдебен спор. Той все още не беше приключил пред градски съд. Второ, съдиите имаме функционален имунитет. Трето, може би дори и да ги бяхте изслушали двамата, аз също прочетох постановлението, то го имаше в цялост в медиите, да, постановлението на колегата Петров, включително с

квалификациите по отношение на колегата Петров, съдията от районния съд. Да, на това трябва да се сложи край, на това трябва да се противодейства, но за това трябва да има общи усилия на Съдийска колегия и на Прокурорска колегия, трябва да има взаимодействие между вас, защото тук отново стана едно противопоставяне, съжалявам, че го казвам, и не знам доколко успяхме да защитим колегата Петров от това, и дали трябваше да се коментира. Ето, пак говорим за дело, по което..., това което дадох като пример и за практиката, че всички чакаме решението на Конституционния съд, че е сезиран СЕС и в какво се превърна този проблем пак с противоречивата практика и недоволството всъщност от страна на прокуратурата, които имаха право на протест, възползваха се, но нямаше произнасяне от градски съд преди, преди, да, което според мен беше важно. Трябваше поне да приключи съдебният спор с влязъл в сила съдебен акт.

И другото, което е, не смятам, че трябва да ...(не се разбира) функционалният имунитет на колегата. Не трябва. Това, че имат различни становища ..., проблемът е противоречивата практика, нека си го признаем, тя е проблем в цялата страна. И затова смятам, че трябва да се вземат някакви мерки, включително с помощта на и председателят на ВКС, и заместник-председателите на колегии. Затова казвам, че е необходим един активен подход както от страна на ВСС, така и на ръководителите на органите на съдебната власт, за да се превърне самата система в един водещ субект на обществена дискусия за върховенството на закона. Считам, че не трябва да изпадаме в състояние на един обяснителен режим, в който често за съжаление изпадаме, както и в отбранителен такъв от критики и нападки, винаги ще има критики и нападки по отношение на системата. И съм убедена, че

необходимостта от всички работещи в съдебната система трябва да насочим тези усилия в насока повишаване на общественото доверие и че това е максимална прозрачност в работата на съда да се цели високо качество на предоставените съдебни услуги, висока степен на подготвеност в това число и професионална както на съдиите, така и на съдебните служители, което е изключително важно. И смятам, че тази отговорност е на всички нас. Тя е както солидарна, така и лична по отношение на общественото доверие. Има значение и спазването на етичните правила и норми на поведение. Една малка част от съдиите рядко си дават сметка, че в малките населени места, където всички ни познават, едно поведение навън..., ако искате..., както и да го приемете, по заведения, без да си даваме сметка за какво става въпрос, също руши доверието в съдебната система, също. Затова казвам - тази отговорност е солидарна на всички нас и лична на всеки един от нас.

Това е.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз Ви питах нещо конкретно. Какво считате, че следва да направи Съдийската колегия в подобен случай? И за да избегна повтаряне, аз лично не считам, че в конкретния случай, на който Вие се спряхте, събирането на общо заседание с Прокурорската колегия би променило по какъвто и да е начин резултата, даже считам, че не би се стигнало до приемането и на тази декларация. Но понеже Вие казахте във Вашето първоначално изложение, че не се бори, т.е. не се защитава съдийска независимост с приемане на декларации, аз между другото също съм съгласна с Вас, но понеже ние не намираме адекватни методи да го направим и механизми, и конкретни действия, които да извършим, затова Ви питам - какво Вие считате в

подобна ситуация, не само в конкретната, в подобна ситуация, че следва да се направи? И Ви давам пример, за да излезем от конкретния случай, че има много случаи на засягане на съдийска независимост без прокурор да е намесен, така че тогава произнасянето на пленума не би било изобщо относимо.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Аз го дадох като пример. Не казвам, че съм против да приемате декларации. Казвам, че резултатът, който се постига с тези декларации, не е достатъчен. Такова е убеждението и на колегите. Да, и ние това го коментираме. Не го крия. Вие искате моето становище и аз го казвам. Имаме различие в становищата - нормално, но аз Ви го казвам, защото знам какво е становището и на колегите. Ние имаме ежедневен контакт. Ние коментираме всичко, което се случва и на заседание на Съдийска колегия, и на Прокурорска колегия и на пленум, и медийните публикации. Всичко това ние го коментираме, не сме изолирани.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще продължа със следващия въпрос. Аз съм напълно съгласна с Вас и мисля, че го казвам за втори път това, че декларациите не дават в пълнота необходимата защита. Не съм съгласна обаче, че нямат никакъв ефект, защото в конкретния случай, който Вие цитирахте, по мое мнение, считам, че съдията получи удовлетворение от подкрепата, която получи от Съдийска колегия, защото имаше момент, в който и това беше проблемно.

Следващият ми въпрос е свързан с провеждането на изборите, защото тук така или иначе се повдигна този въпрос и Вие развихте своите тези. Имам предвид избори за представители във Висшия съдебен съвет от професионалната квота, в частност от съдийската. Първо да Ви попитам, можете ли да ми кажете най-

общо или приблизително колко пъти през миналата година сте била на командировка в София или на друго място в страната? Това е свързано с Вашето становище за пътуванията на магистрати. По служебни въпроси, имам предвид, не лични пътувания, разбира се.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Не съм казала, че никакъв ефект е нямало. Казах „необходимия“. Нека да цитираме правилно.

Не мога да кажа точно колко пъти съм пътувала до София. Може би и със сигурност 3 - 4 пъти сигурно съм пътувала до София. (Ат. Дишева: За цяла година?) Ами..?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Да, благодаря. Аз мисля, че са много повече, но... (М. Тянкова: Това може, може веднага да се направи една справка в счетоводството.)

По отношение на начина, по който да бъдат проведени изборите. Вие изразихте становище по Вашия способ, коментирахте тук нашите становища. Аз няма да влизам в това. Какво считате за евентуално гласуване с машини? Този въпрос беше много широко обсъждан на заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет, аз знам, че Вие следите заседанията и несъмнено този дебат не е останал извън Вашето внимание. Гласуване с машини, като разбира се машините бъдат разположени в съответните окръжни съдилища и апелативни съдилища, както Вие предлагате за секциите. Такива бяха обсъжданията и ние също имахме между другото някакви конкретни данни за финансовите измерения на този начин на гласуване. Това беше есента, мисля, късната есен на 2023 г. Плюсове и минуси?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Имате предвид гласуване с машини, както е на парламентарните избори? (Ат. Дишева: Точно така.) Да, правилно разбрах въпроса. Ако могат да се осигурят такива машини. Защото при тези машини, това е, което в момента

се коментира между другото за парламентарния вот, е - разпечатват разписка от вота на всеки съдия, който гласува. Тоест, когато си вземеш разписката от вота, който е отчетен правилно, няма никакъв проблем и притеснение. Въпросът е могат ли да се осигурят тези машини? Не знам. Това е въпрос и на бюджет, всъщност, и колко могат да бъдат осигурени. (Намесва се Ат. Дишева без микрофон: Не, по отношение на правата на съдиите за всеобщо изборително право в конкретния случай. Това имам предвид. Бюджетът е грижа на...) На Вас. (Ат. Дишева: Висшия съдебен съвет, да.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, извинявайте. Считате ли, че в този случай биха били, понеже Вие много говорихте за разликата във възможността да се упражни правото на вот от всеки съдия, който е в столицата от една страна, и на тези в страната, особено от по-отдалечените места. Затова във връзка с машинния вот, считате ли, че в този случай този проблем, който Вие съзирате при гласуване само на хартиена бюлетина, само в София, би бил преодолян? В този смисъл.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: С машини?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ами, ако могат да бъдат осигурени такива машини, които да гарантират вота с разписките, за които се говори, от Вас, аз смятам, че това.., това казвам - къде е проблемът всъщност. Това е лично становище, изразявам само такива.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И последният ми въпрос или по-скоро група от малки въпроси, свързани с Вашето кандидатстване за длъжността „председател“ на Апелативен съд-Пловдив в качеството си на съдия извън този орган на съдебна власт. Вие участвала ли сте, първият ми малък въпрос, кратък, Вие участвала ли сте досега в конкурса за апелативен съдия, в конкурс за

повишаване? И ако сега не бъдете евентуално избрана за председател на окръжния съд, бихте ли се кандидатирали, т.е. бихте ли участвали в бъдеще в подобен конкурс?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Конкурсът за апелативните съдилища беше открит когато на мен още не ми беше приключил мандатът за председател на окръжния съд. Аз не съм безотговорен човек. Когато съм поела ангажимент го изпълнявам докрай. Нямам притеснение от участие в конкурсни процедури. Аз съм участвала в конкурсната процедура за съдия в наказателно отделение на Върховния касационен съд. Между другото и атестацията ми е изготвена точно по този повод. Не знам дали някой е обърнал внимание на това. Нямам притеснение, защото атестацията ми е 100 точки. Актовете ми са издържали инстанционния контрол и това се вижда от самия атестационен формуляр. И ако едва ли не навеждате на мисълта, че аз прескачам конкурса за апелативните съдилища и скачам директно за председател на Апелативен съд-Пловдив, ще Ви кажа, че не смятам, че професионалната ми подготовка не позволява да бъда съдия в апелативния съд и да разглеждам дела. Аз съм гледала неслучайно 90% дела през двата си мандата, защото много е динамично законодателството, защото ако решиш да гледаш на намален процент губиш.., Вие ще го усетите като се върнете в системата, казвам го с най-добри чувства, тези от Вас, които се връщат в системата ще разберат за какво става въпрос - колко е динамично. Но нямам притеснение от явяване на конкурси. Да, бих се явила без да имам притеснение. И между другото, ако някой има достъп в момента може да види и класирането за Върховен касационен съд, в което съм участвала, защото Вие имате достъп до архива и системите, а аз нямам.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Няколко подвъпроса в тази връзка. Дали правилно съм разбрала от данните от кадровото Ви досие, че Вие ставате председател на районния съд от съдия в окръжния съд? (М. Тянкова: Да.) И след това ставате председател на окръжния съд, веднага след като сте била председател на районния съд два мандата. (М. Тянкова: Да.) Нали така?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да. Била съм първоначално съдия в районен съд, след което съдия в окръжен съд, редови съдия. По предложение на председателя на окръжния съд, към онзи момент съдия Галя Костова, бях предложена за председател на Районен съд-Хасково.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, и след това ставате председател на окръжния съд.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Дали имате някакво изчисление или представа колко и каква част от целия си професионален опит, като съдия имам предвид, сте била така наречения „редови съдия“, т.е. без да заемате административна длъжност „ръководител“ на съда или заместник? Аз не си спомням заместник дали сте била?

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Не, не съм.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Председател, да.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Не, не съм.

От 20, от ... над 25 години, няма 20, близо 19 години.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Сте била председател на съд.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нямам повече въпроси.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: И съм гледала през цялото време дела на 90 и 100%. И ако видите кадровата справка ще видите, че всеки месец съм по-натоварена средно месечно от всички съдии в

наказателно отделение, не съм бягала от работа никога, ако това внушение се опитвате да внесете.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, съдия Тянкова, но не правя внушения. Задавам въпроси в прав текст и очаквам такива отговори също. (М. Тянкова: Добре, отговорих Ви.) Не правя внушения. Понеже знам, че ни следите, и аз съм общувала с Вас, това е вероятно негатив, но говоря в прав текст.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колега Тянкова, аз бих искала да Ви попитам, понеже акцентирахте във Вашето изказване върху проблема с натовареността, по-скоро с неравномерната натовареност, искам да Ви попитам какво според Вас е необходимо да се предприеме, за да се реши този проблем? Това е единият ми въпрос.

И още един въпрос ще задам. По отношение на образуването на делата казахте, че биха могли да се преодолеят различни проблеми чрез по-добрата регулация на процеса на образуване на делата и извършването на проверки от страна на Инспектората. Понеже няма как да влияем на Инспектората по повод на планирането на неговите проверки и какво точно да проверява, имали сме веднъж една такава целева, не бяха много лицеприятни резултатите от тази проверка, но аз няма да се връщам и да се спирам на нея. Въпросът ми е какво в Правилника, вероятно за администрацията на съдилищата, следва да се промени, за да предотвратим или да гарантираме добросъвестното образуване на делата, за да не се достига до едни практики, в които действително има един брой дела, които в крайна сметка се прекратяват, но така или иначе се образуват и създават един обем

дела, който няма как да бъде отчетен по различен начин освен по начина, по който са образувани и останалите дела?

Това са ми въпросите. Благодаря.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, аз започнах, всъщност, когато съдия Дишева ми зададе въпроса за натовареността и казах част от нещата, категорично смятам, че трябва да се промени това. Пак казвам, трябва да се възложат проверките на Инспектората, когато правят плановите такива, за начина на образуване на дела. Може би трябва да носим отговорност ние, които разпределяме делата, дали образуваме делата така както трябва, когато са отстранени, например ако вземем делата за възобновяване, пример, наказателните дела имам предвид за възобновяване, не да се образува всяка една молба, а да се установи дали са налице предпоставките за образуване на делото, защото, пак Ви казвам, обърнете внимание на прекратените производства. Във всеки един съд, колеги, това знаете ли какво говори(?), обърнете внимание на отводите. Отвод на целия съд по дело, което знаем, че и в следващия съд ще има отвод, когато се разпредели примерно в другия окръжен съд, на всички съдии от съда и така в продължение на близо година. Това дело - отвод след отвод, след отвод, прекратяване на производството. Стотици. Погледнете, статистиката го показва. Затова казвам - към момента критерият „брой дела“ е водещ. Това е истината за натовареността. И това..., затова трябва да има промяна и еднакви критерии при образуването им. Това е нещо, което според мен изначално е заложено и го говорим от години наред. Да, то е много ясно в Правилника за администрацията на съдилищата, госпожо Марчева, как се образуват, кога се образуват, да е внесена държавната такса. Всичко това се прави при образуване на делата, тази проверка.

Това, което каза и господин Магдалинчев, че ние всъщност съдебните помощници, да, една беше идеята, когато този институт въобще беше заложен нормативно и се превърна в нещо съвсем различно - да попълват едни формуляри исковите молби дали са редовни, внесени ли са таксите, дали е спазен срокът за обжалване и т.н. Според мен, да, това би натоварило лицата (председателите и зам.-председателите, които образуват делата), за да ги оставят без движение до момента, в който станат редовни според правилника, за да бъдат разпределени на докладчика.

Това имам предвид. Надявам се правилно да ме разбрахте, надявам се. Това казвам. То е ясно по правилника. Въпросът е да се спазва. Правилно ли се изразих? (Д. Марчева без микрофон: ...точно да охраним това спазване, то това беше въпросът.) Да. (Ат. Дишева: Не е така, половината председатели смятат, че трябва да се образува дело по всяка хартия, която се ...) Там е проблемът. Така смятат, но председателите, не, не е по правилника, съгласна съм с Вас. Оттам идва разликата в количествените критерии. Това искаме, да, при плановите проверки да се проверява начинът на образуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА без микрофон: Вие сте дългогодишен съдия, имаше време, когато дело се образуваше, когато се отстранят нередовностите... (Прекъсната.)

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Не чувам, извинявам се.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Един момент, да се намеся и аз, нека диалогът го отложим за малко по-късно, когато госпожа Марчева довърши своите въпроси.

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не, аз по първия въпрос само не чух отговора. За натовареността.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Да, това казах за натовареността, оттам трябва да се тръгне.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не, за неравномерната натовареност.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ами, предстои в момента и измененията в, което казах, по ПОНС за заповедните производства, за Закона за медиацията. Аз започнах за съдебната карта, съдия Дишева каза, че знае какво ще кажа, но, колеги, аз си давам много ясна сметка, че това ще е едно непопулярно решение, което ще трябва да се вземе във връзка с реорганизация на съдебна карта. Не знам дали този състав на Съдийската колегия ще го вземе, може би не, и аз така смятам, може би този състав няма да го вземе, но рано или късно някой от следващите състави ще се наложи да го вземе, защото, пак казвам. ...(оживление в залата)... Добре, това казвам, че всъщност това непопулярно решение рано или късно ще трябва да се вземе, защото има фактори, които влияят изключително много, ако щете демографските фактори, последното преброяване отново посочи, че над 460 населени места са останали с 0 (нула) или с 1 жител, да не говорим, че аз продължавам да твърдя и не само аз, колегите, но политиците според мен няма да го приемат това решение, трябва ново административно териториално деление на страната, защото голяма част от общините не отговарят на изискванията на закона, нямат над 6000 жители. Това е истината, но трябва да се започне отнякъде и това не е само от нас, но по този начин би се регулирала натовареността също. Няма да се вземе скоро това решение, наясно съм. Аз съм била в работната група между другото за съдебната карта, наясно съм колко много данни и статистика са изработени, трябва да се актуализира,

разбира се, защото се спря към един момент, но това не е толкова сложно да бъде направено, според мен. И тогава ще се види...(не довършва) Районен съд-Харманли например, който е в съдебния район на Окръжен съд-Хасково, в продължение на 10 години е между първо и второ място по натовареност между съдилищата извън областните центрове и в същото време Районен съд-Ивайловград, който също е от съдебния район на окръжния съд..., ами в момента Ардино, но говоря предходни години, ...(Реплика от залата без микрофон, не се чува.) ..., не Ардино е, аз говоря за съдебния район, аз съм направила за апелативната зона, видимо е разликата между районните съдилища, Харманли и Ардино, например, аз го казах, 75 дела действителна натовареност на съдия средно месечно в Харманли към 13 в Ардино и съдебната карта, реорганизацията отново би допринесла, това е един от начините. Да, знам, аз бях на част от срещите с Вас, когато бяхте из страната, говоря и за Хасково, давам си сметка, че местната власт, един кмет никога няма да подкрепи, или местната общност, закриване на съд, но ние трябва да използваме и електронните способности, които имаме, ако щете видеоконференциите. Ние правим разпити на свидетели в Ислямска република Иран от Хасковския окръжен съд. Защо да не можем да използваме и видеоконференцията, и да дадем възможност на страните включително за участие в производствата. Но това, разбира се, е въпрос на дебат, на много сериозно обсъждане и законодателни изменения, няма какво да се лъжем, т.е. в заключение - трябва да има политическа воля в тази насока, иначе нямаме шанс да постигнем в тази насока промяна, според мен, пак казвам, че е лично мнение, разбира се.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, коментар ли имахте?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, не, спонтанно реагирах във връзка с дискутирания въпрос – че имаше време, когато практиката в съдилищата във връзка с образуване на делата беше коренно различна и едно дело се образуваше и получаваше номер, след като бъдат отстранени нередовностите на исковата молба. Ако не бъдат отстранени, преписката просто се прекратяваше. Предполагам, че съдия Тянкова си го спомня това време.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА (без включен микрофон): Да, да, в този смисъл нямаме спор.

Само искам едно да кажа. Когато бяхме млади съдии, нямаше АПИС, нямаше правно-информационни системи, Сиела. Имахме едни червени книжки, които продължаваме да си ги пазим като очите, признавам си, и да ги ползваме. Но тогава няхмахме, колеги, никакъв проблем с практиката. Бяхме млади съдии, обаче правораздавахме спокойни. Това е истината, за разлика от сега.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси? Някой друг да има въпроси?

Съдия Тянкова, приключва тричасовото Ви изслушване, тъй като колегите повече нямат въпроси.

Моля да изчакате дебатите.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря на всички!

Ще изчакам отвън.

(Миглена Тянкова излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Имате думата, колеги.

Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря!

Колеги, аз ще започна с въпроса дали кандидатът за председател на Апелативен съд-Пловдив покрива изискванията на чл. 169, ал. 1, предл. 2 за изключение при назначаване на председател на съд от по-горно ниво. Съгласно цитираната разпоредба по изключение съдия от по-долен съд може да бъде назначен на тази длъжност, ако отговаря на изискванията на чл. 164 и притежава необходимите професионални и нравствени качества, изискуеми за административен ръководител. Моето мнение, колеги, е, че ние сме точно в тази хипотеза. В момента това е втора процедура за избор на административен ръководител на Апелативен съд-Пловдив и нито при обявяване на първата процедура, нито при втората такава има кандидат от съответния Апелативен съд-Пловдив.

Аз мога да кажа, че съм впечатлена от изявлението на съдия Тянкова по време на проведеното общо събрание на 24 февруари тази година, когато тя заявява, че не би се включила в конкурсната процедура, ако имаше конкурент – кандидат от съответния Апелативен съд-Пловдив, което, по мое мнение, е правилото при избор на административни ръководители - да участват кандидати - съдии от съответния съд. И, колеги, доколкото няма кандидат от този съд - тя е единствена кандидатура в тази процедура, аз считам, че сме изправени пред наличие на изключението по чл. 169, ал. 1, предл. 2, което, разбира се, е наша преценка при гласуването, което предстои.

И сега по отношение на качествата на кандидата и нейния опит и стаж в рамките на съдебната система. От документите, които са приложени към точка втора от днешния дневен ред, е видно, че колегата Тянкова е съдия от 1999 г. Тя има

повече от 25 години стаж като съдия, като от 2004 г. до 2012 г. е председател на Районен съд-Хасково, след което два мандата – от 2012 г. до 2022 г., е председател на Окръжен съд-Хасково. И във връзка с поставените въпроси - дали тя не е от категорията на „съдебната номенклатура“ и „вечните началници“, аз искам да кажа, че това обстоятелство не ме притеснява, защото ние трябва да ценим и уважаваме административния опит на колегите, които са поели ангажимента да бъдат председатели - административни ръководители, или заместник-председатели на съответните съдилища, още повече че и при обсъжданията на общото събрание, и днес по време на презентацията колегата Тянкова заяви, че включително в годините, когато е работила като административен ръководител на Районен съд-Хасково и Окръжен съд-Хасково, тя е била с 90% натовареност. Тоест тя никога не е ограничавала изпълнението на задълженията си в сферата на правораздаването. Толкова за стажа на колегата и заеманите от нея административни длъжности.

По отношение, колеги, на нейните професионални и нравствени качества, аз също смятам, че приложената документация е изключително показателна. Колегата Тянкова е доказан професионалист. Видно от атестационната ѝ оценка, тя е оценена с максималния брой от 100 точки, а етичното становище, което е прието от Комисията по професионална етика, сочи на обстоятелството, цитирам, че тя е „квалифициран и компетентен магистрат, с изискуемите етични стандарти и проверена почтеност, с богат административен опит, отговорна при изпълнение на служебните си задължения и в обществените и официални контакти като съдия и председател демонстрира поведение, мотивиращо

уважение, респект към съдийската професия и доверие в съдебната система".

Колеги, няма да крия, че аз съм впечатлена и от концепцията, която е представена и която беше защитена в днешното заседание. Изключителна задълбоченост и освен това вярна диагностика на всички проблеми както в организацията на работа на съдилищата, така и съществуващи в съдебната система, свързани с доверието към съдебната власт, с липсата на проактивна медийна политика и с конкретни мерки, които тя е очертала за преодоляване на тази ситуация, за повишаване на съдийското самоуправление и за издигане авторитета на съдебната власт.

Накрая бих искала да кажа, че в качеството си на член на Съвета и преди това като съдия във Върховния касационен съд аз съм имала контакти със съдиите от Окръжен съд-Хасково във връзка с проведени обучения, а впоследствие със съдия Тянкова като председател на Окръжен съд-Хасково. Моите лични впечатления са, че тя е изключително инициативна, дейна, участва в множество работни групи, европейски проекти, обучения, включително като обучител. Съпричастна е към проблемите на съдебната система и ангажирана с начина, по който същите да бъдат решавани и преодолявани. По мое мнение всичко това би било гарант, колеги, за утвърждаване на високо ниво на независимост на съдиите и на съда, ако ѝ гласуваме доверие, както и би било предпоставка за едно лидерско управление на този съд. Ето защо аз ще подкрепя тази кандидатура. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз също ще подкрепя тази кандидатура. Внимателно се запознах с всичките материали, приложени към точка втора от днешното заседание.

Вярно е, че съдия Тянкова кандидатства в сферата, в категорията на изключението, очертано в закона по чл. 169, ал. 1, изр. 2, но мисля, че всички се убедихме, или поне голямата част от нас, че съдия Тянкова притежава всички качества, необходими, но очертани в закона като качества, които определят успешния профил на един кандидат за административен ръководител, а именно - висока професионална компетентност, с оглед вече споменатото и от колегата Пашкунова, че въпреки дългия ѝ стаж като административен ръководител - 7 години председател на Районен съд-Хасково, 2 мандата на Окръжен съд-Хасково, съдия Тянкова не е преставала да изпълнява професионалните си задължения и като правораздаващ съдия, а не само като администратор на съд. Тя самата каза, че 90 - 100% е изпълнявала задълженията си във връзка с разглеждане и решаване на наказателни дела. Професионалният опит очевидно не е пренебрегнат, напротив - той е поддържан през всичките тези близо 26 години стаж в съдебната система.

От друга страна, съдия Тянкова е натрупала огромен административен опит, тоест управленската ѝ компетентност е безспорна. Тя ни убеди в безспорността на тази компетентност с оглед познаване на всички проблеми по организацията на работа на органа на съдебната власт, в който тя е правораздавала и е изпълнявала и функции на административен ръководител както на районно ниво, така и в Окръжен съд-Хасково.

Направи ми впечатление, че при изслушването на Общото събрание на съдиите от Апелативен съд-Пловдив няма

нито едно изказване, което да съдържа негативна оценка или някакво съмнение в професионалните ѝ качества, както и качествата на административен ръководител, тоест нейния административен капацитет. Напротив, дори и колегите, които са били поканени - председателите на окръжните съдилища в района на Апелативен съд-Пловдив, са изразили своята подкрепа, макар че това е един морален акт, но към акта на колегите, които съгласно закона, а именно - съдиите от Апелативен съд-Пловдив, са изразили своята безрезервна подкрепа.

В личната мотивация на колегата изрично е посочено, че не би се кандидатирила, ако не би била подкрепена от колегите ѝ от апелативния район дори, не само апелативните съдии в Апелативен съд-Пловдив.

По отношение на изключението. Пак ще се върна, защото тук материалноправно и процедурно се засяга въпросът за изключението от правилото за избор на административен ръководител, който да е от средите на органа, който ще бъде управляван от него. Очевидно, че изключението е въведено от законодателя точно в такива хипотези, в които наред с всички останали изискуеми качества на кандидата - отличен професионален опит, административен капацитет, високи нравствени качества, всичко това е предпоставено и от факта, че нито един от членовете от състава на Апелативен съд-Пловдив не е изразил желание да се кандидатира и да бъде номиниран за административен ръководител. Обратното - номинацията на този колектив е именно по отношение на съдия Тянкова. Ето защо считам, че няма спорни моменти по приложението на изключението от правилото - чл. 169, ал. 1.

И да завърша, вероятно много колеги си задават въпроса - действително ние сме имали изключително критична дискусия по отношение на „съдебната номенклатура“, но трябва да си дадем ясен отговор що е понятието „съдебна номенклатура“. „Съдебна номенклатура“ е тази, която използва поста за лично устройване. За мен това е „съдебна номенклатура“. А когато административната длъжност е изпълнена със съдържание, тоест едно отдаване на работата, съчетавайки от конкретната личност не само високо изпълнение на професионалните задължения в органите на съдебната власт, но и една изключителна активност, изпълвайки до краен предел потенциала, който е даден от закона на административния ръководител да упражнява своите правомощия. Именно такъв пример е колегата, защото виждаме, че още от самото начало на нейния управленски опит тя неуморно е участвала в различни инициативи (и те са упоменати в нейната концепция) заедно с нейните колеги от съдебния район и от други съдебни райони в страната, за да усъвършенства организацията в работата на съда, на който ѝ е поверено административното ръководство. Ето защо смятам, че в клишето „вечен началник“ или „административна номенклатура“ личността на съдия Тянкова не може да бъде приобщено, вменено или да ѝ бъде прикачено.

Ето защо считам, че тя отговаря на всички законови изисквания да бъде избрана за административен ръководител на Апелативен съд-Пловдив и аз ще подкрепя тази кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Иска ли някой друг думата, или да приключваме дебатите?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Взимам думата, за да обоснова отрицателния си вот.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Госпожо Керелска, говорите без микрофон.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, така беше. Благодаря, че ми обърнахте внимание!

Взимам думата, за да обоснова отрицателния си вот.

Аз няма да подкрепя избора на съдия Тянкова за председател на Апелативен съд-Пловдив. Съгласна съм, че тя притежава необходимите професионални и етични качества за заемане поста административен ръководител, включително и на Административен съд-Пловдив. Извинявам се, лапсус, Апелативен съд-Пловдив!

Отрицателният ми вот е продиктуван на първо място от това, че аз, за разлика от колегите Пашкунова и Имова, не считам, че в случая са налице предпоставките на чл. 169, ал. 1, а именно, че е налице изключението на правилото, че за административен ръководител се избира съдия от съответния съд. Въпреки че седма година продължаваме да бъдем членове на този Висш съдебен съвет и осъществяваме активно кадрова политика, включително касаеща избора на административни ръководители, така или иначе, не уточнихме какво за нас е понятието „изключение по чл. 169, ал. 1“, в кои случаи е налице такова изключение.

Преди малко се обоснова тезата, че видите ли, в случая е изключение на правилото, поради това че, на първия избор не е имало кандидат, сега сме втори избор и на втория избор вече има кандидат. Аз не мисля, че соченото обстоятелство, че при първата процедура за избор на Апелативен съд-Варна (ох, боже, Пловдив, пак се извинявам, очевидно се разсейвам на моменти!) не е имало

кандидат, обосновава извода, че сме в хипотезата на изключение. Пак казвам - така или иначе, ние не уточнихме нашето виждане и каква ще бъде практиката в тези случаи, което според мен е сериозен недостатък на нашата кадрова политика. В тази връзка ще Ви кажа, че сме имали избори, при които на нас са ни били предоставяни списъци на съответните съдии от съответния орган на съдебна власт, които заявяват, че отказват да се кандидатира за една или друга позиция, било заместник-председател или председател, и това сме го приемали за достатъчно основание да приемем, че е налице хипотезата на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Уважаеми колеги, при положение че става въпрос за един пълнокръвен и, бих казала, отлично работещ апелативен съд, в който щатната численост е 29 съдии, а заетите длъжности са 24 съдии, един съд, в който работят колеги с много продължителен стаж, преминали през всичките съдебни инстанции, за да стигнат до ниво апелативен съд, и преминали тези инстанции по пътя на конкурсите. В този съд има много колеги с доста богат административен опит – било бивши заместник-председатели, било други колеги, които така или иначе, през годините са работили като съдии в апелативния съд, в по-ниските инстанции, заемали са също така административни длъжности. И при цялата тази ситуация ние казваме - ама, тук ситуацията е изключителна. Защото ситуацията действително трябва да е изключителна, за да приемем, че има изключение! Ситуацията е толкова изключителна, че ние не можем да направим друг избор освен единствения възможен, а той е днешният избор, тъй като ние имаме един кандидат!

Пак казвам, за мен не е налице изключението по чл. 169, ал. 1, и с оглед на това не би следвало кандидатът, независимо че има професионални и нравствени качества - пак казвам, не го

оспорвам, той отговаря на формалните изисквания на закона, независимо от това той не следва да бъде избран, само на това основание.

Другото, което исках да отбележа, е това, че съдия Тянкова действително е прекарала един изключително дълъг период като административен ръководител - първо на ниво Районен съд-Хасково, а след това председател на Окръжен съд-Хасково. Действително това е административен опит, безспорно се натрупват и се формират много качества, много опит, много управленска мъдрост, ако щете, но същевременно всички добре знаем, че заемането на ръководни позиции за такъв дълъг период от време води до някои деформации и негативи. Неслучайно имаме конституционно решение, тук сме цитирали не един и два пъти какво е казал уважаваният от всички съдия Янков по този въпрос.

На следващо място, не знам това само по себе си доколко би било аргумент, за да не се подкрепя тази кандидатура, но това е един от моите аргументи, защото считам, че действително в случая понятието „съдебна номенклатура“, с отрицателния оттенък на това понятие, действително е налице. Сега, кога било създадено това понятие и как е било създадено, това е съвсем отделна тема на разговор. Факт е обаче, че в много от случаите длъжностите за административен ръководител се заемат само от едни и същи хора до степен на това, че почти целият им съдийски стаж, да не кажа целият съдийски стаж, преминава на административни длъжности. И това не се опровергава от обстоятелството, че колегата е работила почти на 100% натоварване през последните години, а може би и когато е била председател на Районен съд-Хасково, защото всеки административен ръководител е длъжен да осъществява и

правораздавателна дейност. Да, чест ѝ прави, че това е било така, но така или иначе, административните ръководители по принцип не са освободени от осъществяване на правораздавателна дейност.

Другото нещо, което бих искала да изтъкна, е, че не са един и два случая, напротив - в нашия мандат са много случаите, когато имаме кандидати, които вървят от пост на пост, без да се явяват на конкурси, тоест без да стават първоначално част от колектива на този съд, който те имат желание да ръководят. Това, на практика, води до заобикаляне на основния принцип за кариерно развитие на съдиите. И уверявам Ви, и това, и предишното обстоятелство, по които говорих, действат изключително демотивиращо на съдиите, защото аз също имам претенции да съм запозната с настроенията и реакциите на съдиите в такива случаи, било от това, че целият ми съдийски стаж е протекъл като редови съдия, било от това, че към настоящия момент се старая, доколкото времето и ангажиментите ми позволяват, да общувам със съдии и да получавам обратна връзка.

Не бих се съгласила и с конкретното твърдение, което съдия Имова спомена – че колегата Тянкова не би се кандидатирила, ако нямаше подкрепата на съдиите от Апелативен съд-Пловдив. Лично аз тази подкрепа не я видях, колеги. В протокола на общото събрание са се изказали трима колеги, които са от действащия състав на апелативния съд. Двама от тях, доколкото си спомням развитието на конкурсите, са от съвсем скоро в Апелативен съд-Пловдив, а пък единият от изказалите се е от системата на софийските съдилища. Разбира се, няма пречка за това. По-скоро има подкрепа от председателите на окръжните съдилища, които са били поканени и са участвали там. Но все пак ние избираме председател на Апелативен съд-Пловдив. Не

избираме ръководител на окръжните съдилища, защото той и по закон, и на практика не е такъв. Той не е началник на председателите на окръжните съдилища, нито на самите окръжни съдилища.

Според мен това, което съдия Тянкова е казала - че не би се кандидатирила, ако би имало друг кандидат, мисля, че това е по-скоро нейната реплика, а не че не би се кандидатирила, без да е получила подкрепата, защото аз не разбрах как е разбрала тя, че я има тази подкрепа, а от материалите на общото събрание действително такова нещо не личи.

В заключение бих искала да кажа следното:

Не знам защо, но моето впечатление през всичките тези 7 години, когато сме избирали административни ръководители на Районен съд-Пловдив, Окръжен съд-Пловдив, Апелативен съд-Пловдив, е, че там (поне моето впечатление е такова) се случват, как да го нарека, не съвсем ординерни неща. Примерно имали сме случай, когато избран председател на районния съд след няколко месеца, ако не се лъжа, се кандидатира за председател на окръжния съд, че там (в Окръжния съд) имаше едно двоумение предишният председател дали да се кандидатира, пък той се кандидатира, пък след това си оттегли кандидатурата и т.н. Имаше едно замисляне там какво да стане във връзка с този избор. Слава богу, приключи успешно и аз мисля, че колегата Шейтанова днес се справя. Имахме пропуснати избори и при предишния избор за председател на Апелативен съд-Пловдив. Всичко това ме кара да мисля, че там има някакъв проблем, до който обаче ние не сме стигнали, ала не положихме и някакви кой знае какви усилия.

Аз наскоро бях на Общо събрание на Окръжен съд-Пловдив и даже попитах един съдия дали има някакъв натиск върху

съдиите в този съдебен район, за да се случва по този начин изборът на едни или други административни ръководители. Отговорът категорично беше: „Не, няма такъв натиск!“. И въпреки всичко предполагам, че предвид нашата практика ще споделите тези ми впечатления по отношение на изборите на административни ръководители в този съдебен район.

Мисля си, че Висшият съдебен съвет не направи необходимото да види има ли проблеми, какви са тези проблеми в района на Апелативен съд-Пловдив, за да се стига до тези положения. И даже по-самокритично бих казала, че може би с нашата политика ние не дадохме увереност на колегите в един или друг съд свободно да участват в тези избори за административни ръководители. Някак си (съжалявам, че трябва да го кажа, защото и аз съм член на този състав на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет) сред съдиите битува едно становище, че кандидатът трябва предварително да си е осигурил подкрепата на Съдийската колегия, че случайни не се избират, че имаме отклонение в принципите, които трябва да следваме при избора на един или друг кандидат, което води като резултат това, което виждаме.

И съвсем не съм съгласна с това, което каза колегата Тянкова, че едва ли не всички съдии не желаят да се кандидатира за административни ръководители, защото, видите ли, тази работа била много тежка и много отговорна. Да, тежка и отговорна е, спор няма, но не мисля, че това е единствената причина. С това приключвам.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, госпожо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря на съдия Захарова!

Аз няма да повтарям това, което казаха колегите Пашкунова и Имова, към което се присъединявам, защото техният прочит е такъв, какъвто е - отговарящ на обективните факти.

Искам само да кажа няколко неща, които ме провокираха от изказването на колегата Керелска.

Първо, по отношение на този болезнен въпрос, който всеки път се изкарва, когато стане дума за т.нар. „съдебна номенклатура“, за „вечни началници“ и т.н. Аз лично считам, че тя е права. Поначало рискът от това някой да е номенклатура има релация с деформациите, които могат да настъпят в личността с оглед правомощията, които се изпълняват от съответната личност. Казват, че парите и властта най-много развращават и са най-големият катализатор за качествата на един човек. Точно поради тази причина аз лично считам, че съдия Тянкова доказва, че има качествата да заеме този пост, независимо от това че в кариерата ѝ действително се получава този факт, че тя заема различни позиции на административен ръководител, последователно между другото, от всички нива. Точно защото не виждам тези деформации, които за годините наред, в които тя е била административен ръководител, щяха да покажат негодността или девиацията, или изкривяването в крайна сметка от това, че тя е била управленец. Между другото, има и други колеги, у които го забелязвам, и считам, че това е по-скоро един положителен атестат за тях и следва винаги да бъде конкретна преценката, не може да слагаме всички под един знаменател. Иначе поначало да, права сте, наистина е възможно и в много случаи се наблюдава едно изкривяване в качествата на един човек, когато заема дълго време властова позиция.

По отношение на това защо колегите не се кандидатира за административни ръководители, ние винаги се питаме тук, поставя се този въпрос, не се търсят отговори очевидно. Аз считам, че колегата Тянкова е права. От своя гледна точка също считам, че един такъв пост в крайна сметка дава повече негативи отколкото позитиви, да не говорим, когато е съдия, административен ръководител като нея, която е била и в много от случаите на 100% натовареност. Сами видяхте преди малко, че тя и в работата си като съдия е също толкова педантична и отговорна, колкото и в работата си като административен ръководител. Аз се впечатлих от нейното детайлно познаване и на практиката и на Апелативния съд. Говореше с такава вещина за дела, които са действително важни и в момента са актуални от гледна точка на съдебната практика.

Тук отново искам да отговоря задочно, защото тя няма възможност да отговори на забележката на колегата Керелска, че по този начин чрез института по 169, ал. 1 без конкурс се заема погорна съдийска длъжност. Мисля, че колегата Тянкова го каза, но аз искам да го акцентирам - действително в класациите за ВКС тя е на първо място сред съдиите от апелативния район, които са класирани за апелативни съдилища, тоест ако това е някакво косвено доказателство за това, че тя отговаря, за да заеме и длъжността апелативен съдия, тоест нейните професионални качества са удостоверени чрез конкурса, в който е участвала, и то за Върховен касационен съд.

Бих искала да кажа още нещо за нея, което мисля, че не се каза. Колеги, нашите 8 и повече гласа, които са необходими, за да бъде избрана тя за административен ръководител, са на едната везна, така да се каже. На другата везна е вотът, който тя получи през юни 2022 г. - 676 от 1409 магистрати, които са гласували, са

гласували за нея. Това е почти половината от предоставения съдийски вот. Аз считам, че при този пряк вот изборът ѝ за член на Висшия съдебен съвет показва и доказва, че колегите - не само колегите от апелативния район, но и от цялата страна, имат доверие в нейните качества, в това как тя да се справи с управлението не на един апелативен район, а на системата от съдилища и не само.

Казахте го и Вие, аз също се присъединявам и колкото пъти съм имала възможност да контактувам с нея и по някакъв начин да наблюдавам работата ѝ, считам, че тя е изключителен администратор. Не само че има опита, тя има качества, защото дори само опитът не е достатъчен, човек трябва да има и качества, за да е добър администратор.

Много ми харесва нейната активна позиция. Не с всичко от това, което тя поддържа като становища, аз лично съм напълно съгласна, но винаги нейната позиция е обоснована, винаги е отговорна и личи много голяма ангажираност. За мен това е едно от най-важните качества - когато човек върши една работа, той трябва да е ангажиран. Струва ми се, че (като цяло наблюдавам публичните фигури не в съдебната система, в нашето общество) много се говори, но малка ангажираност, малко чувство за отговорност. Просто така - заявява се нещо, но то не се отстоява и не се полагат грижи, за да се достигне докрай.

За мен тя е и добросъвестна, което също е много важно в нашата работа. Имам предвид, че когато се управляват хора, трябва да си и много добросъвестен и обективен в преценките си.

Разбира се, няма как да не отбележа и аз това, което казаха колегите Пашкунова и Имова, че има един много точен поглед, ако може да се каже, детайлен разрез на цялата система, на

проблемите - виждания, които, разбира се, заслужават да бъдат обмислени, една част от които аз днес всъщност чух за първи път. За останалите мисля, че и ние сме разговаряли, но е факт, че до този момент тя е един от кандидатите за административни ръководители, които имат много ясна и точна представа какво точно трябва да се направи като конкретни стъпки. Не просто да констатира някакви проблеми и да каже - вие ги решавайте тук, но тя се и ангажира с това да предлага, да мисли, да предлага и помощта си, което мен винаги много ме е удивявало от енергията и желанието ѝ да работи.

По отношение на подкрепата на съдиите в апелативния съд. Това, което аз четох, и моят прочит на протокола показва, че всъщност дори при задаването на въпроси нямаше никакъв негативен оттенък. Напротив - начинът, по който бяха зададени въпросите, показваха едно силно положително отношение към нея. Така че аз не считам (и друг път съм го казвала), че колегите, когато мислят нещо различно и когато не са съгласни, няма да го изкажат. Особено говоря за апелативни съдии все пак, не мисля, че става въпрос за съдии с малко опит. Това са все пак колеги с дългогодишен опит, с доказани качества. Ако някой от тях имаше противно мнение, може би щеше да го изкаже. Не може би, аз съм сигурна, че щеше да го изкаже.

Последно нещо само да кажа - по отношение на нейните виждания за проблемите. Да, аз категорично споделям това, което тя каза и го изтъкна на първо място като един от много важните проблеми по отношение на съдебната система, защото това го знаем ние, не се артикулира в обществото, там други рефрени се ползват, за това какво куца на съдебната система. Имам предвид нееднаквата съдебна практика. Това идва, разбира се, от (и според

мен с това може би всички ще се съгласите) изключително..., чудя се коя по-мека дума да използвам, не особено доброто качество на законодателството последните години. Правят се много промени на парче, не се дообмислят, бърза се, търси се популисткият ефект. Закри се органът, който съветваше Народното събрание по качеството на законодателството - Съветът по законодателство. Струва ми се, че следва този орган да се върне, защото се виждат много проблеми след това в съдебната практика. И друг път съм го казвала - че много често точно тази нееднаква практика създава непредвидимост на правосъдието и вече интерпретацията в обществото е точно такава. Не че става въпрос за някакви професионални изкривявания, а за чисто морални, които реферират към имиджа на съдебната система. Според мен това е много важен въпрос, на който сякаш не се обръща достатъчно внимание.

Струва ми се, че изчерпах това, което исках да кажа.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Други изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, аз няма да подкрепя кандидатурата на съдия Тянкова за председател на Апелативен съд-Пловдив.

Преди днешното изслушване имах колебания дали, с оглед на конкретния кандидат, следва да поддържам своята трайна практика, съобразена с чл. 169, ал. 1, изр. 2 от Закона за съдебната власт, който многократно беше цитиран, а именно в случаите, когато се кандидатира за председател съдия от по-долно ниво на съдебната власт. Но след проведеното изслушване всъщност нямам никакви колебания за вота си.

В тази връзка заявявам, че поддържам становището на госпожа Керелска. Ще се опитам да спестя това, което тя каза, и ще се опитам да бъде лаконична.

На няколко неща бих искала да обърна внимание.

Клиширани са вече тези изказвания, но несъмнено съдия Тянкова отговаря на формалните изисквания за заемане на длъжността. Тя има добра подготовка вероятно като съдия (аз не съм чела нейни актове, но се позовавам на Единния атестационен формуляр) и определено има административен опит, дълъг административен опит. В този смисъл тя е един подготвен и опитен кандидат. Дотук обаче с положителните страни според мен на нейната кандидатура.

Аз поддържам виждането, че в конкретния случай не е налице основание за приложение на изключението по чл. 169, ал. 1, изр. 2 от Закона за съдебната власт. Споменато беше вече, че става въпрос за избор на председател на Апелативен съд-Пловдив, в който работят към настоящия момент 24 съдии от 29 души щат. Това е едва втора процедура. Така че тезата, че няма кандидат от този съд за председател и не би могло впоследствие да има такъв кандидат, според мен е необоснована. Ако си спомняте, при предишната процедура за избор на председател на апелативен съд - точно в Пловдив, ние също имахме, по мое виждане, три или най-малкото два конкурса, тоест процедури, при които също няхме кандидат, но в крайна сметка се намери, по мое виждане, кандидат, който имаше много успешен мандат на председател на Апелативен съд-Пловдив. Чисто формалното неявяване на кандидат от съдебния орган, за чийто председател ние провеждаме процедура, със сигурност не е основание да приемем, че е налице изключението. Това би означавало да приемем, че във всички

случаи, когато имаме просто един кандидат в каквато и да е процедура, ще трябва да го изберем. Несъмнено е, че не е такава волята на закона.

На следващо място, аз споделям виждането за изчерпване на административния капацитет. Тук се говори за административен капацитет и за неговото значение в ръководенето на орган на съдебна власт. Ще остана настрана, но няма да подмина виждането, недоизказано докрай от съдия Тянкова, за това кога, как, от кого и защо било въведено в публичното пространство говоренето за „съдебна номенклатура“, защото тя просто не го доизказва, то е факт обаче. Факт е обстоятелството, че има съдии (вероятно се отнася и за прокурорите), които през по-голямата част от професионалния си опит заемат административни длъжности.

Между другото, доста неприятно впечатление ми направи тълкуването на съдия Тянкова на Оруел, цитирайки „новговора“ от 1989-а, извинявайте 1984-а (с друго свързах 1989-а). Смея да твърдя, че друга хипотеза, други обстоятелства и други явления се разказват в тази книга. Толкова по този въпрос.

Несъмнено е, че мандатите - не само в органите на съдебна власт, а и където и да е другаде, когато те са установени за заемане на публични длъжности, са установени с цел доброто управление на съответния орган. Ако нямаше смисъл мандатността, то тогава тя изобщо не би била установена. Няма съмнение също така виждането (тук беше развито, на практика, в едната или в другата посока от всички колеги), че така нареченото „преяждане“ във власт (не говоря за конкретния случай, но това е заемането на една и съща длъжност през продължителен период от време) има своите негативни последици и води до определени негативни явления в конкретната личност. Това не е нито мое откритие, нито

българско откритие, а явление в световен мащаб и това е една от основните причини да се установят мандатите изобщо.

Изчерпването на административния капацитет се изразява в повтарянето на едни и същи практики и на едни и същи управленски методи, които, между другото, могат да бъдат и положителни, но също така могат да бъдат и отрицателни. И ако ние днес говорим, това беше казано нееднократно от кандидата - че съдебната система има нужда от промяна, всички сте съгласни, мисля, с това, и по един или друг начин го изричаме, та ако сме съгласни с тази теза, от една страна, как може, от друга страна, да твърдим, че тази промяна може да бъде постигната с административни ръководители на най-висшите органи на съдебна власт (слагам апелативните съдилища в тази категория), с административни ръководители, които са били такива през периода от време, когато необходимостта от промяна на съдебната власт е създадена и предпоставките за нея са възникнали? Тоест ако ние действително искаме промяна в системата и всичките тези неща, за които включително и кандидатът говори, трябва да бъдат реализирани, струва ми се необосновано твърдението и виждането, че това може да бъде постигнато с хора (не говоря само за конкретния случай), които в продължение на дълъг период от време са били по един или друг начин част от системата за управление на съдебната система. Тук включвам и административните ръководители на съдилища, какъвто съдия Тянкова е била през, както самата тя каза, аз не съм го изчислявала, 20 години от общо 25-годишния ѝ стаж като съдия.

Несъмнено е, че съдията - кандидат в тази процедура, демонстрира познания по всички въпроси, които са актуални за управлението на съдебната система, и това не е случайно. Както тук

беше вече посочено, тя беше избрана от съдебната квота за член на Висшия съдебен съвет. Това обаче не може да бъде само по себе си аргумент за избора ѝ за председател на Апелативен съд-Пловдив, чийто член, съдия тя към настоящия момент не е. И когато се говореше за проблемите в съдебната система, аз мога определено да заявя (всъщност то стана ясно включително и от започнатите, смея да твърдя, от кандидата изявления и твърдения), че не споделям голяма част от вижданията ѝ за начина, по който трябва да се развива съдебната система, включително относно поддържания от нея модел за промяна на съдебната карта. Съвсем умишлено се опитах да избегна дебата по този въпрос, защото правилното разбиране на този модел и на проблемите, които този модел ще създаде в съдебната система, може да бъде постигнато чрез един задълбочен дебат, за който, макар и в тази дълга процедура вече, ние нямаме възможност.

Същото се отнася и относно въпросите за измерване натовареността на съдиите. Всъщност отговорите, които аз получих на конкретно зададени въпроси, показваха неразбиране на системата и повърхностно познание за начина, по който тя работи. Очаквах конкретни отговори за това как системата следва да се развие или изобщо да се преустанови този начин на измерване на натовареността.

Оставям настрана въпроса и за начина, по който трябва да бъдат проведени следващите избори за Висшия съдебен съвет. Тук се използва, по мое виждане, този избор за изразяване на определено становище, което да бъде възприето от други съдии (знам, че в цялата страна в момента текат такива общи събрания), което, по мое виждане, не беше редно.

Две изречения за общото събрание. Колеги, аз намерих 6 положителни изказвания в общото събрание на Апелативен съд-Пловдив от 22-ма присъстващи, нито едно негативно, нито пък предложение за предложение за гласуване. Ще завърша тази част от изказването си с риторичен въпрос: „Ако беше толкова единодушна и толкова силна подкрепата, защо не беше проведено гласуване, за да се види действителната подкрепа?“. Тук ще коригирам колега, който се изказа преди мен. Всъщност съдия Тянкова не е номинация на общото събрание на апелативния съд. Може би е техническа грешката, но не е номинация на общото събрание. Разбрах за практиката на апелативния съд, че там не се провеждали гласувания. Също така обаче случаят е конкретен и винаги този въпрос може да бъде поставен. Той нито е бил поставен, нито пък има някакви други предложения в тази връзка. Ние тук сме имали по повод на други избори възможността да се дебатира от други членове въпросът. Защо пък такова мълчание от членовете на общото събрание? Аз също имам отговор на въпроса защо в Апелативен съд-Пловдив няма кандидат от този орган на съдебна власт, както ние не сме имали в много други случаи. И аз, макар и да звучи като претенция, поддържам връзка със съдии, и тук ще споделя виждането на госпожа Керелска, тоест нейното твърдение, то е и виждане, което не е просто от лични впечатления, а и от разговори със съдии, с много съдии, че никой не смее (това е точната дума) да се кандидатира за председател на съд, макар и бил той много малък, ако предварително няма подкрепата, или няма увереност за подкрепата, на членовете на Съдийската колегия. Оставям настрана въпроса защо позволихме да се стигне дотук. Вероятно заради начина, по който провеждаме изборите, и начина, по който в редките случаи, когато имаме повече от един кандидат,

по мое виждане, се избира не кандидатът, който следва логиката на избор на председател с най-добри професионални и нравствени качества.

И с това завършвам - съдия Тянкова има познания, има и опит. Аз съм сигурна, че тя ще ги използва в бъдеще, най-вероятно като председател на Апелативен съд-Пловдив, но ние трябва да държим сметка за обстоятелствата, на които обърнах внимание. Не можем да позволим съдебната система да се управлява в продължение на десетилетия от едни и същи лица, които в крайна сметка пряко или косвено (тук не визирам със сигурност само нея) са допринесли до това състояние на съдебната система, което (от всички тук беше признато, включително и от кандидата) към настоящия момент не се ползва с голямо обществено доверие.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Не виждам други желаещи да се изкажат. Нали така, няма други желаещи?

Очевидно дебатът върви към своя край и се приближава моментът за гласуването.

Съвсем накратко ще маркирам и моята позиция в настоящия случай за избор на административен ръководител на Апелативния съд в Пловдив.

Начинът, по който протича процедурата, във висока степен ми напомня и други подобни избори, т.е. един повтарящ се модел на протичане на дебата и на самата процедура за избора. Впрочем, ако се сетите, по твърде подобен начин протече и изборът на председател на Апелативен съд-Варна, в който случай отново се повдигна въпроса за хипотезата и обстоятелствата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ и от друга страна, се поставиха, ако си спомняте в дебата, личните качества на кандидатите. В случая, който споменавам, разликата беше такава, че в този случай имаше и кандидат от

Общото събрание на Апелативния съд. Тогава със своята мотивация редица членове на Съдийската колегия развиха тезата си за наличие на предпоставките на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ.

В настоящия случай, по мое мнение, моето разбиране на закона е, че наличието на тази хипотеза се доказва в по-висока степен, тъй като се касае до втора процедура, липса на номинация от Общото събрание на съдиите и, както всички преждеговоривши признаха, липса на каквито и да е отрицателни становища, залегнали в протокола от проведеното Общо събрание на Апелативен съд-Пловдив. Така че относно наличието на хипотезата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ - да, аз смятам, че тя е налице.

Аз няма да се спра в моето изказване на въпроса представител на съдебната номенклатура ли е съдия Тянкова или административен лидер, доказал се с течение на годините, завоювал мястото си сред много добрите администратори на съдилища. Така или иначе по този въпрос самата Съдийска колегия има двояко отношение – веднъж се говори за съдебна номенклатура, включително и по отношение на административни ръководители, като отрицателен атестат за кандидата, а в друг случай пък изцяло като положителен.

Това, което според мен е важно, че от това дали един кандидат има или няма административен опит не следва да се носят негативи. Административният опит е нещо, което може да бъде придобито при наличие на съответните качества. В случаите на по-дълго време на заемане на административна длъжност това обстоятелство би могло да бъде и положително стига в поведението на кандидата да не се забелязват и да не са настъпили съответните изкривявания, които неизбежно носи дългият период на заемане на определена управленска длъжност.

Затова в моето изказване аз ще спра вниманието си на качествата на кандидата, те са единственото, от което ние можем да изходим обективно. Аз не съм впечатлена от концепцията на съдия Тянкова, защото аз я познавам от много години (над 15) и имам ясна представа за нейните качества и умения. Всъщност аз съм очаквала от нея именно такава концепция и именно такъв контекст на разглеждане на въпросите. Нямаме спор, че като личност тя е дейна, проактивна, много енергична, отлично подготвена и част от идеите, които тя разви, да, аз ги споделям изцяло, особено когато се касае относно развитието и надграждането на самоуправлението, протичането и провеждането на конкурсните процедури и други, на които не е необходимо да се спирам в подробности.

В контекста на обстоятелството, че се касае за втора процедура за избор на административен ръководител на Апелативен съд-Пловдив мисля, че трябва да обсъдим един реален практически резултат. В случай, че такъв избор по една или друга причина не се проведе това в ни най-малка степен не би допринесло за нормалния организационен живот на такъв важен съдебен орган, какъвто да е Пловдивският апелативен район, който покрива изключително голяма територия, който се състои от съдебни райони с будни и, бих казала, високо квалифицирани съдии. Защо няма желаещи да оглавят този съд от средата на самия колектив? Аз няма да гадая, ще постъпя така, както съм постъпвала в аналогични ситуации. Аз нямам никакви факти, въз основа на които да предположа, че тази пасивност се дължи само и единствено на обезсърчаването и обезверяването на колегите. С висока степен на вероятност можем да смятаме, че това е така, изхождайки от опита в други избори, когато при наличие на

кандидати, те не са били избирани и дори са претърпявали твърде неприятни лични моменти. Да, възможно е това да е причината. Възможно е и колегите да предпочитат личната си, собствена, професионална кариера и да се развиват като съдии, защото действително позицията на административни ръководители особено в периоди на неустойчивост, какъвто е настоящият, е от естество да концентрира и множество негативи. Така или иначе всичко това зависи от съдиите. И втори, и трети процес по избор да има, ако те не искат, те няма да се кандидатираат.

Аз обаче смятам, доколкото познавам колектива на Апелативен съд-Пловдив, че това са колеги, които ще съумеят да се докажат като активни членове на този колектив. Редица съдии са с ярко изявено собствено мнение, което те не са се колебали да го споделят. Аз смятам, че и досегашното управление на Апелативен съд-Пловдив красноречиво обективираше високите морални и етични качества на колегите в този съд. Това на първо място са изключително добрата организираност на работата в съда и администрираност на самия съд, а също така и уменията да се заявява и отстоява лична позиция от страна на съдиите. Вярно е също така, че при провеждане на Общото събрание колегите са застъпили една, ако мога така да се изразя, доста предпазлива позиция. С оглед на обстоятелството, че дали ще има избор или няма да има избор, което е работа на Съвета, те ще продължават да са един колектив и не биха желали да се конфронтират помежду си, те са предприели именно този подход към общите събрания, т.е. те са решили да има изслушване в сравнително дълъг период (до двадесетина минути мисля, че беше), при който да се чуят изложенията и вижданията на кандидата, да се отговаря на въпроси, които интересуват колегите и, разбира се, свободата да се

изказва или да не се изказва подкрепа. Това е. Те са съдии, те са съдии на изключително високо ниво в йерархията на съдебната система и аз смятам, че всеки от тях отговаря за поведението си и за начина, по който процедира.

С оглед на изложеното дотук аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Тянкова за председател, като си позволя в чисто човешки план да отправя към нея две препоръки.

Първата е провокирана от нейните думи, съгласно които се спомена, че са проведени множество разговори с колеги, които са гарантирали вътрешна подкрепа за нейната кандидатура, като съдия Тянкова категорично заяви, че няма да назове имената им, за да не се носят евентуално негативи в случай, че не бъде избрана за председател на Апелативния съд.

Аз смятам, че ръководителят на един съдебен орган, а и не само ръководител, изобщо съдиите трябва да бъдат максимално искрени и отворени помежду си. Не може и не трябва да се търпят каквито и да е негативи заради изказано мнение. Подобно споменаване „Да, говори се, но няма да кажем кой.“ всъщност крие опасност от зараждане на по-голям проблем, а именно на създаване на интриги, слухове, които просто няма как да бъдат опровергавани, защото срещу слуховете няма защита, те не са факти.

И втората ми препоръка също чисто в човешки план - да бъде по-спокойна при евентуално критично отношение към нейните виждания и към нейните тези и разбирания. Да се създава търпимост към критиката в каквато и да е форма е много важно за съдията, не само за административния ръководител, защото стойността на една позиция е нейната истинност. Трудно се доказват с емоция, те се доказват с убедителни доводи.

Това е, колеги, което исках да Ви кажа. Предлагам да преминем към гласуване.

Който е „за“ кандидатурата на съдия Миглена Тянкова за председател на Апелативен съд-Пловдив, моля да отрази вота си.

9 гласа „за“.

„Против“? Двама.

Избрана е, имаме председател на Апелативен съд-Пловдив.

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Апелативен съд-Пловдив

Кандидат:

- Миглена Тенева Тянкова – съдия в Окръжен съд-Хасково, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 1/17.01.2023 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: **9 гласа „за“ и 2 гласа „против“**, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Миглена Тенева Тянкова – съдия в Окръжен съд-Хасково, на **длъжността „административен ръководител – председател“** на Апелативен съд-Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

2.2. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ако обичате, да поканите съдия Тянкова.

(Миглена Тянкова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Поздравявам Ви! Избрана сте за председател на Апелативен съд-Пловдив.

МИГЛЕНА ТЯНКОВА (без включен микрофон): Благодаря и аз за гласуваното доверие. Ще си взема поука от препоръките.

(Миглена Тянкова напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Обявявам почивка 20 минути.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Имаме кворум, продължаваме заседанието.

Точка 3 от дневния ред. Сигнал за натиск спрямо съдия от Съюза на съдиите в България.

Колеги, аз Ви уведомих в миналото заседание, че е постъпил такъв сигнал, който на основание т. 2 от Механизма за действие на Съдийската колегия на ВСС е внесен за разглеждане в заседанието на Съдийската колегия. По споменатия механизъм е

поканен съдия Иван Калибацев за изслушване и разяснения по случая. Предлагам Ви да изслушаме колегата Калибацев.

(Иван Калибацев – съдия в Районен съд-Пловдив, влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Здравейте, колега Калибацев. Заповядайте! Имате думата за разяснения по случая и всъщност каквото бихте желали да споделите с нас по повод инцидента с дело.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Благодаря Ви! Искам да кажа следното.

На 12 март имах насрочено съдебно заседание, като следобеда имах общо 9 административни дела. Всичко беше съвсем нормално. Първото от тях е производство по обжалване на наказателно постановление, в което има наложена глоба и отнемане на вещ в полза на държавата. Интересът на въпросното производство и с оглед желанието на страните бе вещта, в случая това е живо същество - куче, да бъде съответно предявена и съответно поставена в определени условия на съхранение, доколкото към този момент тя се съхраняваше от трето лице. Уведомих лицето, което съхранява вещта, поканих го по надлежния ред, започна производството навреме. В залата влязоха група хора и тъй като имаше много дела, не съм проверявал, считах, че това са и част от страните по другите производства. В момента, в който сних самоличността, започна производството, сних самоличността на третото лице, предаде се вещта. „Благодаря Ви за което” - казах, че тя трябва да остане, тъй като се организира нейното съхранение, и в този момент хората, присъстващи в залата, както и жена, която

ми подаде вещта, всъщност тя грабна вещта от ръцете ми и тръгна да бяга към залата, а останалите скочиха и започнаха да викат и викащата най-вече срещу мен. В съдебна зала, вече в тога, преценяващ е съдът в това производство, аз чух всякакви викове, обиди, без да бъда изобщо причина за това негативно отношение. Отправяха са обиди като „нещастник“, като „изрод“, обвиняван бях, че съм убиец и съответно че съм взел пари за това нещо, а това е част от самото производство. В това време влязоха и служители на ОЗ „Охрана“. Направих знак с ръце внимателно да подходят в ситуацията, за да не се ескалира напрежението. Настана една суматоха и викове. В един момент двама от присъстващите успяха да вземат тази вещ и да избягат извън залата, съответно охраната успя да тушира някак си напрежението и да изведе хората, но тези викове, крещене, обиди и закани бяха в рамките на няколко минути. Запазих самообладание и не съм отговорил по такъв начин и тъй като впоследствие имах други производства, продължих с тях, с цел да не карам страните да чакат. Приключих около 15:30 ч.

В залата имаше и журналисти, които отразяват този случай, защото беше интерес за тях. Имаше статии в определени медии, които бяха снимали включително и поведението на тези хора. С мен се свърза районният прокурор и заместника в случая, който ме попита какво ще правя, дали ще ги сигнализирам. Отговорих, че ще напиша сигнал, след което посетих изпълняващия функциите „председател“, на който обясних случая и попитах как желае да се процедира в тази ситуация, като аз ще подам сигнал.

Във времето, в което подготвих сигнала, получих и множество закани в социална мрежа, където имам профил, множество съобщения, включително и със закани с убийство, с обиди към мен като съдия и най-вече към съдебната система като

цяло. Това негативно отношение се допълни и от поведението на хората, които взеха тази вещ, защото те подадоха грешна информация, като казаха на своите последователи, че с вещта се случило нещо, което е под контрола на съда, а всъщност те самите я бяха взели. И така се ескалира едно изключително негативно поведение и напрежение. Голяма част от присъстващите в залата бяха жени, не съм очаквал, а и в моя 20-годишен стаж като съдия никога, бил съм и в много по-тежки случаи, не е имало подобен тип негативно, да не кажа обидно и пренебрежително отношение към съда. Бях обиждан в качеството си на съдия. Съдът беше обиждан като институция и тези хора ясно демонстрираха, че нямат никакво уважение към съда като институция със своето поведение.

След случая с мен се свързаха множество колеги, разговаряхме с тях. Обясних какво се е случило, обясних за новите закани, които получавам, те са всеобхватни и за семейството ми, и за това къде живея, че се търси начин да се реагира срещу мен негативно. Получих тяхна подкрепа. На следващия ден от съда излезе съобщение, че следва да се спазва редът в съдебната зала и впоследствие беше образувано досъдебно производство. Разговарях с различни колеги за случая. Впоследствие разбрах и тяхното желание за подкрепа. Разбрах и за това, че някои от колегите, които са членове на Съюза на съдиите също са били възмутени от това и те са предприели инициатива, с която са изпратили този сигнал до Вас, стартиращ тази процедура. Искам да им благодаря изключително много, защото това е единствената организация, която в случая застана зад мен от този момент. Във времето може би сме имали различия във вижданията си, но достоен за уважение е фактът, че те са принципи в тази си позиция.

и ме защитиха като съдия, за което благодаря и в оня момент имат един добър приятел и колега... (не се чува)

Това е накратко, което се случи. Не само аз съм възмутен, но и голяма част от колегите Съдебната палата, които ме питаха за всичко това и надявам се на подкрепа, защото виждаме, че във времето обществото търси начин да оправдае свои очаквания или несгоди и в случая съдът понякога понася едни негативни отношения, които по никакъв начин не заслужаваме.

Това е накратко от мен.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви! Колеги, въпроси към съдия Калибацев? Да, госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Калибацев, как преценявате качеството на съдебната охрана в Районен съд-Пловдив, ефективно ли изпълнява своите функции, навреме ли се намеси или пък обратното, дали е необходимо според Вас по-активни и адекватни действия? Изобщо как се охранява редът в палатата и редът в залата, защото в тази ситуация, която Вие описвате, очевидно съдът, съдията не би следвало да се намесва, а остава на позицията си сам? Благодаря!

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Точно преди да вляза в съдебното заседание двама души от охраната, които ми обясниха, че има посетители с куче, за което им казах, че така са извикани. Питаха ме за това има ли нужда от специално съдействие. Тъй като, ако присъстват в залата служители на охрана без конвоирани лица или други причини, които да поставят ситуация от необходимост от специална охрана, прецених, че може би ще се случи някое допълнително нагнетяване на ситуацията и помолих да останат отвън. В момента, в който напрежението ескалира, а аз не съм очаквал подобен тип поведение, защото основно бяха жени, когато

напрежението ескалира, те влязоха вътре. Питам със знак да подам сигнал към тях и да бъдат внимателни, за да не се получава излишно напрежение, защото със сигурност бихме били упрекнати в това, че в някаква степен показваме насилие или натиск върху определени хора. Балансирано успяха да потушат нещата и просто да изведат хората извън залата. След всичките тези емоции, които се случиха аз мога да кажа, че в случая нямам възражение към поведението на охраната, защото от друга страна, ако бяха присъствали повече служители на охраната, ако ескалира напрежение между тези жени и охранителите се беше получило, със сигурност впоследствие негативите за нас щяха да бъдат в пъти повече и за мен организацията на охраната в съда е на разумно ниво, съвсем нормално. Те успяха след това да изведат всички тези лица извън Съдебната палата. Това е.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам да изразя съпричастност към това, което е преживял съдя Калибацев и да го попитам: Вие сигурно слушахте обсъжданията по избора за това доколко нашата декларации са достатъчни като подкрепа и искате ли да споделите - дали бихте били достатъчно спокойни само от една декларация от наша страна, въпреки че досега многократно сме обсъждали, че Съдийската колегия няма реални механизми освен с декларации да защити колегите?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Механизмът на защита в случая, организиран от Съдийската колегия е чрез излагането на декларации, в които се гласува или не подкрепа в конкретни случаи или се намира начин, по който да се демонстрира на обществото начина, по който не се възприемат или се осъждат определени действия.

Би било добър вариант, ако имаме по-бърз механизъм, който да помага специално на ръководителите на съдилищата при такъв тип поведение да демонстрират ясно и категорично, че осъждат подобен тип посегателство. Понякога по-бързата и навременна реакция има по-голям ефект, отколкото малко по-закъсняла подкрепа, която не казвам, че не е добра. Напротив, много е важно, че нашият върховен орган се запознава с този дори наглед дребен проблем и изразява своето становище в подкрепа на съдиите, но ако имаме възможност и успяваме по навреме с малко по-твърди изказвания и да кажем твърди оценки на негативно отношение към подобен тип поведение да го направим, може би самото общество ще реагира малко по-критично към такова поведение и ще го осъжда, а не да изчакаме времето да отmine. Може би това е единственият ми съвет и препоръка, да.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Във връзка с въпроса, който зададе колегата Марчева, и позицията, която изрази съдия Калибацев, аз искам да кажа, че когато приехме нашите стандарти за независимост, ние обърнахме внимание точно на това обстоятелство - при такива кризисни ситуации именно административният ръководител е този, който след като се запознае с фактите, след като има най-ясна представа за случилото се, следва да реагира по съответния начин и да информира обществото за причините, поради които се е стигнало до тази криза и разбира се, да защити независимостта на съдията. Посочили сме в цитираните стандарти, че Съдийската колегия, доколкото не може да реагира при всеки един случай още повече, както е в този казус, медийните публикации са в местни електронни медии, те стигнаха при нас в много по-късен момент и аз между другото, се запознах с тях след като бяхме сезирани от Съюза на съдиите. Така че

Съдийската колегия, когато приемахме стандартите, взехме решение да се намесва в изключителни ситуации, при системност, при ескалиране на напрежението, при по-масирана негативна кампания за груби нарушения и засягане на фундаментални принципи, правомощия, при политическо вмешателство. При всички останали случаи, разбира се, могат както съдиите от съответния съд, така и административните ръководители, професионалните организации да застанат зад колегата, така че той да се почувства, че има професионалната подкрепа и че в тази ситуация не е сам. Така че ние винаги сме реагирали, когато сме сезирани и затова и в нашия механизъм, който прие Съдийската колегия, сме предоставили тази възможност на широк кръг от субекти, които могат да ни сезират, освен от засегнатите магистрати, на професионалните организации, на общите събрания, на административните ръководители и по мое мнение сме реагирали почти винаги в защита на колегите, но наистина понякога до нас достига в по-късен момент тази информация и затова се оказва, че са несвоевременни реакциите, които обективираме чрез институционалната ни подкрепа.

Само това исках да кажа, че наистина трябва и колегите да са по-активни в такива случаи, и да ни информират своевременно, за да можем да се запознаем с конкретиката на всеки един случай и казус.

Това само исках да поясня. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси към съдия Калибацев?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз само накратко искам да припомня и да добавя, че в т.нар. Механизъм за реакция при накръняване

независимостта или оказване на натиск върху съдиите като способ на реакция не са предвидени единствено декларации и аз не мога да разбера защо да не възложим в такива случаи този механизъм като текст да се качва към съответната точка. Защото, ако беше качен Механизмът, нямаше аз да преразказвам и щяхте да видите, че всъщност, ако натискът или действията, които накърняват независимостта на съдебната власт или на конкретни съдии, са предизвикани от държавни органи или други организации, Съдийската колегия има правомощията да отправя запитвания до тях, препоръки по отношение на тяхното поведение, ако мога така да се изразя, включително и да изисква при установяване на действия, които могат да се характеризират като накърняване независимостта на съдията или упражняване на натиск върху него, да ги преустановят. Освен това административните ръководители съгласно специалната глава, посветена на тях в Кодекса за етично поведение на българските съдии, действително имат и такива освен възможности и задължения за реакция при едни такива случаи. И ще помоля в чисто практически аспект, действително, защото случаите, които изискват приложението на механизма зачестиха, нека да се качва текста на самия механизъм.

Така че в случая освен декларация от наша страна дали считате, че нещо друго бихме могли да предприемем и да направим? Може да го артикулирате и да го предложите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, Вие към съдия Калибацев ли се обръщате в момента или го предлагате Вашия въпрос е основа за дискусия?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Към него е въпросът ми – евентуално, ако той счита, че бихме могли да се обърнем към определени организации или държавни структури, просто да ги обозначи по

някакъв начин, защото аз в случая не мога да се ориентирам, честно казано, т.е. освен декларация или подкрепа, която предполагам, че ще бъде приета, виждам, че е подготвен текстът, да направим и нещо повече.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Един момент. Аз, колеги, бих искала да оглася постъпилото към тази точка писмо от Районна прокуратура, гр.Пловдив, от 20.03.2025 г. във връзка с конкретния случай, от което писмо се установява, че Районна прокуратура-Пловдив е запозната с фактите и обстоятелствата, относими към случая с възникналия конфликт по време на откритото съдебно заседание по административно наказателно дело № 345/25 г., по описа на Пловдивския районен съд, VI наказателен състав, проведено на 12.03.2025 г. Районна прокуратура-Пловдив разполага с приложени към сигнала копия на документи от административно-наказателното дело, включително и флаш памет, на която са качени файлове - видеозаписи от случката в съдебната зала. Въз основа на тези документи е била образувана прокурорска преписка № 3109/25 г. по описа на РП-Пловдив. След запознаване с материалите по делото прокурорът е счел, че са налице предпоставки за образуване на досъдебно производство, поради което с постановление от 13.03.2025 г. такова е било образувано за престъпления по чл. 325 ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20 ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Делото е възложено за разследване на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР – Пловдив под № 45/25 г. по описа на отдела. Към настоящия момент делото се намира в активна фаза на разследване, като в качеството на обвиняеми са привлечени 6 лица за престъпленията, които Ви цитирах, с наложена мярка за неотклонение „Подписка“.

От справката на Районната прокуратура също така се установява, че председателят на VI наказателен състав – съдия Калибацев, е уведомен от разследващите по делото, че на разследващите е предадено от обвиняемия Димитров кучето, което е станало повод за конфликта, като от своя страна съдия Калибацев е разпоредил с кучето да се предаде на „Зооветеринарен комплекс“ към Община Пловдив.

Така че, колеги, в конкретния случай видно от справката са взети мерки и от страна на Районна прокуратура-Пловдив.

Други въпроси имаме ли към съдия Калибацев? Нямаме.

Благодаря Ви! Вие може да останете, колега Калибацев, за изслушване с Ваше участие във връзка със случая, в който се е осъществил натиск спрямо Вас.

Колеги са подготвили... (Прекъсната.)

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Госпожо Керелска, говорете на микрофона.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявайте! Вие може да слезете в залата, защото сте в сградата на Съвета.

Чета други възможности, които се предоставят от механизма - освен оповестяване на официална позиция на Съдийската колегия по случая може да се организира изявление или брифинг, и/или пресконференция на говорителя на Съдийската колегия или определен член на колегията при получаване на сигнала и след извършване на проверката; организиране на интервю или участие по телевизионно или радиопредаване на засегнатия съдия; говорителя на Съдийската колегия, член на Съдийската колегия, представители на академичната общност и професионалните сдружения.

И понеже Вие казахте, че в много медии изтекла информация, която според Вас не е точна, по-скоро и на моменти е набедяване да го наречем, имате ли желание, ние бихме могли да предприемем нещо да се организира такова интервю с Вас и с представител, говорител на Съдийската колегия?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Благодаря за предложението. Има две неща, които са важни. На първо място, има висящо дело пред мен, за което в крайна сметка аз трябва да положа усилия да го реша и да не давам повод за отвод или за някаква форма на предубеденост. От друга страна, фактът, че съм пред Вас и това, че Вие сте се събрали и желаете да излезете със становище, декларация, в която да осъдите един подобен случай, е изключително достатъчно сериозна подкрепа, за която аз мога единствено и само да Ви благодаря. Считам, че и този вид реакция на Съдийската колегия е важен знак за цялото общество, че такива поведения не се толерират, напротив, те се осъждат. И фактът, че съм тук, че накратко изясних нещата и това, че има досъдебно производство смятам, че е абсолютно разумен подход за приключване на този случай, т.е. даваме знак на обществото, че това, което се е случило, по никакъв начин не се толерира.

Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Според мен в конкретния случай с оглед това, което се е случило в съдебна зала по течащия съдебен процес, конкретно в позицията, която ние ще изложим трябва да засилите малко съдържанието на позицията по отношение на лицата, извършили това действие, имащи това поведение в една съдебна зала. Тук в тази част е недопустимо и тук още малко може да се подсили, да се знае, че действително се приема сериозно това нещо, по-категоричен тон - точно така, да се

засили малко позицията да кажем... (Прекъснат.) Аз не знам какво повече да кажем. Господин Калибацев изложи позицията си, каза, каквото имаше да каже, оттук насетне вече ние трябва да кажем.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз няколко думи искам да кажа във връзка с предмета на настоящата точка по Механизма за реакция на Съдийската колегия в случай на засягане на независимостта на съда и съдиите и опит за оказване на натиск върху тях.

По мое мнение безспорно е установено, че в рамките на съдопроизводствена дейност при разглеждане на административно дело № 345/2025 г. на 13 март с.г. по отношение на съдия Калибацев са отправени обидни квалификации, закани, заплахи, правени са внушения, основаващи се на невярна информация за корупционни практики, за некомпетентност, за липса на професионализъм при разглеждане на делото и ние сме длъжни като Съдийска колегия да изразим институционална подкрепа за съдията и, разбира се, категорично да оповестим нашата критична позиция, че подобни случаи, при които не се зачитат разпорежданията на съда, нарушава се редът в съдебната зала и се демонстрира явно неуважение към институцията са недопустими в една правова държава.

Искам само да кажа, че в нашите стандарти за независимост подобни прояви ние сме очертали като форма на засягане на независимостта на съда и съдиите от страни и участници в съдопроизводството, и от представители на гражданското общество, като, разбира се, сме изразили нашето отношение на непримиримост към подобни прояви. Всички знаем, че независимостта е основна ценност на съдебната власт, предпоставка за справедлив процес и за върховенство на правото,

поради което и тъй като тя позволява на съдиите да правораздават безпристрастно при решаването на делата и при вземането на важни решения, с които се охраняват правата и свободите на гражданите, ние следва да съблюдаваме и да отстояваме тази независимост.

Така че, колеги, на мен ми се струва, че казусът е безспорен и ние следва въз основа на предоставените ни права и задължения от Механизма, да изразим подкрепа на колегата Калибацев.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други становища? Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Общата позиция на нетърпимост към подобни прояви, каквато се е случила по повод разглеждането на въпросното административно дело в Пловдивския районен съд изискват солидарността, солидарната подкрепа за недопустимост на подобни прояви от страна на Висшия съдебен съвет, професионалната организация и колектива на съответния съд, където се е случило това събитие. Само солидарният, единният подход би убедил обществеността, че действително посягането върху независимостта на съдебната власт е посягане върху правовия ред, върху законността, върху демократичните ценности, които всъщност са фундаментът за правораздаването в една правова държава. Така че солидарността и единната позиция - това за мен е много важно, а това се постига в момента, за което благодаря на колегите, които са подкрепили колегата Калибацев като професионална организация.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Като се присъединявам към това, което тук вече колегите изказаха, бих искала да поздравя господин

Калибацев, съдия Калибацев за хладнокръвието, което е проявил по време на самия инцидент, както и за професионалното отношение към приключване на конкретния казус и към ситуацията впоследствие включително изразено пред нас към настоящия момент.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, аз се солидаризирам с всичко изложено дотук. Убедено считам, че дължим на колегата Калибацев институционална подкрепа и се присъединявам към оценката, изказана от г-жа Дишева, за демонстрираното професионално поведение по време на разглеждане на делото.

Позволете ми да оглася един предварително подготвен проект на позиция на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. Нямаме нищо против, нали?

„Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет изразява институционална подкрепа към Иван Калибацев - съдия в Районен съд - Пловдив, във връзка с оказан натиск спрямо него по случая, възникнал при и след провеждането, на 12.03.2025 г., на открито съдебно заседание по административно дело, образувано по жалба срещу наказателно постановление за нарушение по чл. 7, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на животните.

Призоваваме гражданите, участващи в съдебни спорове, както и присъстващи в открити съдебни заседания, да спазват правилата за поведение в съдебните сгради и в съдебните зали.

Недопустими са всякакви действия, изразяващи се в реч на омраза, обиди, заплахи и агресия срещу съдия или съдебен състав, защото представляват опит за натиск и застрашават съдийската независимост.

Всички лица в съдебната зала са длъжни да спазват установения ред и разпорежданията на председателя на съдебния състав като израз на уважение към върховенството на закона, към институцията и присъстващите.

Противопоставяме се на всеки опит за дискредитиране на магистрати и на призивите за саморазправа, които поставят в сериозен риск процеса на правораздаване."

Колеги, с оглед заявеното от г-н Магдалинчев и госпожа Марчева бих Ви предложила да добавим към текста на позицията и още един абзац, който всъщност според мен по силен начин изразява отношението на всички нас, а и на колегите от Съюза на съдиите становище, залегнало в техния сигнал.

Предлагам Ви в самостоятелен абзац да добавим изявлението в следния смисъл:

„Солидаризираме се с острата критична позиция на Съюза на съдиите в България срещу всички форми на заплахи, сплашване и дискредитиране на съдиите, независимо от техния източник и проявени форми, които са разрушителни както за отделните съдии, така и за независимостта на правосъдието. Накърняването на съдийската независимост поставя в риск индивидуалните права на всички, които търсят или очакват правосъдие, защото ще бъдат поставени в опасност да не получат безпристрастно решение на спора, а решение, съобразено с външни фактори, които биха могли да въздействат върху убеждението на съдията."

Моето предложение е този израз да бъде поставен като финал на нашето изложение. Където се повтарят отделни думи, ако позволите, да бъдат редактирани без нарочно решение на Съдийската колегия.

Други предложения, други искания? Не виждам.

Да пристъпим към гласуване на позицията на Съдийската колегия, допълнена с абзаца, който Ви цитирах от сигнала на Съюза на съдиите.

Който е „за“, моля да обозначи вота си.

9 гласа „за“. Единодушно.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

3. ОТНОСНО: Сигнал от Съюза на съдиите в България, вх. рег. № ВСС-6289/18.03.2025 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА позиция на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за институционална подкрепа към съдия Иван Калибацев – съдия в Районен съд-Пловдив, по повод сигнал от Съюза на съдиите в България, вх. рег. № ВСС-6289/18.03.2025 г., във връзка с оказан натиск спрямо него по случая, възникнал при и след провеждането, на 12.03.2025 г., на открито съдебно заседание по административно дело, образувано по жалба срещу наказателно постановление за нарушение по чл. 7, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на животните.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Това е нашата позиция, съдия Калибацев.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Благодаря Ви! Благодаря за подкрепата, за това, че отстояхте независимостта на съдиите. Това беше изключително важно за мен. Много благодаря!

(Иван Калибацев напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Обявявам 15 минути почивка.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме заседанието след почивката.

Преминаваме към точка 4 при закрити камери. Госпожо Пашкунова, заповядайте!

Изключваме се.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: При закрити врати Съдийската колегия разглежда т. 4 от дневния ред – дисциплинарно дело № 16/2024 г. по описа на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, като реши единодушно с 9 гласа „за“:

Първо. На основание чл. 310, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ЗСВ, прекратява производството по образуваното дисциплинарно дело в частта относно допуснато от съдия Румяна Запрянова бездействие по 16 броя граждански дела, подробно изброени в мотивите и в диспозитива на решението, поради изтичане на повече от 6 месеца от откриване на нарушението.

Второ. На основание чл. 310, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ЗСВ, прекратява производството по дисциплинарното дело в частта относно допуснато от съдия Румяна Запрянова бездействие за периода от датата на изтичане на срока по чл. 235, ал. 5 от ГПК за

постановяване на съдебно решение до 30.04.2023 г. включително, по 33 броя граждански дела по описа на Софийския районен съд поради изтичане на повече от 6 месеца от откриване на нарушението.

Трето. Не налага дисциплинарно наказание по отношение на съдия Румяна Запрянова от Софийски районен съд по предложение с рег. индекс № ВСС-5677/29.03.2024 г., направено от административния ръководител на Софийския районен съд, в останалата част на предложението, по която производството е допустимо.

Преминаваме към точките на Комисията по атестирането и конкурсите.

Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 5, уважаеми колеги, е свързана с изслушването на Светослав Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград, във връзка с подадено възражение срещу изготвената му комплексна оценка за атестиране за придобиване на статут на несменяемост.

Колегата Иванов, както казах, от Районен съд-Ботевград, е атестиран за несменяемост с период на атестация м. юли 2019 г. до м. юли 2024 г., с реално отработено време 4 години и 6 месеца. Той първо е бил младши съдия в Окръжен съд Велико Търново, след това 2 години и 10 месеца – съдия в Районен съд-Свищов. Това е за атестационния период.

В комплексната оценка Помощната атестационна комисия е предложила оценка „много добра“, с цифрово изражение – 98 точки, като комисията е намалила оценката по четвъртия специфичен критерий – така наречения „статистически критерий“, като е определила за Иванов 3 (три) точки по този критерий. По

всички останали показатели оценката на Иванов е била с максималния брой точки.

За статистиката – разгледал е 782 граждански дела; изготвил е 762 акта – всичките в месечен срок. От инстанционния контрол са обжалвани 31 броя или 8.13% от подлежащите на обжалване, всички са върнати. Потвърдени са 11 – 35%; отменени 10 – 32% от върнатите; изменено – 1.

През същия период е разгледал 268 наказателни дела; свършил е 261; актовете му са 261, всичките са изготвени в срок до един месец, без един, който е бил изготвен в срок до 3 месеца.

Обжалвани са 30 дела, което представлява 25.4% от обжалваните. Върнати са от инстанционен контрол 29; потвърдени – 17 или 58%; отменени 11 – 37.9% от върнатите.

По тази статистика с такъв голям процент за отменяемост на обжалваните актове – над 30%, Помощната комисия е преценила, че следва да му определи 98 точки.

При разглеждане на формуляра Комисията по атестирането и конкурсите направи следните изводи:

На първо място. Отменените граждански дела – 3 от тях са поради нарушение на процесуалния закон, където е допуснато да бъдат събирани доказателства пред въззивния съд, без да са били наведени оплаквания във въззивната жалба за съществени нарушения при събиране на доказателствата. Направена е неправилна правна квалификация, довела до неправилно разпределение на доказателствената тежест, непълнота на доказателствата и неизясняване на правния спор. Това по 3 акта.

Останалите 4 акта са отменени поради нарушение на материалния закон – едно от тях поради недоказана причинно-следствена връзка между поведението на работника и настъпилия

вредоносен резултат; неправилно приложен общ закон вместо специален; недоказан акт за домашно насилие. Отделно има случаи, в които ищецът не е бил правно легитимиран да иска разваляне на договор за аренда и не е бил страна по него – въпреки това съдът се е произнесъл с решение; има отменено определение за допуснато обезпечение при наличието на липса на обезпечителна нужда. Едно решение е отменено поради достигане до различни изводи въз основа на събрания доказателствен материал от горната инстанция.

По отношение на наказателните дела, 11-те броя наказателни дела, е констатирано, че по 6 от тях са отменени актове поради неправилно приложение на чл. 28 от ЗАНН, т.е. обществената опасност. По едно решение по реда на чл. 78а от НК Районният съд е счел, че се касае за малозначителен случай и го е оправдал на основание чл. 9, ал. 2 от НК, което е било отменено като неправилно; три определения за прекратяване на наказателното производство в досъдебната фаза по чл. 243 са били също отменени поради неправилно приложение на материалния закон, и едно определение по чл. 306 – неправилно групиране на наказанията на осъдените, са актовете, които са отменени.

Поради допуснати съществени процесуални нарушения са били отменени 5 акта: една присъда по НЧХД, където въобще не е направена квалификация на престъплението от съдията, въпреки това е разгледал наказателното производство и е постановил съдебен акт. Другото, което е върнато – НАХД по реда на чл. 78а, е върнато поради допуснати съществени нарушения – не е призована надлежна страна.

Комисията, констатирайки тези нередовности в работата на съдия Иванов, е преценила, че следва да намали оценката му и

по първия общ критерий „Правни познания и умения за прилагането на закона“ и е определила крайна оценка от 97 точки на Светослав Иванов. Срещу тази оценка е получено и въпросното възражение, което разглеждаме днес, като Комисията по атестирането и конкурсите счита, че не следва да се уважи възражението на колегата. Той е приложил към възражението си и множество съдебни актове на Окръжен съд Велико Търново, чрез които обосновава разнородна съдебна практика на Окръжния съд. Преглеждайки тези приложени документи, Комисията по атестирането и конкурсите констатира, че действително има такава противоположна практика, но само по две дела, и счита, че дори с тях отменените 21 да се намалят на 19, пак процентът на отмяна на актовете остава по-висок от 30%, а именно – 31.66%. По тази причина, следвайки собствената си практика, Комисията по атестирането и конкурсите предлага да се остави без уважение възражението на Светослав Иванов, да се проведе атестиране за придобиване на статут на несменяемост, да приемем оценка „много добра“, в цифрово изражение – 97 точки, и Светослав Иванов да придобие статут на несменяемост.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания, колеги, ще има ли? Няма. Имаме кворум. Гласуваме предложения проект за решение, огласен от г-н Кояджиков, с промяната на диспозитив първи.

Който е „за“, моля да гласува!

9 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Изслушване на Светослав Иванов Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград, във връзка с подадено

възражение срещу изготвена комплексна оценка от атестиране за придобиване статут на несменяемост (**Уведомен, не се явява за изслушване**)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на Светослав Иванов Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград, срещу изготвена комплексна оценка от атестиране за придобиване статут на несменяемост.

5.2. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране за придобиване статут на несменяемост на Светослав Иванов Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград.

5.3. ПРИЕМА, на основание чл. 205, ал. 4, т. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ – 97 (деветдесет и седем) точки, на Светослав Иванов Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград.

5.4. Светослав Иванов Иванов – съдия в Районен съд-Ботевград, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 6, уважаеми колеги, е отложена от предходното заседание на Съдийската колегия. Това е предложение на председателя на Районен съд-Плевен за прекратяване на командироването по две заповеди - една в Окръжен съд-Плевен, друга - в Районен съд-Кнежа.

При предходното гледане на делото Съдийската колегия поиска данни, поиска да се направи справка за натовареността на

Окръжен съд-Плевен за периода 2023-2024 г., натовареността на Районен съд-Плевен за същия период, както и натовареността на Районен съд-Кнежа.

Аз мога да изразя собствено становище. Данните са в справки под първо, второ и трето тире.

Уважаеми колеги, от момента на командироването... (Не довършва.) По отношение на Районен съд-Кнежа мисля, че там не би следвало да има някакъв спор за основателността на искането. Там се касае за изключително високо натоварен съд, в който правораздава един единствен съдия. Ако бъде прекратено командироването на командирвания съдия от районен съд, който е от Плевен в Кнежа, това би довело до изключително тежко натоварване на единствения магистрат, който работи там, заради това аз смятам за ненужно да коментираме цифрите, които са в справките за първо и второ полугодие на 2024 г. и 2023 г.

По отношение на окръжен съд и командироването, изразявам пак личното си становище. По отношение командироването на съдията от районния съд в окръжния съд.

Уважаеми колеги, видно от справките като цяло натовареността между първото полугодие и второто полугодие в окръжния съд е незначително намаляването. Касае се за граждански дела, защото колегата е съдия, който е командирован в гражданското отделение на окръжния съд. Там, на първо място, броят на делата, които са се разглеждали, от 594 намаляват на 545, но това, което е 8%, също така има в табличката, както виждате, където е със зелено е увеличение на делата, където е с червено е намаление на делата. Намаляването е в такъв процент, което, според мен, не представлява ново обстоятелство, което да доведе до промяна на съществуващото правно положение и до отмяна

респективно на заповедта, с която е командирован колегата в окръжния съд.

Като видим справката за натовареността на районния съд, колеги, там ситуацията е идентична. Касае се за увеличение с по едно дело на човек на месец в районния съд в първото и след второто полугодие - 7,6 дела, с проценти са се увеличили делата в районния съд, в гражданското му отделение. Тоест, моето лично становище е, че в конкретния случай не са налице нови обстоятелства, които да доведат до незаконосъобразност на двете командирования, но всеки си има мнение и следва да вземем някакво решение, въз основа на тази получена статистика. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания?

Правилно ли Ви разбрах, господин Кояджиков, че предлагате по втория диспозитив да се остави без уважение?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така! Моето предложение е „без уважение“ искането на председателя на Районен съд-Плевен за прекратяване командироването на двамата магистрати - този в окръжния съд, и в Кнежа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз ще подкрепя предложението на КАК, така както е направено съгласно решение на комисията от 3 февруари 2025 г. по съображенията, които са докладвани на заседанието на Съдийската колегия на 11 февруари. Ще Ви спестя повторението. Статистическите данни и анализът за съдиите, които работят, начинът, по който се е променило състоянието в двата органа на съдебна власт - Районен съд-Плевен и Окръжен съд-Плевен са изложени. Аз ги докладвах. Има ги в

материалите, които са приложени по т. 6 от дневния ред, и са озаглавени така „Материали, разгледани на заседанието“, това е по-долната част на дългия списък от приложени документи, „Материали, разгледани на заседанието на 11 февруари“, така че можете да подложите на отделно гласуване и диспозитивите.

Аз ще подкрепя предложението на КАК, което на практика е за прекратяване на командироването на Христо Стефанов Томов - съдия в Районен съд-Плевен, в Окръжен съд-Плевен, по искането на председателя на районния съд, поради възникнала необходимост от кадрово обезпечаване на работата на органа на съдебна власт, от който съдията е командирован. И в тази връзка е и третият диспозитив, с който възлагаме на съдията да изготви актовете по обявените за решаване дела.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други становища? Няма.

Гласуваме първия диспозитив по отношение командироването на съдия Симеон Илианов Светославов от Районен съд-Плевен в Районен съд-Кнежа. Предложението е да се остави без уважение.

Който е „за“ – всички... (Реплики на изключени микрофони.)

По първия диспозитив всички сме „за“, нали, колеги?

„Против“ – няма.

(Решението в цялост е дадено по-долу.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме втория диспозитив – предложението на КАК за прекратяване командироването на съдията Христо Стефанов Томов от Районен съд-Плевен в Окръжен съд-Плевен. Предложението на КАК гласуваме.

Който е „за“ прекратяване - 7 гласа „за“, „против“ - 3 гласа.

(Решението в цялост е дадено по-долу.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И последният диспозитив: който е „за“ - всички, „против“ - няма. (Реплики на изключени микрофони.)

Колеги, аз 10 колеги преброих с вдигнати ръце.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител – председател на Районен съд-Плевен за прекратяване на командироване *(отложена с решение по Протокол № 6/11.02.2025 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението от административния ръководител - председател на Районен съд-Плевен за прекратяване командироването на съдия Симеон Илианов Светославов от Районен съд-Плевен в Районен съд-Кнежа.

6.2. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 18 от ЗСВ, командироването на Христо Стефанов Томов – съдия в Районен съд-Плевен, в Окръжен съд-Плевен, извършено със Заповед № 243/16.05.2024 г. на административния ръководител – председател на Апелативен съд-Велико Търново, поради възникнала необходимост за кадрово обезпечаване на работата на органа на съдебната власт, от който съдията е командирован.

6.2.1. ВЪЗЛАГА на съдия Христо Стефанов Томов да изготви съдебните актове по обявените за решаване с негово участие дела.

6.3. Решенията може да се обжалват пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването им.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По-нататък.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка, колеги, е във връзка с получени множество отводи от избраните в конкурсната комисия за изпита на младшите съдии по гражданско право и процес и наказателно право и процес, след завършване на обучението в Националния институт на правосъдието, и с оглед кончината на съдията Костадинка Костадинова от Софийски градски съд, КАК предлага следния проект за решение:

1. Изменя решение по Протокол № 11 от 18.03.2025 г., т. 19, за одобряване поименен списък на наказателните съдии от апелативните и окръжните съдилища, отговарящи на условията на чл. 258, ал. 3, изречение второ от ЗСВ и чл. 4, изречение второ и чл. 8, ал. 1 от Правилата за организацията и реда за провеждане на изпитите на кандидатите за младши съдии, младши прокурори и младши следователи в края на обучението им в Националния институт на правосъдието, като изключи Костадинка Симеонова Костадинова, поради настъпила смърт.

2. Определя Атанас Димов Атанасов – съдия в Окръжен съд-Стара Загора, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Фаня

Теофилова Рабчева-Калчишкова – съдия в Окръжен съд-Пловдив, поради постъпил отвод.

3. Определя чрез жребий редовен член, граждански съдия в апелативен/окръжен съд на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Анна Великова Александрова – съдия в Окръжен съд-Добрич, поради постъпил отвод.

4. Определя чрез жребий резервен член – граждански съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес, на мястото на Петранка Прахова – съдия в Окръжен съд-Смолян, поради постъпил отвод.

5. Определя чрез жребий резервен член - граждански съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес, на мястото на Атанас Димов Атанасов - съдия в Окръжен съд-Стара Загора.

6. Определя чрез жребий редовен член, наказателен съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Даниела Петрова Костова - съдия в Апелативен съд-Варна, поради постъпил отвод.

7. Определя чрез жребий за редовен член, наказателен съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Даниела Колева Николова - съдия в Окръжен съд-Хасково, поради постъпил отвод.

8. Определя редовен член, наказателен съдия в апелативен/окръжен съд на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Трайчо Георгиев Атанасов - съдия в Окръжен съд-Варна, поради постъпил отвод.

9. Определя чрез жребий един резервен член, наказателен съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Татяна Валентинова Грозданова-Чакърва - съдия в Апелативен съд-София, поради постъпил отвод.

10. Определя чрез жребий резервен член, наказателен съдия в апелативен/окръжен съд на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Владимир Добрев Стоянов - съдия в Окръжен съд-Видин, поради постъпил отвод.

Само искам да Ви информирам, че настоящият проект за решение е малко по-различен от този, приет вчера на заседанието на комисията, тъй като междувременно постъпиха още два отвода – на Владимир Стоянов и Петранка Прахова, тоест трябва да определим мисля, че са осем или девет души чрез жребий. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: От 7.3 ли започваме, колега Кояджиков?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, жребият е от 7.3 до 7.10.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Първо, по гражданско право и процес на мястото на Анна Александрова.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Олга Керелска, която обявява резултата: Пламен Александров Александров – Окръжен съд-Кърджали, Галина Петкова Магардичиян – Окръжен съд-Русе, Светла Тодорова Станимирова – Окръжен съд-Монтана, полк. Цанко Танев Грозев – Военен съд-София, Венелин Бориславов Иванов –

Апелативен съд-София, полк. Величка Захариева Иванова-Влашева – Военен съд-Пловдив, Силвия Борисова Русева – Софийски градски съд, Милена Борисова Бухчева-Пейчева – Окръжен съд-Русе.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, това са. Записахме изтеглените имена. Гласуваме, колеги.

„За“ - 10 гласа, приема се.

(след изтегляния жребий и проведеното гласуване с вдигане на ръка)

7. ОТНОСНО: Проект на решение по заявления за отвод от членове на изпитните комисии за младши съдии в края на обучението им в Националния институт на правосъдието

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

7.1. ИЗМЕНЯ решението си по Протокол № 11/18.03.2025 г., т. 19, за одобряване поименен списък на наказателните съдии от апелативните и окръжните съдилища, отговарящи на условията на чл. 258, ал. 3, изр. 2-ро от ЗСВ и чл. 4, изр. 2-ро и чл. 8, ал. 1 от Правилата за организацията и реда за провеждане на изпитите на кандидатите за младши съдии, младши прокурори и младши следователи в края на обучението в Националния институт на правосъдието, като изключи Костадинка Симеонова Костадинова, поради настъпила смърт.

7.2. ОПРЕДЕЛЯ Атанас Димов Атанасов – съдия в Окръжен съд-Стара Загора, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Фаня

Теофилова Рабчева-Калчишкова – съдия в Окръжен съд-Пловдив, поради постъпил отвод.

7.3. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Пламен Александров Александров – заместник на административния ръководител – заместник-председател на Окръжен съд-Кърджали, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Анна Великова Александрова – съдия в Окръжен съд-Добрич, поради постъпил отвод.

7.4. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Галина Петкова Магардичиян – съдия в Окръжен съд-Русе, за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Петранка Райчева Прахова – съдия в Окръжен съд-Смолян, поради постъпил отвод.

7.5. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Светла Тодорова Станимирова - съдия в Окръжен съд-Монтана, за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес на мястото на Атанас Димов Атанасов - съдия в Окръжен съд-Стара Загора.

7.6. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий полк. Цанко Танев Грозев – съдия във Военен съд-София, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Даниела Петрова Костова – съдия в Апелативен съд-Варна, поради постъпил отвод.

7.7. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Венелин Бориславов Иванов – съдия в Апелативен съд-София, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Даниела Колева Николова – съдия в Окръжен съд-Хасково, поради постъпил отвод.

7.8. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий полк. Величка Захариева Иванова-Влашева – съдия във Военен съд-Пловдив, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Трайчо Георгиев Атанасов – съдия в Окръжен съд-Варна, поради постъпил отвод.

7.9. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Силвия Борисова Русева – съдия в Софийския градски съд, за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Татяна Валентинова Грозданова-Чакърова – съдия в Апелативен съд-София, поради постъпил отвод.

7.10. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Милена Борисова Бухчева-Пейчева – съдия в Окръжен съд-Русе, за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес на мястото на Владимир Добрев Стоянов – съдия в Окръжен съд-Видин, поради постъпил отвод.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Следващата точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 8, уважаеми колеги, е по повод подадено заявление от Йордан Стоянов Ангелов – прокурор в Районна прокуратура-Велико Търново, с което отказва участие в конкурс за повишаване в окръжните съдилища – наказателно отделение.

КАК предлага проект за решение със следния текст:

Прекратява, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г., по отношение на Йордан Ангелов – прокурор в Районна прокуратура-Велико Търново, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ в окръжните съдилища - наказателно отделение, по обявения конкурс с решение на

Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 45 от 03.12.2024 г., изм. и доп. с Протокол № 46 от 10.12.2024 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 2 от 07.01.2025 г., поради постъпил отказ от участие.

2. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

3. Да се уведоми конкурсната комисия по конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ в окръжните съдилища. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме, колеги.

Всички са „за“, приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

8. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление от Йордан Стоянов Ангелов – прокурор в Районна прокуратура-Велико Търново, за отказ от участие в конкурс за повишаване в окръжните съдилища - наказателно отделение

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1/09.02.2017 г., по отношение на Йордан Стоянов Ангелов – прокурор в Районна прокуратура-Велико Търново, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ в окръжните съдилища - наказателно отделение, по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 45/03.12.2024 г., изм. и доп. с Протокол № 46/10.12.2024 г. (обн. ДВ, бр. 2/07.01.2025 г.), поради постъпил отказ от участие в конкурса.

8.2. Решението по т. 8.1 може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

8.3. Да се уведоми конкурсната комисия по конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ в окръжните съдилища – наказателно отделение, за решението по т. 8.1.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По т. 9, Мариета Неделчева – национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела на Република България, ни информира за провеждане на Годишна среща на Мрежата на 25.04.2025 г., петък, от 10.00 ч., присъствено в сградата на ВСС и онлайн. Моли Съдийската колегия да одобри провеждането на тази среща и да определи за участие в срещата моя милост – Драгомир Кояджиков, като член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Това е по предложение на комисията от вчера. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме - 10 гласа „за“, приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

9. ОТНОСНО: Проект на решение по предложение от Мариета Неделчева - национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела на Република България (НСММСНД), за провеждане на Годишна среща на НСММСНД – на 25.04.2025 г., петък, от 10.00 ч., присъствено в сградата на ВСС и онлайн

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

9.1. ОДОБРЯВА провеждането на Годишната среща на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България (НСММСНД) да се проведе на 25.04.2024 г., петък, от 10.00 ч., присъствено в сградата на ВСС и онлайн.

9.2. ОПРЕДЕЛЯ за участие в срещата по т. 9.1 Драгомир Кояджиков – член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 10, колеги, е пак отложена от предходното заседание на Съдийската колегия. Тя е във връзка с едно запитване на конкурсната комисия относно атестирането на участник в конкурса за преместване в наказателните отделения на окръжните съдилища.

Касае се за съдия от Окръжен съд-Разград Теодора Нейчева, чиято процедура за атестиране беше прекратена, тъй като в 5-годишния период, предхождащ обявяването на конкурса, съдията Нейчева няма отработени две години реално на длъжността „съдия“. И по повод на това запитване комисията предложи друг проект за решение за определяне на друг конкурс, но Съдийската колегия поиска справка за идентични случаи какви решения са били вземани.

На Вашето внимание е справката. Участници в конкурса с определен период на атестиране, който не е съвпадал с 5-годишния период са Димана Йосифова, Камен Иванов, Даниела Костова, Евгени Стоянов и Иво Въртев, към настоящия момент. За всичките е

бил определен различен период. Тъй като Димана Йосифова е била инспектор в Инспектората, Камен Иванов и Даниела Костова - членове на Висшия съдебен съвет, Евгени Стоянов - заместник-министър, а пък Иво Въртев е командирован в международна институция. Тогава с решение на Съдийската колегия е бил определен друг период на атестиране.

Идентична е ситуацията и в няколко случая - три случая всъщност, където са променяни атестационния период, в случаите за атестиране за придобиване статут за несменяемост, тъй като в тези случаи колегите са били в продължителен отпуск за раждане и отглеждане на дете, но те са в справката, на Вашето внимание.

Не знам, аз не можах да разбера целта на справката, но предложението на комисията е да се определи друг период на атестиране, който да бъде от 23 февруари 2017 г., когато е в сила тази наредба, по която се атестират сега съдиите, до 23 февруари 2022 г. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания има ли, колеги? (Реплики на изключени микрофони.) Желаете ли да вземете отношение? Не.

Гласуваме тогава предложения проект за решение.

Всички са „за“, приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

10. ОТНОСНО: Запитване от конкурсната комисия по конкурса за преместване в окръжните съдилища – наказателно отделение, във връзка с атестация на участник в конкурса

(отложена с решение по Протокол № 11/18.03.2025 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА, че Теодора Матева Нейчева – съдия в Окръжен съд-Разград, ще участва в конкурса за преместване в окръжните съдилища - наказателно отделение, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 39/22.10.2024 г., изм. и доп. с решение по Протокол № 40/29.10.2024 г., (обн. ДВ, бр. 96/12.11.2024 г.), с резултатите от откритата с решение на Комисията по атестирането и конкурсите по Протокол № 8/10.03.2025 г., процедура за извънредно атестиране за периода 23.02.2017 г. – 23.02.2022 г., в който съдията реално е работила две години в органа на съдебната власт.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, т. 11 е проект за решение за провеждане на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ атестиране за придобиване статут на несменяемост на Светлозар Димитров Димитров - съдия в Софийски районен съд. Приемане на комплексна оценка „много добра" и Светлозар Димитров - съдия в Софийски районен съд, да придобие статут на несменяемост на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Няма изказвания. Режим на гласуване. „За"? (брои гласовете) Всички, 11.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Светлозар Димитров Димитров – съдия в Софийския районен съд.

11.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА" на Светлозар Димитров Димитров - съдия в Софийския районен съд.

11.3. Светлозар Димитров Димитров - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точки 12 и 13 ще докладвам заедно. Те касаят повишаване по първата точка (т. 12) на основание чл. 234 от ЗСВ на Милуш Руменов Цветанов - съдия в Районен съд-Пещера, на място в по-горен ранг „съдия в ОС", с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По т. 13 - повишаване на същото основание на Ели Асенова Каменова - съдия в Районен съд-Пещера, на място в по-горен ранг „съдия в ОС", с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По отношение на двамата магистрати са налице всички предпоставки според комисията за повишаване в по-горен ранг, прослужени най-малко 3 г. от предходното повишаване, комплексна оценка „много добра" от атестирането, изискуемия стаж по чл. 164

от ЗСВ, липса на образувани дисциплинарни производства или наложени наказания и положителни становища от комисиите по професионална етика.

Моля да подкрепите решенията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания по двете точки? Няма. Гласуваме, колеги, анблок. (брои гласовете) Единадесет гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок т. 12 и т. 13)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Милуш Руменов Цветанов - съдия в Районен съд-Пещера, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Ели Асенова Каменова - съдия в Районен съд-Пещера, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ако ми позволите да довърша точките на КАК?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами, бихте ли продължили с допълнителните, за да приключим с КАК?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Допълнителните – 17, 19, 20 и 21 касаят, първата точка (т.17) - провеждане на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ периодично атестиране на Христина Жисова – заместник-председател на Районен съд-Хасково, и приемане на комплексна оценка „много добра“.

По т. 19 провеждане на същото правно основание на периодично атестиране на Евелина Торос Папазян-Ангелова - съдия в Софийски градски съд, и приемане на комплексна оценка „много добра“.

По т. 20 отново на същото правно основание провеждане на периодично атестиране на Полина Андонова Хаджимаринска - съдия в Софийски районен съд, и приемане на комплексна оценка от атестирането „много добра“.

И по т. 21 провеждане на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ на извънредно атестиране на Димитринка Емилова Копринджийска - съдия в Районен съд-Исперих, и приемане на комплексна оценка „много добра“.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания, искания за разделно гласуване? Няма. Гласуваме анблок всички точки. (брои гласовете) Единадесет гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок т.т. 17, 19, 20 и 21 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Христина Запрянова Жисова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Хасково.

17.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Христина Запрянова Жисова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Хасково.

19.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Евелина Торос Папазян-Ангелова - съдия в Софийския градски съд.

19.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Евелина Торос Папазян-Ангелова - съдия в Софийския градски съд.

20.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Полина Андонова Хаджимаринска - съдия в Софийския районен съд.

20.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Полина Андонова Хаджимаринска - съдия в Софийския районен съд.

21.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Димитринка Емилова Купринджийска - съдия в Районен съд-Исперих.

21.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Димитринка Емилова Купринджийска - съдия в Районен съд-Исперих.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ако позволите, точки 16 и 18, за да приключа моя доклад.

По т. 16, уважаеми колеги, се предлага да бъде командирована за участие в 15-то Езиково обучение за контактни точки на Европейската съдебна мрежа, за периода 8-11 април 2025 г. в гр. Любляна, Република Словения, следните лица: Лидия Антоанова Георгиева - съдия в Районен съд-Своге, член на Националната съдебна мрежа; Камелия Ненкова - съдия в Районен съд-Перник, също член на Националната съдебна мрежа. И двете по наказателни дела.

Разходите за три нощувки са за сметка на организаторите на срещата.

Пътните разходи на командированите лица, разходите за медицински застраховки и дневни пари за четири дни са за сметка на Висшия съдебен съвет.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма. Гласуваме. (брои гласовете) Единадесет гласа „за".

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

16. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на двама представители на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България (НСММСНД), за участие в 15-то Езиково обучение за контактни точки на Европейската съдебна мрежа (ЕСМ), за периода 8-11 април 2025 г. в гр. Любляна, Република Словения

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

16.1. КОМАНДИРОВА за участие в 15-то Езиково обучение за контактни точки на Европейската съдебна мрежа (ЕСМ), за периода 8-11 април 2025 г. в гр. Любляна, Република Словения, следните лица:

- Лидия Антоанова Георгиева – съдия в Районен съд-Своге, член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа;

- Камелия Георгиева Ненкова – съдия в Районен съд-Перник, член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа.

16.2. Разходите за 3 (три) нощувки са за сметка на организаторите на срещата.

16.3. Пътните разходи на командированите лица, разходите за медицински застраховки и дневни пари за 4 (четири) дни са за сметка на Висшия съдебен съвет.

Забележка: Организаторите възстановяват пътни разходи в размер до 400 евро за всеки участник при представяне на съответните формуляри за възстановяване.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: И последната т. 18. Както Ви казах в началото на заседанието – поради ангажираност ми стана служебно известно, че ще отсъстват за 15-ти голяма част от колегите от Съдийската колегия и за да не провалим изслушването на определените за тогава кандидати за Административен съд София-област - 1 кандидат, и Административен съд-Сливен - 1 кандидат, моля да определим друга дата от 15-ти. Първото ми предложение е за 22-ри, което не знам дали ще се възприеме от колегите. Другата дата е 20 май. Или 22 април, или 22 май. Предлагам най-бързите възможни дати, които са след 15-ти.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: С цялото ми уважение, господин Кояджиков, обаче Вашето предложение ми се струва необосновано, защото нямаме никакви доказателства за това, че няма да има кворум за заседание на дата 15-ти. И изтеглянето и освобождаването на тази дата, изтеглянето на тези избори за след 1 месец просто ми се струва необосновано. Колегите са тук, ние бяхме 11 човека до преди малко, нека да заявят кои ще отсъстват на тази дата категорично. Разбира се, винаги е възможно да възникне някакъв проблем и някой друг да отсъства, но ние никога не сме застраховани от това. Кажете за кои членове става въпрос, да заявят дали действително ще отсъстват на тази дата и да преценим дали няма имаме единодушие.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Моя милост, колегата Новански, колегата Магдалинчев и колегата Пашкунова, от тях разбрах със сигурност. Липсата на четирима души прави невъзможно формирането на кворум. Това стана причината да направя това предложение, което на Вас Ви се струва

необосновано. Ако не го приемете пък нямам нищо против аз. Затова го предлагам.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, ти не предложи ли 22-ри?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Предложих, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: 22-ри април.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така. Това е след Великден първият работен ден.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Кои дати предложи?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: 22 април. Ако не сте съгласни, следващата възможна дата е 20 май. Дотогава, вижте календара, всичко е заето.

(кратка пауза, обсъждане на изключени микрофони)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: На 13 май.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: На 13 май имаме изслушване на двама кандидати за Районен съд-Пловдив.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: За коя дата гласуваме, колеги? За 20 май, така ли? Добре, гласуваме датата 20 май. Който е „за“? (брои гласовете) Всички „за“, 10 гласа. Остава дата 20 май.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

18. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне на нова дата за изслушване на кандидатите в процедури за избор на административен ръководител на Административен съд София-област и Административен съд-Сливен

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ дати за изслушване на кандидатите в процедури за избор на административни ръководители на

Административен съд София-област и Административен съд-Сливен, както следва:

- Административен съд София-област: 1 кандидат - **20.05.2025 г.**

- Административен съд-Сливен: 1 кандидат - **20.05.2025 г.**

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Точка 14 е обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата във ВКС за второто полугодие на 2024 г.

Следващата точка, колеги, бих искала да Ви докладвам да приемем за сведение финалната консолидирана версия на Закона за изменение и допълнение на ГПК с мотиви към него, касаещ реформата за въвеждането на задължителна среща (информационна) в процедура по медиация по висящи съдебни дела. След няколко срещи с екипа на министър Георгиев, след обсъждания, които бяха много ползотворни, намирам, че сме намерили най-целесъобразната форма на ...(шум в залата)...

Извинявайте, колеги, но понеже вече е 16 ч. и на мен ми е трудно да се концентрирам.

На Вашето внимание е текстът на законопроекта с мотиви към него, който се очаква да получи съгласуване с Европейската комисия и се надявам съвсем скоро да бъде иницирирана законодателна инициатива, т.е. да бъде подложен на обществено обсъждане.

Искам да обърна внимание на следното. Редакциите, които се предложиха от екипа на Министерство на правосъдието са възприети от нашата работна група. Няма да крия, че имахме

известни противоречия и сериозно притеснение по отношение на някои предложения, които рискуваха да нарушат изключително много бюджета на съдебната система, но в крайна сметка постигнахме съгласие за една много разумна форма на въвеждане на задължителна информационна среща съобразно и мотивите на решението на Конституционния съд, а също така и определението на Съда в Люксембург от септември миналата година, с което на практика се приема, че решението на нашия Конституционен съд противоречи на правото на Европейския съюз.

Накратко бих искала, понеже е важно за всички колеги, които се интересуваха последните седмици от това докъде стигна реформата, да очертая основните предлагани промени.

Ще забележите, че моделът, който се въвежда с този законопроект, не се различава съществено, концептуално от модела, който беше въведен през 2023 г. Терминологичните различия, които пораждаха възражение и които са в основата на решението на Конституционния съд, сме ги избегнали.

Предлага се в случаите и при условията предвидени в закона съдът да задължава страните по висящи съдебни дела да участват в информационна среща за процедура по медиация, която предхожда медиацията. Регламентира се съдържанието на информационната среща и ясно се разграничава същата от процедурата по медиация. Целта на тази среща е да изясни на страните същността и принципите на медиацията; процедурата, по която се провежда; ролята на медиатора и последиците от медиацията. По този начин страните ще могат да вземат информирано решение дали да опитат да решат своя спор чрез медиация или да продължат съдебния процес.

Предвижда се, след проведената информационна среща и при съгласие на страните, да се провеждат процедури по медиация по спорове предмет на висящото съдебно дело.

Участието на страните в информационната среща не нарушава принципа на доброволност, който се изразява в това, че страните участват в процедурата по своя воля, могат по всяко време да се оттеглят и постигането на споразумение не води до неблагоприятни последици за тях. Предвиден е и стимул при постигане на спогодбата - това е възстановяване на 75% от внесената държавна такса от ищеца.

Предлага се съдът да задължава страните да участват в информационна среща за процедура по медиация по 12 конкретно определени в закона групи (граждански и търговски дела). Задължението на съда да препрати към информационна среща е обвързано с преценка за това дали конкретният спор е подходящ за препращане, като тук има разписани ясно регламентирани критерии. Този почин е възприет и от други държави членки - Литва, Люксембург, Англия, Уелс, също така и в Чешката република.

Подборът на тези 12 групи дела е извършен с оглед възможността да се постигне споразумение по тях. Взета е практиката на съдебните центрове по медиация към съдилищата в София и Варна, за да се прецени кои да са най-подходящите. Установява се, че това са дела, по които има ...(не се разбира)... от случаите страните са удовлетворени..., е постигнато споразумение и има разрешаване на техния спор. Не са включени голям брой дела в тази категория като например - изпълнение на задължение собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти в сгради, живеещи на етажна собственост, това е по Закона за управление на етажната собственост, както и дела, по които има

по-висока степен на сложност на правния спор, като например дела по конститутивни искове, установяване, съществуване, прекратяване, унищожаване или разваляне на ... (не се чува)

Изрично се регламентира задължение за лично участие на страните в информационната среща, тъй като информацията, която ще получат ще мотивира страните да изберат именно тази процедура. Няма пречка в тази среща пълномощници да участват заедно със страните, но не и вместо тях. Определено е времето, когато съдът може да задължи страните да участват в тази информационна среща. Това е с определението по разпоредителното заседание по чл. 140 от ГПК, а втората възможност и в първото открито съдебно заседание. По изключение се допуска това да стане и до приключване на съдебното ... на първа инстанция като се дава възможност на съдията да прецени кога страните по конкретното дело биха имали позитивна нагласа към едно евентуално споразумение.

Изрично се регламентира и бих казала, че така по доста елементарен начин сме дефинирали предвид липсата на яснота вероятно при първата редакция на закона през 2023 г., че насрочената задължителна информационна среща не се спира производството по делото и съдопроизводствените действия продължават. В тази връзка се предлага и принципът на еднократност на информационната среща само в първата съдебна инстанция и само веднъж в производството по делото.

Имаме въведена, това е вече по настояване на Министерство на правосъдието, с което ние се съгласихме, имам предвид колегите от работната група, още в исковата молба страните да посочат дали са налице пречки за провеждане на информационна среща, дали са правили опит за споразумение и

т.н., но така или иначе съдът, в прерогативите на съда е да прецени дали това действително съставлява пречка по смисъла на закона.

Прецизира се и формулировката на чл. 18 от Закона за медиацията, за да отговаря действителното действие на споразумението, особено когато имаме спор по няколко висящи съдебни дела се прави с едно споразумение разрешение на споровете по всички от тях.

Предвижда се разносните за информационната среща, с обща продължителност до 3 часа, да се заплащат от бюджета на съда в размерите, определени в тези наредби. И двете наредби се приемат от Висшия съдебен съвет, но едната е с отпаднало значение предвид решението на Конституционния съд. Тепърва трябва отново да бъде приета от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Предлага се финансов стимул, както казах преди малко - 75 на сто от внесената държавна такса да се връща на ищеца, докато, за сравнение само, при одобрена спогодба, знаете, колеги, само половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

И сега много съществена част, може би най-съществената и най-дискутираната, това е, когато страната не е участвала без основателна причина в тази информационна среща се предвижда налагане на еднократна глоба в размерите по чл. 91, ал. 1 от ГПК, която варира от 50 до 300 лв. по преценка на съда. Предвижда се възможност това определение на съда, с което се налага глоба, да се обжалва с частна жалба. Това предложение е на екипа на Министерството на правосъдието, в който влизат доц. Анна Станева, проф. Анелия Мингова. Надявам се точно тази норма, тази разпоредба да не стане проблемна по отношение на ... (реплика от залата, не се чува)... Да, но аз затова го очертах,

защото в рамките на нашата работна група имаше възражения по отношение на това дали да е глоба.

В крайна сметка решихме, че няма нужда да продължаваме повече дебатите. Така или иначе законодателната инициатива е на Министерство на правосъдието. Отговорността за изпълнението на Плана за възстановяване обаче е и на ВСС, и на Министерство на правосъдието. Това как ще бъде внесен, каква редакция на законопроекта ще бъде внесена в Народното събрание и какво точно ще бъде прието накрая, няма как да знаем, защото знаете може би, че благодарение на това, че на второ четене в пленарна зала през 2023 г. беше изцяло подменено съдържанието на чл. 78а, ал. 3 от ГПК, свързано с разностите, което според мен беше всъщност единственият проблем на Закона за медиацията, т.е. на реформата тогава и това беше между другото, в тази насока бяха и съжденията на Конституционния съд, но това не беше отговорност на работната група към ВСС.

Бях длъжна да Ви уведомя за развитието на хода това задължение. Оттук нататък инициативата е на Министерство на правосъдието.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: С едно изречение само. На нас се докладва тази информация за приемане за сведение, нали така. Бих искала само да изразя притеснението си за текста, който установява глоба за неявяване в заседанието за медиация и имам опасение, че всъщност точно това ще бъде евентуален проблем и в известен смисъл влиза в противоречие с решението на Конституционния съд, но тепърва предстоят обсъждания, редакции и т.н.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз се надявам, че в рамките на обсъжданията, все пак има две четения в Правна комисия, на които ние ще присъстваме, ще разискваме. Мен също, честно казано ме притеснява, въпреки че в определението на Съда в Люксембург от септември миналата година се казва, че този тип задължение за страната, свързано с финансова санкция, не противоречи на правото на Европейския съюз и на практика се насърчава. Единственото, което мен лично ме притеснява, е, че обжалването на определението за налагане на глоба в крайна сметка наистина може да доведе до забавяне на производство по делото.

Иначе от гледна точка на ефективност решението, т.е. това разрешение чрез налагане на глоба може би ще бъде най-ефективно, защото когато страната знае, че ще претърпи финансова санкция непосредствено съвсем скоро и ѝ бъде наложено това финансово задължение не при края на делото, а сега, може би ще има по-голям ефект от гледна точка на това страната да участва.

Но все пак аз си мисля, че има вариант след обществените обсъждания и по време на обсъжданията в Народното събрание да се чуят повече становища, да чуем мнението и на адвокатурата, да чуем мнението и на другите колеги, и да се вземе по-правилното решение. Може би не е добре повече да се бави, така или иначе достатъчно време отделихме. Ние от август миналата година колегите от работната група бяха готови с нашия вариант, аз съм го представила. Продължавам да считам, че вариантът на нашите колеги е по-прецизиран, 4 г. прекараха в едни дълги обсъждания на всяка една дума, но тук сме солидарно отговорни с Министерство на правосъдието и министъра на правосъдието даде ясно да се разбере, че МП не възнамерява да

има пасивна роля в случая, така че това е някаква консолидирана версия, която не мога да преценя до каква степен ще имаме успех, но нека да видим.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, изказвания по доклада?

Господин Магдалинчев и след това госпожа Дишева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз разбрах, че тази информация ни се поднася само за сведение за това какво е работила работната група. Мен малко ме притеснява за това определение на Съда на Европейския съюз при наличието на решението на Конституционния съд как биха се възприели нещата, както се сочи в информацията, която ни се поднася, дано се преодолее по някакъв начин – за примата на определението на Съда на Европейския съюз над решението на Конституционния съд. Но това е другата страна.

Доколкото виждам от материалите, разчита се на Плана за възстановяване и устойчивост, второто плащане. Едва ли ще има второ плащане, така си мисля аз, много отдавна го чакат, ама твърдят за някакви само 680 млн. (неясен израз), които ще отидат в други посоки, най-вероятно за въоръжаване - промяната, която се наблюдава в последно време. Те могат да се случат нещата, но аз имам колебания.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: По този повод да кажа нещо интересно. И при двете срещи министърът на правосъдието предаде информация, която беше получил от Брюксел предходната седмица, а именно, че второто плащане по Плана за възстановяване зависи основно от две реформи. Едната е за медиацията, другата е за Правилата за КПКОНПИ. Аз бях много изненадана, защото, честно казано, мислех, че Законът за личния фалит е също в тази графа, но най-вероятно опасенията са

блокирането на съдебната система с тези дела, които ще се появят. Може би има някакво смущаване от тази гледна точка и се търси палиативен вариант. Но това са неговите думи и аз ги предавам непосредствено. Затова силно се надявам, че нашите четиригодишни усилия ще приключат с някакъв ефект. Дори бях склонна да предложа, въпреки че колегите в работната група не бяха съгласни, но според мен беше и добър вариант, да се започне първите една - две години само примерно със семейните дела, да се приложи като модел, за да се види как ще стартира и да има *vacatio legis* за останалите, само че всички са явно доста по-смели и уверени от мен, защото аз останах соло, така да се каже, с това ново предложение в общата работна група. Така че не се знае, Народното събрание може пък и да го възприеме, ще видим.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания има ли?

Гласуваме, колеги, докладваните проекти за решение и по двете точки – 14 и 15. Всички сме „за“.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, аз не.

(реплики без включени микрофони, не се чува)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Един глас „против“?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да, точката за медиацията. Аз съм се изказвала нееднократно. Дори и да я приемем за сведение, ние да глобяваме, че някой не иска да отиде на първа среща!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ами, тогава да гласуваме разделно точките.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, само за медиацията ли? Да. Значи, тогава ще гласуваме разделно.

По първата точка – 14, за сведение на нашия отчет.

Десет гласа „за“.

„Против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

14. ОТНОСНО: Проект на решение относно обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния касационен съд за периода от 01.07.2024 г. до 31.12.2024 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. Приема обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния касационен съд за периода от 01.07.2024 г. до 31.12.2024 г., представена от председателя на ВКС на основание чл. 114, ал. 1, т. 14 от Закона за съдебната власт.

14.2. Обобщената информация **ДА СЕ ПУБЛИКУВА** на интернет страницата на Висшия съдебен съвет в раздел „Съдебна статистика“.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По втората точка – 15.

Девет гласа „за“.

„Против“ един.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

15. ОТНОСНО: Предложение във връзка с Реформа 3 „Разширяване на използването на алтернативни способи за разрешаване на спорове и въвеждане на медиация, задължителна по някои видове дела“ от Плана за възстановяване и устойчивост (отложена с решение по Протокол № 11/18.03.2025 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА за сведение проект на ЗИД на ГПК, изготвен от работната група по медиация към Висшия съдебен съвет и съгласуван с Министерството на правосъдието.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изчерпахме дневния ред.

Закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието – 16.24 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

Зорница Божкова

Катя Симова

(Изготвен на 01.04.2025 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 04.04.2025 г.